

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2021/23 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 decembrie 2020

privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Piețele financiare sunt esențiale pentru funcționarea economiilor moderne. Cu cât sunt mai integrate aceste piețe, cu atât este mai mare potențialul de alocare eficientă a resurselor economice, ceea ce poate influența pozitiv performanța economică. Cu toate acestea, pentru a îmbunătăți funcționarea pieței unice în ceea ce privește serviciile financiare, este important să existe proceduri care să abordeze efectele tulburărilor de pe piețe și să asigure că dacă o instituție financiară sau o infrastructură a pieței financiare activă pe această piață se confruntă cu dificultăți financiare sau este pe punctul de a intra în dificultate, un astfel de eveniment nu destabilizează întreaga piață financiară și nu afectează creșterea în întreaga economie.
- (2) Contrapărțile centrale (CPC-urile) sunt componente-cheie ale piețelor financiare mondiale, întrucât intervin între participanți, acționând în calitate de cumpărător pentru fiecare vânzător și de vânzător pentru fiecare cumpărător, și joacă un rol central în ceea ce privește procesarea tranzacțiilor financiare și gestionarea expunerilor la diverse riscuri inerente acestor tranzacții. CPC-urile centralizează gestionarea tranzacțiilor și a pozițiilor contrapărților, onorează obligațiile care decurg din tranzacții și solicită membrilor lor garanțiile reale corespunzătoare sub formă de marjă și de contribuții la fondurile de garantare.

⁽¹⁾ JO C 209, 30.6.2017, p. 28.

⁽²⁾ JO C 372, 1.11.2017, p. 6.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 27 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 17 noiembrie 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

- (3) Integrarea piețelor financiare ale Uniunii a avut ca rezultat evoluția CPC-urilor de la deservirea cu precădere a nevoilor și a piețelor naționale la constituirea de noduri critice pe piețele financiare ale Uniunii la scară mai largă. În prezent, CPC-urile autorizate în Uniune compensează mai multe clase de produse, inclusiv instrumente financiare derivate și pe mărfuri cotate la bursă și extrabursiere (OTC), capital în numerar, obligațiuni și alte produse, cum ar fi contractele repo. Acestea oferă servicii dincolo de frontierele naționale unei palete largi de instituții financiare și de altă natură din întreaga Uniune. Deși unele CPC-uri se concentrează în continuare pe piețele naționale, toate CPC-urile sunt de o importanță sistemică, cel puțin pe piețele lor naționale.
- (4) Dat fiind că CPC-urile procesează și concentrează o parte semnificativă a riscului financiar din sistemul financiar al Uniunii în numele membrilor compensatori și al clienților lor, reglementarea eficace și o supraveghere solidă a CPC-urilor sunt esențiale. Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, impune CPC-urilor autorizate în Uniune obligația de a respecta standarde prudențiale, organizatorice și de conduită profesională ridicate. Autoritățile competente, cooperând în cadrul colegiilor de supraveghere care regrupează autorități relevante pentru îndeplinirea sarcinilor specifice care le-au fost încredințate, sunt responsabile cu supravegherea integrală a activităților CPC-urilor. În conformitate cu angajamentele asumate de liderii G20 după criza financiară din 2008, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede, de asemenea, obligația ca instrumentele financiare derivate extrabursiere standardizate să fie compensate la nivel central printr-o CPC. După intrarea în vigoare a obligației de compensare la nivel central a instrumentelor financiare derivate extrabursiere, este probabil ca volumul și tipul activităților desfășurate de CPC-uri să crească, ceea ce ar putea crea, la rândul său, noi provocări de care trebuie să țină seama CPC-urile în strategiile lor de gestionare a riscurilor.
- (5) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a contribuit la sporirea rezilienței CPC-urilor și a piețelor financiare în general la gama largă de riscuri procesate și concentrate în cadrul CPC-urilor. Cu toate acestea, niciun sistem de norme și practici nu poate împiedica situația în care resursele existente se dovedesc inadecvate pentru gestionarea riscurilor suportate de o CPC, inclusiv unul sau mai multe evenimente de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către membrii compensatori. Confruntate cu un scenariu de dificultăți financiare grave sau de intrare iminentă în dificultate, instituțiile financiare ar trebui, în principiu, să facă în continuare obiectul procedurii obișnuite de insolvență. Cu toate acestea, după cum a reieșit în urma crizei financiare din 2008, în special într-o perioadă prelungită de instabilitate și incertitudine economică, aceste proceduri pot întrerupe funcțiile critice pentru economie, punând astfel în pericol stabilitatea financiară. Procedurile obișnuite de insolvență aplicate societăților comerciale nu pot asigura întotdeauna o intervenție suficient de rapidă sau nu pot asigura în mod adecvat prioritatea continuării funcțiilor critice ale instituțiilor financiare în scopul menținerii stabilității financiare. Pentru a se evita astfel de consecințe negative ale procedurii obișnuite de insolvență, este necesar să se creeze un cadru special de rezoluție pentru CPC-uri.
- (6) Criza financiară din 2008 a evidențiat lipsa unor instrumente adecvate care să mențină funcțiile critice asigurate de instituțiile financiare în curs de a intra în dificultate. De asemenea, criza a evidențiat lipsa unor cadre care să permită cooperarea și coordonarea dintre autorități, în special în cazul în care acestea sunt situate în state membre sau jurisdicții diferite, astfel încât să se asigure luarea unor măsuri rapide și decisive. În lipsa unor astfel de instrumente și a unui cadru de cooperare și coordonare, statele membre au fost obligate să salveze instituțiile financiare utilizând banii contribuabililor pentru a stopa contagiunea și a reduce panica. Deși nu au beneficiat direct de sprijin financiar public extraordinar în timpul crizei financiare din 2008, CPC-urile au fost protejate de efectele pe care nerespectarea de către bănci a obligațiilor care le reveneau le-ar fi avut asupra lor. Un cadru de redresare și de rezoluție pentru CPC-uri completează cadrul de rezoluție bancară adoptat în temeiul Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și, prin urmare, este necesar pentru a preveni dependența de banii contribuabililor în cazul în care CPC intră în dificultate în mod dezordonat. Un astfel de cadru ar trebui să includă și posibilitatea ca CPC-urile să intre în procedura de rezoluție din alte motive decât cele legate de neîndeplinirea obligațiilor de plată de către unul sau mai mulți dintre membrii lor compensatori.
- (7) Obiectivul unui cadru de redresare și de rezoluție credibil este de a garanta, în cea mai mare măsură posibilă, faptul că CPC-urile prevăd măsuri care să asigure redresarea în urma unor dificultăți financiare, menținerea funcțiilor critice ale unei CPC care este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în timp ce restul activităților sunt lichidate prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență, precum și menținerea stabilității financiare și evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar și asupra capacității acestuia de a deservi economia reală, în paralel cu reducerea la minimum a costului pe care îl presupune pentru contribuabili intrarea în dificultate a unei CPC. Cadrul de redresare și de rezoluție consolidează în continuare măsura în care CPC-urile și autoritățile sunt pregătite să atenueze dificultățile financiare și permite autorităților să urmărească mai bine pregătirile CPC-urilor pentru scenariul de criză. De asemenea, acesta le oferă autorităților competențele de a efectua pregătirile pentru o eventuală rezoluție a unei CPC și de a gestiona în mod coordonat deteriorarea stării de sănătate a unei CPC, contribuind astfel la buna funcționare a piețelor financiare.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

- (8) În prezent, nu există dispoziții armonizate pentru redresarea și rezoluția CPC-urilor la nivelul întregii Uniuni. Unele state membre au adoptat deja modificări legislative care impun CPC-urilor obligația de a elabora planuri de redresare și introduc mecanisme de rezoluție a CPC-urilor în curs de a intra în dificultate. În plus, există diferențe considerabile de la un stat membru la altul în ceea ce privește fondul și procedurile prevăzute în actele cu putere de lege și actele administrative care reglementează insolvența CPC-urilor. Este probabil ca absența condițiilor, competențelor și procedurilor comune pentru redresarea și rezoluția CPC-urilor să constituie un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne și să îngreuneze cooperarea dintre autoritățile naționale atunci când gestionează intrarea în dificultate a unei CPC și aplică mecanismele adecvate de alocare a pierderilor între membrii compensatori ai acesteia, atât în Uniune, cât și la nivel mondial. Acest lucru este valabil mai ales atunci când, din cauza unor abordări diferite, autoritățile naționale nu au același nivel de control sau aceeași capacitate de a proceda la rezoluția CPC-urilor. Aceste diferențe între regimurile de redresare și de rezoluție ar putea afecta CPC-urile, membrii compensatori și clienții membrilor compensatori în mod diferit de la un stat membru la altul, creând posibile denaturări ale concurenței în întreaga piață internă. Lipsa unor norme și instrumente comune privind modul în care ar trebui să fie gestionate dificultățile financiare sau aflarea în dificultate a unei CPC poate afecta decizia membrilor compensatori și a clienților acestora de a recurge sau nu la compensare și decizia CPC atunci când își alege locul de stabilire, împiedicând astfel CPC-urile să beneficieze pe deplin de libertățile lor fundamentale în cadrul pieței unice. La rândul său, acest lucru ar putea descuraja membrii compensatori și clienții acestora să apeleze la serviciile CPC-urilor la nivel transfrontalier în cadrul pieței interne și ar împiedica integrarea în continuare a piețelor de capital ale Uniunii. Prin urmare, este nevoie de norme comune privind redresarea și rezoluția în toate statele membre pentru a se asigura faptul că exercitarea de către CPC-uri a libertăților oferite de piața internă nu este limitată de capacitatea financiară a statelor membre și a autorităților acestora de a gestiona intrarea lor în dificultate.
- (9) Revizuirea cadrului de reglementare aplicabil băncilor și altor instituții financiare care a avut loc în urma crizei financiare din 2008 și, în special, consolidarea capitalului și a rezervelor de lichidități ale băncilor, îmbunătățirea instrumentelor pentru politicile macroprudențiale și normele cuprinzătoare pentru redresarea și rezoluția băncilor au redus probabilitatea de apariție a unor crize viitoare și au îmbunătățit reziliența tuturor instituțiilor financiare și infrastructurilor pieței, inclusiv a CPC-urilor, la crizele economice, indiferent dacă acestea sunt provocate de perturbări sistemice sau de evenimente specifice fiecărei instituții. De la 1 ianuarie 2015, în statele membre se aplică un regim de redresare și rezoluție a băncilor în temeiul Directivei 2014/59/UE.
- (10) Pornind de la abordarea aplicată în ceea ce privește redresarea și rezoluția băncilor, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ar trebui să fie pregătite și să aibă la dispoziție instrumente adecvate pentru a face față situațiilor în care CPC-urile intră în dificultate. Cu toate acestea, având în vedere funcțiile și modelele lor de afaceri diferite, riscurile inerente băncilor și CPC-urilor sunt diferite. Prin urmare, sunt necesare instrumente și competențe specifice pentru scenariile de intrare în dificultate a CPC-urilor, provocate de intrarea în dificultate a membrilor compensatori ai CPC sau ca urmare a situațiilor care presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată.
- (11) Un regulament este actul legislativ adecvat pentru a completa și a consolida abordarea stabilită în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care prevede cerințe prudențiale uniforme aplicabile CPC-urilor. Stabilirea cerințelor în materie de redresare și rezoluție printr-o directivă ar putea crea inconsecvențe prin adoptarea unor reglementări naționale potențial diferite într-un domeniu care este reglementat în rest de dreptul direct aplicabil al Uniunii și care este din ce în ce mai mult caracterizat de prestarea serviciilor CPC-urilor la nivel transfrontalier. Prin urmare, ar trebui adoptate norme uniforme și direct aplicabile și în ceea ce privește redresarea și rezoluția CPC-urilor.
- (12) Pentru a asigura coerența cu legislația existentă a Uniunii în domeniul serviciilor financiare, precum și un nivel maxim de stabilitate financiară în întreaga Uniune, regimul de redresare și rezoluție prevăzut în prezentul regulament ar trebui să se aplice CPC-urilor care fac obiectul cerințelor prudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, indiferent dacă acestea dețin sau nu o autorizație bancară. Deși ar putea exista diferențe în ceea ce privește profilul de risc asociat cu structurile altor structuri corporative, CPC-urile sunt entități de sine stătătoare care sunt obligate să îndeplinească toate cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în mod independent de întreprinderea lor mamă sau de alte entități din grup. Prin urmare, nu este necesar ca grupul din care face parte o CPC să facă obiectul prezentului regulament. Cu toate acestea, dimensiunea de grup, inclusiv, printre altele, relațiile operaționale, personale și financiare ale unei CPC cu entitățile din grup, ar trebui luată în considerare în planificarea redresării și a rezoluției CPC, în măsura în care ar putea afecta redresarea sau rezoluția CPC sau în măsura în care măsurile de redresare și de rezoluție ar putea avea un impact asupra altor entități din grup.
- (13) Pentru a se asigura că măsurile de rezoluție sunt întreprinse în mod eficient și eficace și în conformitate cu obiectivele rezoluției, statele membre ar trebui să desemneze ca autorități de rezoluție în sensul prezentului regulament, bănci naționale centrale, ministere de resort, autorități publice administrative sau autorități investite cu competențe de administrație publică, care să îndeplinească funcțiile și sarcinile legate de rezoluție, inclusiv eventuale autorități de rezoluție. Statele membre ar trebui să se asigure, de asemenea, că acestor autorități de rezoluție le sunt alocate resursele corespunzătoare. În statele membre în care este stabilit o CPC, ar trebui instituite mecanisme structurale adecvate pentru a separa funcția de rezoluție a CPC-urilor de alte funcții, în special în cazul în care autoritatea responsabilă de supravegherea prudențială a CPC-urilor sau de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit sau a firmelor de investiții care sunt membri compensatori ai CPC respective este desemnată ca autoritate

de rezoluție, pentru a se evita orice conflict de interese și orice risc de toleranță în materie de reglementare. În astfel de cazuri, ar trebui să se asigure independența procesului decizional al autorității de rezoluție, fără a se împiedica convergența la cel mai înalt nivel a acestuia.

- (14) Având în vedere atât consecințele pe care le-ar putea avea asupra sistemului financiar și a economiei unui stat membru intrarea în dificultate a unei CPC și măsurile ulterioare acesteia, cât și eventuala necesitate de a utiliza în ultimă instanță fonduri publice pentru soluționarea unei crize, ministerele de finanțe sau alte ministere relevante din statele membre ar trebui să poată decide, în conformitate cu procedurile democratice naționale, cu privire la utilizarea fondurilor publice în ultimă instanță și, prin urmare, ar trebui să fie strâns implicate încă dintr-o fază timpurie în procesul de redresare și de rezoluție. Prin urmare, în ceea ce privește utilizarea fondurilor publice în ultimă instanță, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere repartizării competențelor între ministerele de resort sau guvern și autoritatea de rezoluție astfel cum sunt prevăzute în sistemele juridice ale statelor membre.
- (15) Dat fiind că CPC-urile prestează adesea servicii în întreaga Uniune, redresarea și rezoluția eficace necesită cooperarea dintre autoritățile competente și autoritățile de rezoluție în cadrul colegiilor de supraveghere și de rezoluție, în special în etapele pregătitoare ale redresării și rezoluției. Acestea includ evaluarea planului de redresare elaborat de CPC, contribuția și ajungerea la o decizie comună privind planurile de rezoluție elaborate de autoritatea de rezoluție a CPC și abordarea oricărui obstacol din calea posibilității de rezoluție a CPC.
- (16) Rezoluția CPC-urilor ar trebui să asigure echilibrul între necesitatea unor proceduri care să ia în considerare caracterul urgent al situației și să permită găsierea de soluții eficiente, echitabile și rapide pe de o parte, și necesitatea de a proteja stabilitatea financiară în statele membre în care CPC prestează servicii, pe de altă parte. Autoritățile ale căror domenii de competență ar fi afectate de intrarea în dificultate a unei CPC ar trebui să facă schimb de opinii în cadrul colegiilor de rezoluție în vederea realizării acestor obiective. Acest lucru ar trebui să includă, în special, schimbul de informații cu privire la pregătirea membrilor compensatori și, după caz, a clienților în ceea ce privește măsurile potențiale de redresare, de rezoluție și de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, precum și cu privire la modul de supraveghere a expunerilor aferente față de CPC. Autoritățile din statele membre a căror stabilitate financiară ar putea fi afectată de intrarea în dificultate a unei CPC ar trebui să poată participa în cadrul colegiului de rezoluție pe baza evaluării de către acestea a impactului pe care rezoluția CPC l-ar putea avea asupra stabilității financiare a statului membru respectiv. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a fi reprezentate în cadrul colegiului de rezoluție de către autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori. Statele membre care nu sunt reprezentate de autoritățile membrilor compensatori ar trebui să poată participa alegând între participarea la colegiu a autorității competente a clienților membrilor compensatori și cea a autorității de rezoluție a clienților membrilor compensatori. Autoritățile ar trebui să furnizeze autorității de rezoluție a CPC o justificare adecvată a participării lor, pe baza unei analize a impactului negativ pe care rezoluția CPC l-ar putea avea asupra statelor lor membre. În mod similar, pentru a se asigura în mod regulat schimburile de opinii și coordonarea cu autoritățile țării terțe relevante, aceste autorități ar trebui invitate să participe la colegiile de rezoluție în calitate de observatori în cazul în care este necesar.
- (17) Pentru a aborda în mod eficace și proporțional posibila intrare în dificultate a unei CPC, autoritățile ar trebui să țină seama de o serie de factori atunci când își exercită competențele de redresare și de rezoluție, cum ar fi natura activităților desfășurate de CPC, structura acționariatului, structura juridică și organizatorică, profilul de risc, dimensiunea, statutul juridic, substituibilitatea și gradul de interconectare cu sistemul financiar. Autoritățile ar trebui, de asemenea, să ia în considerare măsura în care intrarea în dificultate și lichidarea ulterioară a CPC în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra piețelor financiare, asupra altor instituții financiare sau asupra economiei în general.
- (18) Pentru a putea acționa în mod eficient în cazul CPC-urilor în curs de a intra în dificultate, autoritățile competente ar trebui să aibă atribuții de impunere asupra CPC-urilor a unor măsuri de pregătire. Ar trebui să se instituie un standard minim în ceea ce privește conținutul și informațiile care trebuie incluse în planurile de redresare pentru a se asigura că toate CPC-urile din Uniune dispun de planuri de redresare suficient de detaliate în cazul în care se confruntă cu dificultăți financiare. Un astfel de plan de redresare ar trebui să ia în considerare o gamă adecvată de scenarii, care să aibă în vedere atât criza sistemică, cât și criza specifică cu care se poate confrunta CPC, care ar pune în pericol viabilitatea acesteia, ținând seama, de asemenea, de impactul potențial al contagiunii în cadrul unei crize, atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier. Scenariile ar trebui să fie mai severe decât cele utilizate în scopul simulărilor de criză periodice în temeiul articolului 49 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, rămânând în același timp plauzibile. Planul de redresare ar trebui să acopere o gamă largă de scenarii, inclusiv scenarii care rezultă din situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, din situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată și dintr-o combinație a acestora două, și ar trebui să includă mecanisme cuprinzătoare pentru restabilirea unui portofoliu corelat, pentru alocarea integrală a pierderilor rezultate din neîndeplinirea obligațiilor de plată de către un membru compensator și pentru absorbția adecvată a tuturor celorlalte tipuri de pierderi. Planul de redresare ar trebui să facă distincție între diferitele tipuri de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată. Planul de redresare ar trebui să facă parte din normele de funcționare ale CPC stabilite prin contract cu membrii compensatori. Normele de funcționare respective ar trebui să conțină, de asemenea, dispoziții care să asigure caracterul executoriu al măsurilor de redresare prevăzute în planul de redresare în toate scenariile. Planurile de redresare nu ar trebui să se bazeze pe accesul la sprijin financiar public extraordinar sau să expună contribuabilii la riscul de pierderi.

- (19) CPC-urile ar trebui să aibă obligația de a-și elabora și de a-și reexamina și actualiza periodic planurile de redresare. În acest context, faza de redresare ar trebui să înceapă în momentul în care există o deteriorare semnificativă a situației financiare a CPC sau un risc de nerespectare a cerințelor de capital și a cerințelor prudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ceea ce ar putea conduce la încălcarea cerințelor sale de autorizare, justificându-se astfel retragerea autorizației sale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Această situație ar trebui indicată prin trimitere la un cadru de indicatori calitativi sau cantitativi incluși în planul de redresare.
- (20) Pentru a crea stimulente solide *ex ante* și pentru a asigura o alocare echitabilă a pierderilor, planurile de redresare ar trebui să asigure că aplicarea instrumentelor de redresare echilibrează în mod adecvat alocarea pierderilor între CPC-uri, membrii compensatori și, dacă este cazul, clienții acestora. Ca principiu general, pierderile în timpul fazei de redresare ar trebui să fie repartizate între CPC-uri, membrii compensatori și, dacă este cazul, clienții lor, în funcție de responsabilitatea lor în ceea ce privește riscurile transferate CPC și capacitatea acestora de a controla și de a gestiona astfel de riscuri. Planurile de redresare ar trebui să asigure că capitalul CPC este expus pierderilor cauzate de situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, înainte ca pierderile să fie alocate membrilor compensatori. Ca stimulent pentru gestionarea adecvată a riscurilor și pentru a reduce și mai mult riscurile de pierderi pentru contribuabili, CPC ar trebui să utilizeze o parte din resursele sale proprii prefinanțate dedicate, astfel cum se menționează la articolul 43 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care pot include orice capital pe care îl deține în plus față de cerințele sale de capital minim, pentru a se conforma pragului de notificare menționat în actul delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ca măsură de redresare înainte de a recurge la alte măsuri de redresare care necesită contribuții financiare din partea membrilor compensatori.

Respectivul quantum suplimentar de resurse proprii prefinanțate dedicate, care este diferit de resursele proprii prefinanțate menționate la articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, nu ar trebui să fie mai mic de 10 % și nici mai mare de 25 % din cerințele de capital bazate pe risc, calculate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, indiferent dacă respectivele cerințe sunt mai mici sau mai mari decât capitalul inițial menționat la articolul 16 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

- (21) CPC ar trebui să trimită planul său de redresare autorității competente, care ar trebui să îl transmită fără întârzieri nejustificate colegiului de supraveghere instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, în vederea evaluării sale complete, pentru a fi dus la îndeplinire printr-o decizie comună a colegiului. Evaluarea ar trebui să indice dacă planul este cuprinzător și dacă poate restabili viabilitatea CPC în timp util, inclusiv în perioadele de dificultăți financiare grave.
- (22) Planurile de redresare ar trebui să stabilească integral măsurile pe care CPC ar urma să le ia pentru abordarea oricărei situații caracterizate de obligații restante necorelate, pierderi neacoperite, deficite de lichiditate sau insuficiență a capitalului, precum și măsurile pentru reconstituirea resurselor financiare prefinanțate epuizate și a mecanismelor de lichiditate, în scopul restabilirii viabilității CPC și al menținerii capacității sale de a-și îndeplini cerințele de autorizare. Atât competența autorității de rezoluție de a aplica un apel la fonduri bănești în scopul rezoluției, cât și cerința de a avea un angajament contractual minim pentru apel la fonduri bănești în scopul redresării nu ar trebui să afecteze dreptul CPC de a introduce în normele sale apeluri la fonduri bănești în scopul redresării care depășesc angajamentul contractual minim obligatoriu prevăzut în prezentul regulament, sau gestionarea riscurilor CPC.
- (23) Planurile de redresare ar trebui, de asemenea, să ia în considerare atacurile cibernetice care ar putea duce la o deteriorare semnificativă a situației financiare a CPC sau la un risc de încălcare a cerințelor prudențiale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (24) CPC-urile ar trebui să se asigure că planul lor de redresare este nediscriminatoriu și echilibrat din punctul de vedere al impactului pe care îl produce și al stimulentei pe care le creează. Efectele măsurilor de redresare asupra membrilor compensatori și, în funcție de disponibilitatea informațiilor relevante, asupra clienților acestora și asupra sistemului financiar al Uniunii sau al unuia sau mai multor state membre ar trebui să fie proporționale. În special, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, CPC-urile se asigură că membrii lor compensatori au expuneri limitate față de CPC-uri. De asemenea, CPC-urile ar trebui să se asigure că toate părțile interesate relevante sunt implicate în elaborarea planului de redresare, prin implicarea acestora în comitetul de risc al CPC, după caz, și că sunt consultate în mod adecvat. Întrucât se pot preconiza diferențe de opinii între părțile interesate, CPC-urile ar trebui să stabilească proceduri clare pentru gestionarea diversității opiniilor părților interesate, precum și a oricărui conflict de interese dintre părțile respective și CPC.
- (25) Având în vedere dimensiunea mondială a piețelor deservite de CPC-uri, normele de funcționare ale CPC ar trebui să includă dispoziții contractuale pentru a se asigura capacitatea acestora de a aplica, în cazul în care este necesar, opțiunile de redresare în cazul contractelor sau al activelor care intră sub incidența legislației unei țări terțe sau în cazul entităților stabilite în țări terțe.

- (26) În cazul în care o CPC nu prezintă un plan de redresare adecvat, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a-i impune acesteia să ia măsurile necesare pentru a remedia deficiențele semnificative ale planului, astfel încât activitatea CPC să fie consolidată și să se asigure că CPC ar putea alocă pierderile, și-ar putea restabili capitalul și, după caz, și-ar putea recorela portofoliul în situația în care intră în dificultate. Această competență ar trebui să permită autorităților competente să ia măsurile preventive necesare pentru eliminarea oricăror deficiențe și, implicit, pentru atingerea obiectivelor de stabilitate financiară.
- (27) În cazurile excepționale de ajustare a cuantumului câștigurilor aferente marjei de variație în urma unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată și dacă procesul de redresare se încheie cu succes, autoritatea competentă ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita CPC să își despăgubească membrii compensatori proporțional cu pierderile lor care depășesc angajamentele lor contractuale, prin intermediul unor plăți în numerar sau, după caz, de a impune CPC să emită instrumente care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC.
- (28) Planificarea rezoluției este o componentă esențială a unei proceduri de rezoluție eficace. Aceste planuri ar trebui să fie elaborate de autoritatea de rezoluție a CPC și stabilite de comun acord în cadrul colegiului de rezoluție. Planurile ar trebui să acopere o gamă largă de scenarii, făcând diferența între scenariile care rezultă din situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, cele care rezultă din situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată și cele care rezultă dintr-o combinație a acestora două, precum și din diferite tipuri de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată. Autoritățile ar trebui să dețină toate informațiile necesare pentru a identifica funcțiile critice și pentru a asigura continuitatea acestora. Cu toate acestea, conținutul unui plan de rezoluție ar trebui să fie corespunzător activităților CPC și tipurilor de produse pe care acesta le compensează și ar trebui să se bazeze, printre altele, pe informațiile furnizate de CPC. Pentru a facilita exercitarea apelurilor la fonduri bănești în scopul rezoluției și reducerea cuantumului eventualelor câștiguri datorate unui membru compensator al unei CPC aflate în rezoluție, care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în normele de funcționare ale CPC ar trebui inclusă o trimitere la competența autorității de rezoluție de a impune respectivele apeluri la fonduri bănești în scopul rezoluției și respectiva reducere. În cazul în care este necesar, normele de funcționare ale CPC care sunt convenite prin contract cu membrii compensatori ar trebui să conțină dispoziții care să asigure punerea în aplicare a altor măsuri de rezoluție de către autoritățile de rezoluție.
- (29) Autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă competența de a impune, pe baza evaluării posibilității de rezoluție, modificarea structurii și organizării juridice sau operaționale ale CPC-urilor în mod direct sau indirect, prin intermediul autorității competente, pentru a lua măsurile necesare și proporționale pentru reducerea sau înlăturarea obstacolelor semnificative din calea aplicării instrumentelor de rezoluție și pentru asigurarea posibilității de rezoluție a acestora. Ținând seama de structura diversă a grupurilor din care fac parte CPC-urile, de diferențele în materie de structură în comparație cu grupurile bancare și de diferitele cadre de reglementare care se aplică entităților individuale din cadrul unor astfel de grupuri, autoritatea de rezoluție a CPC, în consultare cu autoritatea competentă a CPC, ar trebui să fie în măsură să evalueze dacă impunerea de modificări ale structurilor juridice sau operaționale ale CPC sau ale oricărei entități din grup aflate direct sau indirect sub controlul acesteia implică modificări în structurile grupului din care face parte CPC care ar putea conduce la probleme legate de contestarea în justiție sau de forța executorie, în funcție de circumstanțele juridice specifice care se aplică. Atunci când evaluează modul de eliminare a acestor obstacole din calea rezoluției, autoritatea de rezoluție ar trebui să fie în măsură să propună un set diferit de măsuri privind posibilitatea de rezoluție, în loc să impună modificări ale structurilor juridice sau operaționale ale grupului, dacă utilizarea unor astfel de măsuri alternative ar elimina obstacolele din calea posibilității de rezoluție într-un mod echivalent.
- (30) În ceea ce privește planurile de rezoluție și evaluarea posibilității de rezoluție, necesitatea de a accelera și a asigura măsuri de restructurare rapide pentru garantarea funcțiilor critice ale CPC și pentru protejarea stabilității financiare devansează considerațiile legate de activitățile cotidiene de supraveghere. În cazul în care membrii colegiului de rezoluție nu se pun de acord în legătură cu deciziile care trebuie luate în ceea ce privește planul de rezoluție a CPC, evaluarea posibilității de rezoluție a CPC și decizia de a înlătura orice obstacole din calea acesteia, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (ESMA) ar trebui să joace un rol de mediator în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. Însă această mediere obligatorie din partea ESMA ar trebui să fie pregătită pentru examinare de către un comitet intern al ESMA, având în vedere competențele membrilor ESMA de a asigura stabilitatea financiară și de a supraveghea membrii compensatori în mai multe state membre. Anumite autorități competente în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ ar trebui să fie invitate să participe în calitate de observatori la acest comitet intern al ESMA, având în vedere faptul că aceste autorități execută sarcini similare în temeiul Directivei 2014/59/UE. O astfel de mediere obligatorie nu ar trebui să împiedice utilizarea, în alte situații, a medierii facultative, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. În conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, medierea obligatorie nu poate să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (31) Ar putea fi necesar ca planul de redresare a CPC să stabilească în condițiile în care poate fi activată furnizarea de posibile acorduri cu titlu de obligație contractuală pentru furnizarea de sprijin financiar, de garanții sau de alte forme de sprijin operațional de către o întreprindere-mamă sau o altă entitate din grup către o CPC din cadrul aceluiași grup. Transparența cu privire la aceste mecanisme ar atenua riscurile la adresa lichidității și a solvabilității entității din grup care furnizează sprijin CPC confruntată cu dificultăți financiare. Prin urmare, orice modificare a acestor mecanisme care afectează calitatea și natura unui astfel de sprijin din partea grupului ar trebui să fie considerată o modificare substanțială în scopul reexaminării planului de redresare.
- (32) Dat fiind caracterul sensibil al informațiilor cuprinse în planurile de redresare și de rezoluție, aceste planuri ar trebui să facă obiectul unor dispoziții corespunzătoare în materie de confidențialitate.
- (33) Autoritățile competente ar trebui să transmită planurile de redresare și orice modificare adusă acestora autorităților de rezoluție relevante, iar acestea din urmă ar trebui să transmită planurile de rezoluție și orice modificare adusă acestora autorităților competente, astfel încât fiecare autoritate relevantă să fie informată pe deplin și în permanență.
- (34) În vederea menținerii stabilității financiare, este necesar ca autoritățile competente să fie în măsură să remedieze deteriorarea situației financiare și economice a unei CPC înainte ca CPC respectivă să ajungă într-un stadiu în care singura alternativă rămasă la dispoziția autorităților ar fi să îl supună rezoluției sau să îi impună CPC să își schimbe măsurile de rezoluție în cazul în care acestea ar putea aduce prejudicii stabilității financiare generale. Prin urmare, autorităților competente ar trebui să li se acorde competențe de intervenție timpurie pentru a evita sau a reduce la minimum efectele negative asupra stabilității financiare sau asupra intereselor clienților, care ar putea fi generate de punerea în aplicare de către CPC a anumitor măsuri. Competențele de intervenție timpurie ar trebui conferite autorităților competente în plus față de competențele care le revin în temeiul dreptului intern al statelor membre sau al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 pentru alte situații decât cele considerate drept intervenție timpurie. Competențele de intervenție timpurie ar trebui să includă competența de a limita sau interzice orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv plățile de dividende și răscumpărările de acțiuni de către CPC, în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa un eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată, și ar trebui să includă de asemenea competența de a limita, interzice sau îngheța orice plăți în favoarea conducerii superioare, ale remunerației variabile, astfel cum este definită în politica de remunerare a CPC, întemeiată pe articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ale beneficiilor discreționare de tipul pensiilor sau ale indemnizațiilor de plecare.
- (35) În cadrul competențelor de intervenție timpurie și în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, autoritatea competentă ar trebui să poată numi un administrator temporar, care să înlocuiască consiliul de administrație și conducerea superioară ale CPC sau să lucreze temporar cu aceștia. Sarcina administratorului temporar ar trebui să constea în exercitarea oricăror competențe care îi sunt conferite, sub rezerva oricărei condiții care i se impune la numirea sa, în vederea promovării unor soluții de redresare a situației financiare a CPC. Numirea administratorului temporar nu ar trebui să aducă atingere în mod excesiv drepturilor acționarilor sau celor ale proprietarilor, ori obligațiilor procedurale instituite în temeiul dreptului comercial al Uniunii sau al celui național și ar trebui să respecte obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor membre referitoare la protecția investițiilor.
- (36) În etapele de redresare și de intervenție timpurie, acționarii ar trebui să își păstreze pe deplin drepturile. Aceștia ar trebui să își piardă drepturile respective odată ce CPC a fost plasată în procedura de rezoluție. Orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv a plăților de dividende și a răscumpărării de acțiuni de către CPC, ar trebui limitată sau interzisă în timpul fazei de redresare, în cea mai mare măsură posibilă, fără ca acest lucru să declanșeze un eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Acționarii unei CPC ar trebui să fie primii care să absoarbă pierderile în cadrul procedurii de rezoluție, într-un mod care să reducă la minimum riscul de contestare în justiție de către aceștia în cazul în care pierderile respective sunt mai mari decât pierderile pe care le-ar fi suportat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență, cunoscut și sub denumirea de principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”. O autoritate de rezoluție ar trebui să se poată abate de la principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”. Cu toate acestea, un acționar sau un creditor care suportă o pierdere mai mare decât cea pe care ar fi suportat-o în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență ar avea dreptul la plata diferenței.
- (37) Cadru de rezoluție ar trebui să prevadă declanșarea rapidă a procedurii de rezoluție, înainte ca CPC să devină insolubilă. O CPC ar trebui considerată în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate atunci când nu respectă sau când este probabil să nu respecte, în viitorul apropiat, cerințele pentru continuarea autorizării, atunci când viabilitatea sa nu a fost restabilită sau când este probabil să nu fie restabilită în urma redresării, atunci când CPC nu este în măsură sau este probabil să nu fie în măsură să asigure o funcție critică, atunci când activele CPC sunt inferioare pasivelor sale sau sunt susceptibile să devină, în viitorul apropiat, inferioare pasivelor sale, atunci când CPC este în imposibilitatea de a-și achita datoriile sau alte pasive la scadență sau este susceptibilă să se afle în această imposibilitate în viitorul apropiat sau atunci când CPC necesită sprijin financiar public extraordinar. Cu toate acestea, faptul că CPC nu respectă toate cerințele de autorizare nu ar trebui să justifice, în sine, declanșarea procedurii de rezoluție.

- (38) Furnizarea de asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea unei bănci centrale, în cazul în care este disponibilă o astfel de facilitare, nu ar trebui să fie o condiție pentru a demonstra că o CPC se află sau se va afla în viitorul apropiat în imposibilitatea de a-și achita datoriile la scadență. În vederea menținerii stabilității financiare, în special în cazul unui deficit de lichiditate sistemic, garanțiile acordate de stat pentru facilitățile de lichiditate oferite de băncile centrale sau garanțiile acordate de stat pentru instrumentele de datorie nou emise în vederea remedierii unei perturbări grave a economiei unui stat membru nu ar trebui să conducă la declanșarea procedurii de rezoluție dacă sunt îndeplinite anumite condiții.
- (39) Membrii Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), alte organisme ale statelor membre având funcții similare, alte organisme publice ale Uniunii însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia, Banca Reglementelor Internaționale, precum și alte entități enumerate la articolul 1 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pot acționa în calitate de membru compensator în legătură cu operațiunile lor. Instrumentele de alocare a pierderilor prevăzute în planul de redresare al CPC-urilor nu ar trebui să se aplice acestor entități. În mod similar, autoritățile de rezoluție nu ar trebui să aplice instrumente de alocare a pierderilor în ceea ce privește entitățile respective, pentru a evita expunerea fondurilor publice.
- (40) În cazul în care o CPC îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC ar trebui să aibă la dispoziție un set armonizat de instrumente și competențe de rezoluție. Acestea ar trebui să permită autorității de rezoluție să abordeze scenariile cauzate de situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată sau de o combinație a acestora două. Exercițarea lor ar trebui să fie supusă unor condiții și obiective comune, precum și unor principii generale. Mai exact, aplicarea unor astfel de instrumente sau competențe nu ar trebui să afecteze eficacitatea rezoluției grupurilor transfrontaliere.
- (41) Obiectivele principale ale rezoluției ar trebui să fie asigurarea continuității funcțiilor critice, evitarea efectelor negative asupra stabilității financiare și protejarea fondurilor publice.
- (42) Funcțiile critice ale unei CPC în curs de a intra în dificultate ar trebui să fie menținute, chiar dacă sunt restructurate prin schimbări ale conducerii, după caz, prin aplicarea instrumentelor de rezoluție și, în cea mai mare măsură posibilă, prin utilizarea de fonduri private și fără a recurge la sprijin financiar public extraordinar. Respectivul obiectiv ar putea fi realizat prin alocarea pierderilor restante și restabilirea unui portofoliu corelat pentru CPC prin aplicarea instrumentelor de alocare a pozițiilor și a pierderilor în cazul pierderilor datorate neîndeplinirii obligațiilor de plată sau, în cazul pierderilor care nu sunt datorate neîndeplinirii obligațiilor de plată, prin reducerea valorii contabile a instrumentelor de capital și reducerea valorii contabile și conversia în fonduri proprii a pasivelor negarantate, în vederea absorbției pierderilor și a recapitalizării CPC. Pentru a preveni necesitatea aplicării instrumentelor publice de stabilizare, autoritatea de rezoluție ar trebui, de asemenea, să poată utiliza un apel la fonduri bănești în scopul rezoluției inclusiv în urma unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată. De asemenea, o CPC sau un serviciu anume de compensare ar trebui să poată fi vândut unei CPC terțe solvabile care este în măsură să conducă și să gestioneze activitățile de compensare transferate sau poate fuziona cu o astfel de CPC. În conformitate cu obiectivul de a menține funcțiile critice ale CPC și înainte de a întreprinde acțiunile descrise mai sus, autoritatea de rezoluție ar trebui să asigure, în general, executarea oricăror obligații contractuale existente și restante către CPC, în concordanță cu modul în care s-ar recurge la acestea conform normelor de funcționare ale CPC, inclusiv, și în special, a oricăror obligații contractuale ale membrilor compensatori de a da curs apelurilor la fonduri bănești în scopul redresării sau de a asuma poziții ale membrilor compensatori care nu și-au îndeplinit obligațiile de plată, prin intermediul unei licitații sau prin alte mijloace convenite în normele de funcționare ale CPC, precum și orice obligații contractuale existente și restante care angajează alte părți decât membrii compensatori față de acordarea de sprijin financiar, indiferent de formă.
- (43) Pentru a menține încrederea pieței și a reduce la minimum contagiunea, sunt necesare măsuri rapide și decisive. Odată ce sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC nu ar trebui să întârzie luarea măsurilor de rezoluție adecvate și coordonate în interesul public. Intrarea în dificultate a unei CPC poate avea loc în situații care necesită o reacție imediată a autorității de rezoluție relevante. Prin urmare, ar trebui ca autoritatea respectivă să aibă dreptul să ia măsuri de rezoluție în pofida exercitării măsurilor de redresare de către CPC și fără a i se impune acesteia obligația de a face mai întâi uz de competențele sale de intervenție timpurie.
- (44) Atunci când adoptă măsuri de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC ar trebui să ia în considerare și să urmeze măsurile prevăzute în planurile de rezoluție elaborate în cadrul colegiului de rezoluție, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție consideră, având în vedere circumstanțele cazului, că obiectivele rezoluției vor fi îndeplinite în mod mai eficace prin adoptarea de măsuri care nu sunt prevăzute în planurile de rezoluție. Autoritatea de rezoluție ar trebui să țină seama de principiile generale ale procesului decizional, inclusiv de necesitatea de a asigura atât un echilibru între interesele diferitelor părți care au legătură cu CPC, cât și transparența față de autoritățile relevante ale statelor membre și implicarea acestora, în cazul în care decizia sau măsura propusă ar putea avea implicații asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare. În special, autoritatea de rezoluție ar trebui să informeze colegiul de rezoluție cu privire la măsurile de rezoluție planificate, inclusiv atunci când aceste măsuri se abat de la planul de rezoluție.

- (45) Atingerile aduse drepturilor de proprietate ar trebui să fie proporționale cu riscul la adresa stabilității financiare. Prin urmare, instrumentele de rezoluție ar trebui să fie aplicate numai în ceea ce privește CPC-urile care îndeplinesc condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, în special atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obiectivului de stabilitate financiară, în interesul public. Instrumentele și competențele de rezoluție ar putea afecta drepturile acționarilor, ale creditorilor, ale membrilor compensatori și, după caz, ale clienților membrilor compensatori. Prin urmare, ar trebui luate măsuri de rezoluție numai în cazul în care este necesar în interesul public și orice intervenție în ceea ce privește aceste drepturi ar trebui să fie compatibilă cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
- (46) Acționarii, membrii compensatori și alți creditori ai CPC afectați nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC respectiv, iar aceștia ar fi fost supuși tuturor obligațiilor restante aplicabile în temeiul normelor CPC referitoare la neîndeplinirea obligațiilor de plată sau în temeiul acorduri contractuale prevăzute în normele sale de funcționare și CPC ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență (principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”). În cazul unui transfer parțial al activelor unei CPC aflate în rezoluție către un cumpărător privat sau o CPC-punte, partea reziduală a CPC aflate în rezoluție ar trebui lichidată în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență.
- (47) Cu scopul de a proteja drepturile acționarilor, ale membrilor compensatori și ale altor creditori, ar trebui stabilite norme clare în ceea ce privește evaluarea activelor și a pasivelor CPC și evaluarea tratamentului care ar fi fost aplicat acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori în cazul în care autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție. Ar trebui să se compare tratamentul care a fost aplicat efectiv acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori în cadrul procedurii de rezoluție cu tratamentul care li s-ar fi aplicat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC respectiv și dacă aceștia ar fi fost supuși eventualelor obligații restante în temeiul planului de redresare al CPC sau în temeiul altor dispoziții prevăzute în normele sale de funcționare, iar CPC ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență. Utilizarea apelului la fonduri bănești în scopul rezoluției, care ar trebui inclus în normele de funcționare ale CPC, poate fi utilizat doar de autoritatea de rezoluție. Acesta nu poate fi utilizat de CPC, de un administrator sau de un lichidator în cadrul insolvenței și, în consecință, nu ar trebui să facă parte din tratamentul care ar fi fost aplicat acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție. Orice utilizare de către autoritatea de rezoluție a competenței de a reduce cuantumul eventualelor câștiguri datorate unui membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată care depășește limitele convenite prin contract pentru o astfel de reducere nu ar trebui să facă parte nici din tratamentul care ar fi fost aplicat acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție.

Acționarii, membrii compensatori și alți creditori ar trebui să aibă dreptul la plata diferenței în cazul în care au primit ca plată sau compensare pentru creanțele lor o sumă mai mică decât cea pe care ar fi primit-o dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC, iar aceștia ar fi fost în schimb supuși eventualelor obligații restante în temeiul normelor CPC referitoare la neîndeplinirea obligațiilor de plată sau în temeiul acorduri contractuale prevăzute în normele sale de funcționare, iar CPC ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență. Clienții ar trebui să fie incluși în această comparație și ar trebui să aibă dreptul la plata eventualelor diferențe de tratament numai atunci când există o bază contractuală pentru o creanță directă din partea clienților față de CPC, ceea ce i-ar face creditorii ai CPC. Numai în astfel de cazuri poate autoritatea de rezoluție să controleze impactul direct al măsurilor sale. Ar trebui să existe posibilitatea de a contesta rezultatele comparației separat de decizia de rezoluție. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide procedura de urmat pentru plata către acționari, membri compensatori și alți creditori a eventualelor diferențe de tratament constatate.

- (48) Măsurile de redresare și de rezoluție pot afecta în mod indirect clienții și clienții indirecti care nu sunt creditori ai CPC, în măsura în care costurile de redresare și de rezoluție au fost transferate clienților și clienților indirecti respectivi în temeiul acordurilor contractuale aplicabile. Prin urmare, impactul asupra clienților și clienților indirecti al unui scenariu de redresare și de rezoluție a CPC ar trebui, de asemenea, abordat prin aceleași acorduri contractuale cu membrii compensatori și cu clienții care le furnizează servicii de compensare. Acest lucru poate fi realizat prin asigurarea faptului că, dacă acordurile contractuale permit membrilor compensatori să transfere către clienții lor efectele negative ale instrumentelor de rezoluție, acordurile contractuale respective includ, de asemenea, în mod echivalent și proporțional, dreptul clienților la orice compensație primită de membrii compensatori de la CPC sau la orice echivalent în numerar al unei astfel de compensații sau la orice încasări pe care le obțin în urma unei cereri în temeiul principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”, în măsura în care acestea se referă la pozițiile clienților. Aceste condiții ar trebui să se aplice, de asemenea, acordurilor contractuale vizând clienții și clienții indirecti care furnizează servicii de compensare indirectă clienților lor.
- (49) Pentru a asigura rezoluția eficientă a unei CPC, procesul de evaluare ar trebui să determine cât mai exact posibil eventualele pierderi care trebuie alocate astfel încât CPC să își restabilească un portofoliu corelat de poziții deschise și să își îndeplinească obligațiile de plată neachitate. Evaluarea activelor și a pasivelor ale unei CPC în curs de a intra în dificultate ar trebui să se bazeze pe estimări echitabile, prudente și realiste, la momentul aplicării instrumentelor de rezoluție. Valoarea pasivelor nu ar trebui însă să fie afectată în cadrul evaluării de situația financiară a CPC. Din

rațiuni de urgență, autoritățile de rezoluție ar trebui să poată efectua o evaluare rapidă a activelor sau a pasivelor unei CPC în curs de a intra în dificultate. Această evaluare ar trebui să fie provizorie și aplicabilă până la efectuarea unei evaluări independente.

- (50) La intrarea în rezoluție a CPC, autoritatea de rezoluție ar trebui să impună toate obligațiile contractuale restante prevăzute în normele de funcționare ale CPC, inclusiv măsurile de redresare restante, cu excepția cazului în care exercitarea unei alte competențe de rezoluție sau a unui alt instrument de rezoluție este mai adecvată pentru atenuarea efectelor negative asupra stabilității financiare sau pentru protejarea funcțiilor critice ale CPC în timp util. Autoritatea de rezoluție ar trebui să aibă dreptul, dar nu și obligația, de a impune obligațiile contractuale respective inclusiv după rezoluție dacă motivele de a se abține de la această impunere nu mai există. Pentru a permite membrilor compensatori și altor părți relevante să se pregătească pentru impunerea obligațiilor rămase, autoritatea de rezoluție ar trebui să notifice în prealabil membrilor compensatori și altor părți relevante. Respectiva perioadă de notificare prealabilă ar trebui să fie între trei și șase luni.

Autoritatea de rezoluție ar trebui să stabilească, în consultare cu autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori afectați și ale oricăror alte părți legate prin obligații existente și restante, dacă motivele pentru a se abține de la impunerea obligațiilor contractuale au încetat să existe și dacă mai impune sau nu obligațiile rămase. Dacă motivele continuă să existe, autoritatea de rezoluție ar trebui să se abțină de la impunerea respectivelor obligații. Încasările provenite din impunerea cu întârziere a obligațiilor contractuale restante ar trebui utilizate pentru recuperarea eventualelor fonduri publice utilizate pentru plata creanțelor bazate pe principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”, creanțe rezultate ca urmare a deciziei autorității de rezoluție de a se abține de la impunerea respectivelor obligații sau de la aplicarea vreunui instrument public de stabilizare. Autoritatea de rezoluție ar trebui să utilizeze această competență de impunere cu întârziere numai în măsura în care nu este încălcată garanția potrivit căreia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”, aplicată părții interesate care va fi supusă impunerii cu întârziere. În cazul pierderilor datorate neîndeplinirii obligațiilor de plată, autoritatea de rezoluție ar trebui să restabilească un portofoliu corelat pentru CPC și să aloce pierderile restante aplicând instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor. Dacă nu se datorează neîndeplinirii obligațiilor de plată, pierderile ar trebui să fie absorbite de instrumentele de capital reglementat și ar trebui să fie alocate acționarilor, în măsura capacității acestora, fie prin anularea sau transferul instrumentelor de proprietate, fie prin diluare semnificativă. În cazul în care aceste instrumente nu sunt suficiente, autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă competența de a reduce valoarea contabilă a datoriilor și pasivelor negarantate, în conformitate cu rangul acestora în temeiul dreptului intern aplicabil în materie de insolvență, precum și de a aplica instrumente de alocare a pierderilor, în măsura în care este necesar fără a pune în pericol stabilitatea financiară în general.

- (51) Dacă, după ce pierderile au fost absorbite și, după caz, a fost restabilit un portofoliu corelat pentru CPC, iar resursele prefinanțate ale CPC rămân epuizate, autoritatea de rezoluție ar trebui să se asigure că resursele respective sunt restabile la nivelurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de reglementare, fie prin aplicarea continuă a instrumentelor prevăzute în normele de funcționare ale CPC, fie prin alte măsuri. În special, autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă posibilitatea de a compensa membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care ar fi avut dreptul la plata unei compensații pe baza principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat” pentru aplicarea instrumentelor de alocare a pierderilor care ar duce la pierderi mai mari decât cele pe care membrii compensatori le-ar fi suportat, în cadrul obligațiilor care le revin în temeiul normelor de funcționare ale CPC, utilizând instrumente de proprietate, instrumente de datorie sau instrumente care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC. Atunci când evaluează cuantumul și forma compensației, autoritatea de rezoluție poate lua în considerare, de exemplu, soliditatea financiară a CPC și calitatea instrumentelor disponibile pentru compensare și respectarea principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”. Pentru a se menține o structură de stimulente adecvată, ar trebui ca o astfel de compensație să reflecte măsura în care un membru compensator a sprijinit redresarea CPC și, prin urmare, să se ia în considerare și restul obligațiilor contractuale restante ale membrilor compensatori față de CPC respectivă. Această compensație ar trebui dedusă din orice drept la o plată bazată pe principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”.
- (52) Autoritățile de rezoluție ar trebui să asigure, de asemenea, reducerea la minimum a costurilor rezoluției CPC și aplicarea unui tratament echitabil creditorilor din aceeași categorie. Autoritatea de rezoluție ar trebui să poată lua o măsură de rezoluție care să se abată de la principiul egalității de tratament a creditorilor dacă măsura este justificată prin interesul public de a atinge obiectivele rezoluției și este proporțională cu riscul abordat. În cazul în care utilizează o astfel de măsură, autoritatea de rezoluție nu ar trebui să discrimineze nicio persoană pe motiv de cetățenie sau naționalitate.
- (53) Rezoluția unei CPC nu ar trebui să implice recurgerea la sprijin financiar public extraordinar. Instrumentele de redresare și instrumentele de rezoluție restante, în special instrumentul de reducere a valorii contabile, ar trebui să fie aplicate în cea mai mare măsură posibilă înainte ca CPC-urile să beneficieze de o injecție de capital din partea sectorului public sau de acordarea unui sprijin financiar public extraordinar echivalent, fie în același timp cu acestea. Utilizarea sprijinului financiar public extraordinar pentru sprijinirea procesului de rezoluție a instituțiilor în curs de a intra în dificultate urmează să fie o măsură de ultimă instanță, limitată în timp și conformă cu dispozițiile relevante privind ajutoarele de stat.

- (54) Un regim de rezoluție eficace ar trebui să reducă la minimum costurile rezoluției unei CPC în curs de a intra în dificultate care sunt suportate de contribuabili. Acesta ar trebui să se asigure că rezoluția CPC-urilor poate fi realizată fără a pune în pericol stabilitatea financiară. Instrumentul de reducere a valorii contabile și instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor ar trebui să îndeplinească acest obiectiv prin asigurarea faptului că acționarii și contrapărțile care se numără printre creditorii CPC în curs de a intra în dificultate participă în mod adecvat la pierderi și suportă o parte adecvată din costurile ocazionate de intrarea în dificultate a CPC. Prin urmare, instrumentul de reducere a valorii contabile și instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor oferă acționarilor și contrapărților CPC-urilor un stimulent mai puternic pentru a monitoriza sănătatea CPC-urilor în condiții normale în conformitate cu recomandările Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) în documentul său intitulat „Atributele-cheie ale regimurilor eficace de rezoluție a instituțiilor financiare”.
- (55) Pentru a se asigura faptul că autoritățile de rezoluție dispun de flexibilitatea necesară pentru a aloca pierderile și pozițiile contrapărților într-o serie de circumstanțe, se impune ca aceste autorități să poată fi în măsură să aplice instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor atât în cazul în care obiectivul este menținerea serviciilor de compensare critice în cadrul CPC aflate în rezoluție, cât și în cazul în care serviciile critice sunt transferate către o CPC-punte sau către un terț, după care partea reziduală a CPC își încetează activitatea și este lichidată.
- (56) În cazul în care instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor sunt aplicate cu scopul de a restabili viabilitatea unei CPC în curs de a intra în dificultate, astfel încât acesta să își poată continua desfășurarea normală a activității, rezoluția ar trebui să fie însoțită de înlocuirea conducerii, cu excepția situațiilor în care păstrarea acesteia este adecvată și necesară pentru îndeplinirea obiectivelor rezoluției, precum și de restructurarea ulterioară a CPC și a activităților sale într-un mod care să țină cont de motivele intrării în dificultate. Această restructurare ar trebui să fie realizată prin punerea în aplicare a unui plan de reorganizare a activității, care ar trebui să fie compatibil cu planul de restructurare pe care CPC ar putea avea obligația să îl prezinte în conformitate cu cadrul privind ajutoarele de stat.
- (57) Instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor ar trebui exercitate cu scopul de a recorela portofoliul CPC, de a limita orice alte pierderi și de a obține resurse suplimentare care să contribuie la recapitalizarea CPC și la reconstituirea resurselor sale prefinanțate. Pentru a se asigura că sunt eficace și își ating obiectivele, aceste instrumente ar trebui să poată fi aplicate unei palete cât mai largi posibil de contracte care dau naștere unor datorii negarantate sau care creează un portofoliu necorelat pentru CPC în curs de a intra în dificultate. Aceste instrumente ar trebui să ofere posibilitatea de a scoate la licitație pozițiile membrilor compensatori care nu și-au îndeplinit obligațiile de plată către ceilalți membri compensatori sau de a aloca forțat aceste poziții în măsura în care acordurile voluntare stabilite ca parte a planului de redresare nu sunt epuizate la declanșarea procedurii de rezoluție, de a pune capăt parțial sau total contractelor membrilor compensatori care nu și-au îndeplinit obligațiile de plată, contractelor pentru anumite servicii de compensare sau clase de active afectate sau altor contracte ale CPC, de a aplica ajustări suplimentare ale plăților efectuate pentru marja de variație către membrii respectivi și, dacă este cazul, către clienții acestora, de a exercita orice apeluri neonorate la fonduri bănești în scopul redresării prevăzute în planurile de redresare, precum și de a exercita apeluri suplimentare la fonduri bănești în scopul rezoluției și de a reduce valoarea contabilă a instrumentelor de capital și de datorie emise de CPC sau a altor pasive negarantate și în scopul convertirii oricăror instrumente de datorie în acțiuni. Aceasta include posibilitatea de a aplica instrumentele de alocare a pierderilor pentru a contribui la restabilirea unui portofoliu corelat prin furnizarea către CPC de fonduri pentru a accepta o ofertă în cadrul unei licitații, permițând astfel CPC să aloce pozițiile membrului compensator care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată sau să efectueze plăți pentru contracte care au încetat.
- (58) Atunci când aplică instrumentul de alocare a pierderilor care permite reducerea quantumului eventualelor câștiguri datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, autoritatea de rezoluție ar trebui să se bazeze pe prelucrarea marjei de variație în conformitate cu structura conturilor CPC, pe operarea reducerii quantumului eventualelor câștiguri datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în timpul fazei de redresare, dacă este cazul, și pe principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”.
- (59) Ținând seama în mod corespunzător de impactul asupra stabilității financiare și în ultimă instanță, autoritățile de rezoluție ar trebui să fie în măsură să excludă integral sau parțial anumite contracte de la alocarea pierderilor și a pozițiilor într-o serie de circumstanțe. În cazul în care se aplică astfel de excluderi, ar trebui să poată fi majorat nivelul expunerilor sau al pierderilor aplicat altor contracte pentru a se ține seama de astfel de excluderi, sub rezerva respectării principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”.
- (60) În cazul în care instrumentele de rezoluție au fost aplicate pentru a transfera funcțiile critice sau activitățile viabile ale unei CPC către o entitate solidă, cum ar fi un cumpărător din sectorul privat sau o CPC-punte, partea reziduală a CPC ar trebui lichidată într-un termen adecvat, ținându-se cont de necesitatea ca CPC în curs de a intra în dificultate să furnizeze servicii sau sprijin, astfel încât să permită cumpărătorului sau CPC-punte să desfășoare activitățile sau să presteze serviciile dobândite prin transferul respectiv.
- (61) Instrumentul de vânzare a activității ar trebui să le permită autorităților să vândă CPC sau o parte din activitățile acesteia către unul sau mai mulți cumpărători, fără acordul acționarilor. Atunci când aplică instrumentul de vânzare a activității, autoritățile ar trebui să ia măsurile necesare pentru scoaterea pe piață a CPC sau a unei părți a activității acesteia în cadrul unui proces deschis, transparent și nediscriminatoriu, încercând să maximizeze, pe cât posibil, prețul de vânzare.

- (62) Orice încasări nete obținute din transferul activelor sau pasivelor CPC aflate în rezoluție atunci când se aplică instrumentul de vânzare a activității ar trebui să revină entității rămase în procedură de lichidare. Orice încasări nete obținute din transferul instrumentelor de proprietate emise de CPC aflate în rezoluție atunci când se aplică instrumentul de vânzare a activității ar trebui să revină acționarilor. Orice contraprestație plătită de cumpărător ar trebui să fie, de asemenea, în avantajul oricăror membri compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care au suferit pierderi. Orice astfel de încasări sau beneficii nete ar trebui să facă obiectul recuperării integrale a oricărui fond public furnizat în cadrul procedurii de rezoluție. Încasările ar trebui să fie calculate prin deducerea costurilor care au fost ocazionate de intrarea în dificultate a CPC și de procesul de rezoluție.
- (63) Pentru a efectua vânzarea activității în timp util și pentru a proteja stabilitatea financiară, ar trebui ca evaluarea cumpărătorului unei participații calificate să fie efectuată în timp util, astfel încât să nu se întârzie aplicarea instrumentului de vânzare a activității. CPC, cumpărătorul sau ambii, în funcție de efectele instrumentului de vânzare a activității și de forma achiziției, ar trebui să își poată exercita sau menține drepturile de membru existente și să poată avea acces la sistemele de plată și de decontare, precum și la alte infrastructuri ale pieței financiare și locuri de tranzacționare afiliate. Astfel de drepturi nu ar trebui să fie refuzate nici pe baza nerespectării criteriilor relevante de aderare sau de participare, nici pe baza ratingului de credit insuficient. Cumpărătorul care nu îndeplinește criteriile respective nu poate exercita aceste drepturi decât pentru o perioadă care urmează să fie specificată de autoritatea de rezoluție.
- (64) Informațiile referitoare la scoaterea pe piață a unei CPC în curs de a intra în dificultate și la negocierile cu potențialii dobânditori care au avut loc înainte de aplicarea instrumentului de vânzare a activității sunt susceptibile de a avea o importanță sistemică. Pentru asigurarea stabilității financiare este important ca publicarea acestor informații, impusă în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*), să poată fi amânată atât timp cât este necesar pentru planificarea și structurarea procesului de rezoluție a CPC, în conformitate cu întârzierile permise în cadrul regimului abuzului de piață.
- (65) Dat fiind că este o CPC aflată integral sau parțial în proprietatea uneia sau mai multor autorități publice sau controlată de autoritatea de rezoluție, obiectivul principal al CPC-punte ar trebui să fie asigurarea continuității în furnizarea de servicii financiare esențiale către membrii compensatori și clienții CPC plasate în procedură de rezoluție, precum și a continuității în desfășurarea activităților financiare esențiale. CPC-punte ar trebui să funcționeze ca entitate viabilă care să asigure continuitatea activității și să fie reintrodusă pe piață atunci când există circumstanțele corespunzătoare sau să fie lichidată dacă nu mai este viabilă.
- (66) În cazul în care toate celelalte opțiuni sunt indisponibile sau se poate dovedi că sunt insuficiente pentru a proteja stabilitatea financiară, ar trebui să fie posibilă participarea administrațiilor publice sub forma sprijinului prin aport de capital sau a trecerii temporare în proprietatea publică, în conformitate cu normele aplicabile în materie de ajutoare de stat, inclusiv o restructurare a operațiunilor CPC. Pentru a se evita hazardul moral, astfel de sprijin financiar public extraordinar ar trebui să se acorde numai în ultimă instanță, să aibă un caracter temporar și să fie întotdeauna recuperat într-un termen adecvat. Prin urmare, statele membre ar trebui să instituie mecanisme cuprinzătoare și credibile pentru recuperarea fondurilor, atât timp cât acestea nu constituie un obstacol în calea aplicării instrumentelor publice de stabilizare. Aplicarea instrumentelor publice de stabilizare nu aduce atingere rolului niciunei bănci centrale în ceea ce privește furnizarea potențială de lichidități pentru sistemul financiar, la aprecierea exclusivă a băncii centrale, chiar și în perioade de criză.
- (67) Pentru a se asigura faptul că o autoritate de rezoluție are capacitatea de a aplica instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor în cazul contractelor cu entități stabilite în țări terțe, recunoașterea acestei posibilități ar trebui să fie inclusă în normele de funcționare ale CPC.
- (68) Autoritățile de rezoluție ar trebui să dispună de toate competențele juridice necesare care ar putea fi exercitate, în diferite combinații, atunci când se aplică instrumentele de rezoluție. Aceste competențe ar trebui să includă competența de a transfera instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive ale unei CPC în curs de a intra în dificultate către o altă entitate, cum ar fi o altă CPC sau o CPC-punte, competența de a reduce valoarea contabilă a instrumentelor de proprietate sau de a le anula, competența de a reduce valoarea contabilă a datoriilor unei CPC în curs de a intra în dificultate sau de a le converti, competența de a reduce valoarea contabilă a marjei de variație, competența de a impune executarea obligațiilor restante ale terților în legătură cu CPC, inclusiv exercitarea apelurilor la fonduri bănești în scopul redresării, astfel cum este prevăzut în normele de funcționare ale CPC, și a alocărilor de poziții, competența de a exercita apeluri la fonduri bănești în scopul rezoluției, competența de a pune capăt parțial sau integral contractelor CPC, competența de a înlocui conducerea și competența de a impune un moratoriu temporar privind plata creanțelor. CPC și membrii consiliului de administrație și ai conducerii superioare ar trebui să poată fi în continuare trași la răspundere, în temeiul dreptului civil sau penal intern, pentru intrarea în dificultate a CPC.

(*) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

- (69) Cadrul de rezoluție ar trebui să cuprindă cerințe procedurale prin care să se asigure notificarea și publicarea în mod adecvat a măsurilor de rezoluție. Cu toate acestea, dat fiind că informațiile obținute de autoritățile de rezoluție și de consilierii lor profesionali pe parcursul procesului de rezoluție sunt susceptibile de a fi sensibile, ar trebui ca decizia de rezoluție să facă obiectul unui regim eficace de confidențialitate înainte de publicare. Trebuie să se țină seama de faptul că informațiile privind conținutul și detaliile planurilor de redresare și de rezoluție, precum și rezultatele eventualelor evaluări ale acestor planuri ar putea avea un impact major, în special asupra întreprinderilor în cauză. Orice informație furnizată cu privire la o decizie înainte ca decizia să fie luată, de exemplu în legătură cu îndeplinirea condițiilor pentru declanșarea procedurii de rezoluție sau cu aplicarea unui instrument specific sau a unei măsuri în cursul procedurii, trebuie considerată ca având efecte asupra intereselor publice și private vizate de măsură. Informația că autoritatea de rezoluție examinează o anumită CPC ar putea fi suficientă pentru a produce efecte negative asupra CPC respective. Prin urmare, este necesar să se asigure că există mecanisme adecvate pentru păstrarea confidențialității acestor informații, cum ar fi conținutul și detaliile planurilor de redresare și de rezoluție, precum și rezultatele eventualelor evaluări efectuate în acest context.
- (70) Autoritățile de rezoluție ar trebui să dispună de competențe auxiliare pentru a asigura eficacitatea transferului instrumentelor de proprietate sau de datorie și al activelor, pasivelor, drepturilor și obligațiilor, inclusiv al pozițiilor și al marjelor aferente. Sub rezerva mecanismelor de siguranță prevăzute în prezentul regulament, aceste competențe ar trebui să includă competența de a ridica drepturile deținute de terți asupra instrumentelor sau activelor transferate și competența de a asigura respectarea contractelor și continuitatea acordurilor cu destinatarul activelor și instrumentelor de proprietate transferate. Cu toate acestea, drepturile angajaților de a pune capăt contractului de muncă nu ar trebui să fie afectate. De asemenea, nu ar trebui să fie afectat nici dreptul unei părți de a pune capăt unui contract cu CPC aflată în rezoluție sau cu o entitate din grup, pentru alte motive decât rezoluția CPC în curs de a intra în dificultate. Autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă competența auxiliară de a impune părții reziduale a CPC care se află în curs de lichidare în temeiul procedurii obișnuite de insolvență să furnizeze serviciile care sunt necesare pentru a permite CPC către care au fost transferate active, contracte sau instrumente de proprietate în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului CPC-punte să își desfășoare activitatea.
- (71) Având în vedere că luarea urgentă a unor măsuri de gestionare a crizelor ar putea fi necesară din cauza riscurilor majore la adresa stabilității financiare a statului membru în cauză și a Uniunii, orice procedură în temeiul dreptului intern referitoare la cererea de aprobare judiciară *ex ante* a unei măsuri de gestionare a crizelor, precum și examinarea de către instanță a cererii respective ar trebui să fie îndeplinite cu promptitudine. Dată fiind cerința ca o măsură de gestionare a crizelor să fie luată de urgență, instanța ar trebui să adopte o hotărâre în termen de 24 de ore, iar statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea relevantă poate lua o decizie imediat ulterior hotărârii instanței. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului părților interesate de a solicita instanței să suspende hotărârea pentru o perioadă limitată după ce autoritatea de rezoluție a luat măsura de gestionare a crizelor.
- (72) În conformitate cu articolul 47 din Cartă, părțile în cauză au dreptul la un proces echitabil și la o cale de atac eficientă împotriva măsurilor care le afectează. În consecință, deciziile luate de autoritățile de rezoluție ar trebui să facă obiectul dreptului la o cale de atac.
- (73) Măsurile de rezoluție luate de autoritățile de rezoluție naționale ar putea necesita evaluări economice și o marjă largă de apreciere. Autoritățile de rezoluție naționale dispun de expertiza specifică necesară pentru a realiza aceste evaluări și pentru a stabili utilizarea adecvată a marjei de apreciere. Prin urmare, este important să se asigure că evaluările economice efectuate de autoritățile de rezoluție naționale în acest context sunt utilizate ca bază de către instanțele naționale cu ocazia examinării măsurilor de gestionare a crizelor în cauză. Cu toate acestea, natura complexă a acestor evaluări nu ar trebui să împiedice instanțele naționale să analizeze dacă elementele de probă invocate de către autoritatea de rezoluție sunt exacte din punct de vedere material, fiabile și coerente, dacă elementele de probă conțin toate informațiile relevante care ar trebui să fie luate în considerare pentru a evalua o situație complexă și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile deduse pe baza lor.
- (74) Pentru a acoperi situațiile de extremă urgență și dat fiind că suspendarea oricărei decizii a autorităților de rezoluție ar putea afecta continuitatea funcțiilor critice, este necesar să se prevadă că introducerea unei căi de atac nu ar trebui să aibă drept rezultat suspendarea automată a efectelor deciziei contestate și că decizia autorității de rezoluție ar trebui să aibă imediat forță executorie.
- (75) În plus, în cazul în care este necesar pentru a proteja părțile terțe care au dobândit cu bună-credință active, contracte, drepturi și pasive ale CPC aflate în rezoluție, în virtutea exercitării de către autoritățile de rezoluție a competențelor de rezoluție și pentru a asigura stabilitatea piețelor financiare, nicio cale de atac nu ar trebui să afecteze actele administrative sau tranzacțiile încheiate ulterior pe baza unei decizii anulate. În astfel de cazuri, măsurile reparatorii pentru o decizie abuzivă ar trebui să se limiteze, prin urmare, la acordarea de despăgubiri pentru daunele suferite de persoanele afectate.

- (76) În interesul unei proceduri de rezoluție eficiente și pentru a evita conflictele de competență, pe parcursul perioadei în care autoritatea de rezoluție își exercită competențele de rezoluție sau aplică instrumentele de rezoluție, procedura obișnuită de insolvență pentru CPC în curs de a intra în dificultate nu ar trebui deschisă sau, după caz, continuată decât la inițiativa sau cu acordul autorității de rezoluție. Este util și necesar ca anumite obligații contractuale să fie suspendate pentru o perioadă limitată, astfel încât autoritatea de rezoluție să aibă timpul necesar punerii în aplicare a instrumentelor de rezoluție. Totuși, acest lucru nu ar trebui să se aplice obligațiilor unei CPC în curs de a intra în dificultate față de sistemele desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, inclusiv față de alte CPC-uri și față de bănci centrale. Directiva 98/26/CE reduce riscul ce decurge din participarea la sistemele de plată și de decontare a titlurilor de valoare, în special prin reducerea perturbărilor în cazul insolvenței unui participant la un astfel de sistem. Pentru a se asigura că aceste protecții se aplică în mod corespunzător în situații de criză, menținând, în același timp, un nivel adecvat de certitudine pentru operatorii sistemelor de plată și de decontare a titlurilor de valoare, precum și pentru alți participanți pe piață, măsurile de prevenire a crizelor sau măsurile de rezoluție nu ar trebui să fie considerate proceduri de insolvență în înțelesul Directivei 98/26/CE, cu condiția ca obligațiile de fond prevăzute în contract să continue să fie îndeplinite. Cu toate acestea, nu ar trebui să se aducă atingere funcționării unui sistem desemnat în temeiul Directivei 98/26/CE sau dreptului la garanții suplimentare garantat de directiva menționată.
- (77) Pentru a se asigura că, atunci când efectuează transferul de active și pasive către un cumpărător din sectorul privat sau către o CPC-punte, autoritățile de rezoluție au la dispoziție o perioadă corespunzătoare pentru identificarea contractelor care trebuie transferate, ar putea fi oportun să se impună restricții proporționale asupra drepturilor contrapărților de a rezilia, de a anticipa scadența sau de a pune capăt în orice alt mod contractelor financiare, înainte de efectuarea transferului. O astfel de restricție ar fi necesară pentru a permite autorităților să obțină o imagine fidelă a bilanțului CPC în curs de a intra în dificultate, fără modificările pe care exercitarea pe scară largă a drepturilor de încetare le-ar aduce valorii și sferei de acoperire. Pentru a afecta într-o măsură cât mai mică posibil drepturile contractuale ale contrapărților, ar trebui ca restricțiile privind drepturile de încetare să fie limitate la cea mai scurtă perioadă posibilă și să se aplice doar în legătură cu măsura de prevenire a crizelor sau cu măsurile de rezoluție, inclusiv în ceea ce privește producerea unui eveniment direct legat de aplicarea unei astfel de măsuri, iar drepturile de încetare care decurg din orice alt tip de nerespectare a obligațiilor, inclusiv din nerespectarea obligațiilor de plată sau a obligațiilor de a da curs apelurilor în marjă, ar trebui să fie menținute.
- (78) Pentru ca acordurile legitime încheiate pe piețele de capital să nu fie afectate în eventualitatea transferării unei părți, dar nu a totalității activelor, contractelor, drepturilor și pasivelor CPC în curs de a intra în dificultate, este oportun să se includă mecanisme de siguranță care să prevină divizarea pasivelor, drepturilor și a contractelor conexe, după caz. O astfel de restricție privind anumite practici legate de contractele conexe și de garanțiile reale aferente acestora ar trebui extinsă la contractele încheiate cu aceeași contraparte care sunt acoperite prin contracte de garanție financiară fără transfer de proprietate, contracte de garanție financiară cu transfer de proprietate, acorduri de compensare reciprocă, acorduri de compensare cu exigibilitate imediată și mecanisme de finanțare structurată. Atunci când se aplică acest mecanism de siguranță, autoritățile de rezoluție ar trebui să urmărească să transfere toate contractele conexe în cadrul unui acord protejat sau să le mențină pe toate la CPC reziduală în curs de a intra în dificultate. Aceste mecanisme de siguranță ar trebui să asigure că tratamentul în materie de capital reglementat aplicat expunerilor care fac obiectul unui acord de compensare în sensul Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾ este afectat în cea mai mică măsură.
- (79) CPC-urile din Uniune furnizează servicii către membrii compensatori și clienții acestora situați în țări terțe, iar CPC-urile din țări terțe furnizează servicii către membrii compensatori și clienții acestora situați în Uniune. Rezoluția eficientă a CPC-urilor care își desfășoară activitatea la nivel internațional necesită cooperarea între autoritățile din statele membre și autoritățile din țările terțe. În acest scop, ESMA ar trebui să ofere orientări cu privire la conținutul acordurilor de cooperare care trebuie încheiate cu autoritățile din țări terțe. Aceste acorduri de cooperare ar trebui să asigure un proces eficient de planificare, de luare a deciziilor și de coordonare în ceea ce privește CPC-urile care își desfășoară activitatea la nivel internațional. Autoritățile de rezoluție naționale ar trebui să recunoască și să aplice procedurile de rezoluție dintr-o țară terță în anumite circumstanțe. De asemenea, ar trebui asigurată cooperarea în ceea ce privește filialele CPC-urilor din Uniune sau din țări terțe și ale membrilor compensatori și clienților acestora.
- (80) Pentru a asigura aplicarea consecventă a sancțiunilor administrative în statele membre în caz de încălcări ale prezentului regulament, acesta ar trebui să prevadă o listă de sancțiuni administrative și alte măsuri administrative cheie, care trebuie puse la dispoziția autorităților de rezoluție și a autorităților competente, competența de a aplica respectivele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative tuturor persoanelor, fizice sau juridice, responsabile de o încălcare, precum și o listă de criterii esențiale pentru stabilirea nivelului și a tipului acestor sancțiuni administrative și ale altor măsuri administrative și nivelurile sancțiunilor pecuniare administrative. Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative ar trebui să ia în considerare factori precum beneficiile

⁽⁹⁾ Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

financiare identificate care au rezultat din încălcare, gravitatea și durata încălcării, circumstanțele agravante sau atenuante, precum și necesitatea ca amenziile administrative să aibă un efect disuasiv și, după caz, să includă o reducere în caz de cooperare cu autoritatea de rezoluție sau cu autoritatea competentă. Adoptarea și publicarea sancțiunilor administrative ar trebui să fie conforme cu drepturile fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Cartă.

- (81) Pentru a asigura armonizarea consecventă și protecția adecvată a participanților la piață în întreaga Uniune, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu scopul de a preciza următoarele elemente: (a) conținutul dispozițiilor și procedurilor scrise privind funcționarea colegiilor de rezoluție; (b) metodologia de calcul și de menținere a cuantumului suplimentar de resurse proprii dedicate prefinanțate care urmează să fie utilizate de CPC în timpul fazei de redresare și procedurile, atunci când resursele proprii respective nu sunt disponibile, pentru ca CPC să recurgă la măsuri de redresare care necesită contribuții din partea membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și pentru rambursarea ulterioară de către CPC către membrii compensatori respectivi; (c) metodologia de evaluare a planurilor de redresare; (d) conținutul planurilor de rezoluție; (e) ordinea de alocare, perioada maximă și procentul maxim din profiturile anuale ale CPC, în cadrul mecanismului de recompensare în timpul fazei de redresare; (f) elemente relevante pentru desfășurarea evaluărilor; (g) metodologia de calcul al rezervei pentru pierderi suplimentare care urmează să fie inclusă în evaluările provizorii; (h) elementele minime care ar trebui incluse în reorganizarea activității; (i) criteriile pe care trebuie să le îndeplinească planul de reorganizare a activității; (j) metodologia de evaluare finală în conformitate cu principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”; (k) condițiile care permit membrilor compensatori să transfere către clienții lor despăgubiri în conformitate cu principiul simetriei contractuale și condițiile în care acestea sunt considerate proporționale.
- (82) Comisia ar trebui să fie în măsură să suspende orice obligație de compensare impusă în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ca urmare a unei cereri formulate de autoritatea de rezoluție a unei CPC aflate în rezoluție sau de autoritatea competentă a acesteia, din proprie inițiativă sau la cererea autorității competente responsabile cu supravegherea unui membru compensator al CPC aflate în rezoluție, și ca urmare a unui aviz fără caracter obligatoriu emis de ESMA, pentru un anumit tip de contraparte sau pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care sunt compensate de o CPC aflată în rezoluție. Decizia de a suspenda obligația de compensare ar trebui adoptată numai dacă acest lucru este necesar pentru menținerea stabilității financiare și a încrederii în piață, în special pentru a se evita efectele de contagiune și apariția unei situații în care contrapărțile și investitorii au expuneri la risc ridicate și incerte față de o CPC. Pentru a adopta această decizie, Comisia ar trebui să țină cont de obiectivele rezoluției, de criteriile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește impunerea obligației de compensare pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere pentru care se solicită suspendarea, precum și de necesitatea de a suspenda obligația de compensare pentru menținerea stabilității financiare și a bunei funcționări a piețelor financiare din Uniune. ESMA ar trebui să poată solicita Comisiei să suspende obligația de tranzacționare prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ în cazul în care consideră că suspendarea obligației de compensare reprezintă o modificare substanțială a criteriilor pentru obligația de tranzacționare. Suspendarea ar trebui să aibă caracter temporar și să poată fi prelungită. De asemenea, rolul comitetului de risc al CPC, astfel cum este prevăzut la articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ar trebui să fie consolidat pentru a încuraja și mai mult CPC să își gestioneze cu prudență riscurile și să își îmbunătățească reziliența.

Membrii comitetului de risc ar trebui să fie în măsură să informeze autoritatea competentă atunci când CPC nu dă curs recomandărilor comitetului de risc, iar reprezentanții membrilor compensatori și ai clienților în comitetul de risc ar trebui să fie în măsură să utilizeze informațiile furnizate pentru a-și monitoriza expunerile față de CPC, în conformitate cu garanțiile de confidențialitate și fără a aduce atingere limitărilor privind schimbul de informații prevăzute în legislația în materie de concurență. În sfârșit, autoritățile de rezoluție ale CPC ar trebui să aibă acces, de asemenea, la toate informațiile necesare din registrele centrale de tranzacții. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾ ar trebui să fie modificate în consecință.

- (83) Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a reformei privind indicele de referință al ratei dobânzii al CSF, este necesar să se ofere clarificări participanților la piață cu privire la faptul că tranzacțiile încheiate sau novate înainte de intrarea în vigoare a cerințelor de compensare sau de marjă în cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere care utilizează un indice de referință al ratei dobânzii (tranzacții istorice) nu vor fi supuse cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 atunci când sunt novate cu unicul scop de a pune în aplicare sau de a pregăti punerea în aplicare a reformei privind indicele de referință al ratei dobânzii. Acest lucru ar preveni, de asemenea, riscul ca contrapărțile Uniunii la aceste tranzacții istorice să se găsească în situația de a fi nepregătite atunci când un anumit indice de referință este modificat substanțial sau este eliminat, atenuând, prin urmare, preocupările legate de stabilitatea financiară. O astfel de abordare este în conformitate cu orientările internaționale din partea Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) și a Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

- (84) În vederea punerii în aplicare eficace a rezoluției CPC-urilor, mecanismele de siguranță prevăzute în Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹³⁾ nu ar trebui să se aplice restricțiilor cu privire la executarea unui contract de garanție financiară sau cu privire la efectul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, dispozițiilor de compensare cu exigibilitate imediată și nici dispozițiilor de compensare reciprocă prevăzute în prezentul regulament.
- (85) Directivele (UE) 2017/1132 ⁽¹⁴⁾, 2004/25/CE ⁽¹⁵⁾ și 2007/36/CE ⁽¹⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului conțin norme privind protecția acționarilor și a creditorilor CPC-urilor care intră în domeniul de aplicare al acestor directive. În situația în care autoritățile de rezoluție trebuie să acționeze rapid în temeiul prezentului regulament, normele respective ar putea afecta atât eficacitatea măsurilor de rezoluție, cât și aplicarea instrumentelor de rezoluție și a competențelor de rezoluție de către autoritățile de rezoluție. Derogările în temeiul Directivei 2014/59/UE ar trebui, prin urmare, să fie extinse la acțiunile întreprinse în temeiul prezentului regulament. În scopul de a garanta părților interesate un grad maxim de securitate juridică, derogările ar trebui definite în mod clar și strict și ar trebui să fie utilizate exclusiv în interes public și doar atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție.
- (86) Pentru a se evita duplicarea cerințelor, Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ ar trebui modificate pentru a exclude din domeniul lor de aplicare acele entități care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (87) Articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 prevede o perioadă de tranziție în cursul căreia articolul 35 sau 36 din regulamentul respectiv nu s-ar aplica CPC-urilor sau locurilor de tranzacționare care au solicitat autorității lor competente să beneficieze de dispozițiile tranzitorii în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă. Perioada de tranziție în care un loc de tranzacționare sau o CPC poate fi scutită de către autoritatea sa competentă națională, în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă, de la aplicarea articolului 35 și 36 din regulamentul respectiv a expirat la 3 iulie 2020. Contextul actual al pieței, marcat de un grad ridicat de incertitudine și volatilitate ca urmare a pandemiei de COVID-19, are un impact negativ asupra CPC-urilor și asupra locurilor de tranzacționare prin creșterea riscurilor lor operaționale. Aceste riscuri sporite, combinate cu capacitatea limitată de evaluare a cererilor de acces și de gestionare a migrației fluxurilor de tranzacții, ar putea afecta buna funcționare a piețelor sau stabilitatea financiară. În plus, regulamentul respectiv prevede un nou regim al instrumentelor financiare derivate tranzacționate la bursă privind accesul la infrastructurile de piață critice, care urmărește să asigure un mai bun echilibru între concurența în rândul infrastructurilor respective și necesitatea menținerii integrității lor operaționale.

Prin urmare, deși respectivul regulament urmărește să creeze o piață competitivă pentru infrastructurile financiare, operatorii economici nu ar trebui să se aștepte ca normele și prioritățile existente să fie menținute atunci când circumstanțele economice se schimbă, în special în urma unei crize economice majore. Acest lucru este valabil în special într-un domeniu în care interacțiunea dintre infrastructuri de piață critice precum infrastructurile de tranzacționare și de compensare necesită un nivel excepțional de reziliență operațională, întrucât eventualele intrări în dificultate ale unor astfel de infrastructuri critice ar prezenta un risc ridicat la adresa stabilității financiare. Ca urmare a pandemiei COVID-19, data punerii în aplicare a noului regim de acces deschis pentru locurile de tranzacționare și CPC-urile care oferă servicii de tranzacționare și de compensare în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă este amânată cu un an, până la 3 iulie 2021.

- (88) Pentru a se asigura că autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor sunt reprezentate în toate forurile relevante și că ESMA dispune de toată expertiza necesară pentru a-și îndeplini sarcinile legate de redresarea și rezoluția CPC-urilor, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 ar trebui modificat astfel încât să includă autoritățile de rezoluție naționale ale CPC-urilor în sfera conceptului de autoritate competentă definit în regulamentul respectiv.
- (89) Pentru a pregăti deciziile ESMA referitoare la sarcinile care îi revin în ceea ce privește elaborarea atât a unor proiecte de standarde tehnice privind evaluările *ex ante* și *ex post* și privind colegiile și planurile de rezoluție, cât și a unor orientări privind condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție și privind medierea obligatorie, precum și pentru a asigura implicarea extinsă a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE) și a membrilor săi în procesul de pregătire a acestor decizii, ESMA ar trebui să creeze un comitet intern (denumit în continuare „Comitetul de rezoluție al ESMA”) cu autoritățile de rezoluție în calitate de membri. După caz,

⁽¹³⁾ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

⁽¹⁴⁾ Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare (JO L 142, 30.4.2004, p. 12).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă (JO L 184, 14.7.2007, p. 17).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

autoritățile competente definite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, inclusiv Banca Centrală Europeană, și autoritățile de rezoluție, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/59/UE, inclusiv Comitetul unic de rezoluție instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014, ar trebui să fie invitate să participe în calitate de observatori.

- (90) Comitetul de rezoluție al ESMA ar trebui să fie consultat în vederea pregătirii cadrului conceptual pentru evaluarea rezilienței CPC-urilor la evoluțiile negative ale pieței, atunci când această evaluare include efectul cumulat al măsurilor de redresare și rezoluție a CPC-urilor asupra stabilității financiare a Uniunii. În astfel de cazuri, Comitetul de rezoluție al ESMA ar trebui să fie consultat și atunci când se evaluează rezultatele unor astfel de simulări de criză.
- (91) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și este conform cu drepturile, libertățile și principiile recunoscute de Cartă.
- (92) Atunci când iau decizii sau măsuri în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ar trebui să acorde întotdeauna atenția cuvenită impactului deciziilor și măsurilor lor asupra stabilității financiare din alte state membre și asupra situației economice din alte state membre în care operațiunile CPC sunt critice sau importante pentru piețele financiare locale, inclusiv în care sunt situați membrii compensatori și, în funcție de disponibilitatea informațiilor relevante, clienții acestora, precum și în statele membre în care sunt stabilite locurile de tranzacționare și infrastructurile pieței financiare afiliate, inclusiv CPC-urile interoperabile.
- (93) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume armonizarea normelor și a procedurilor de redresare și de rezoluție a CPC-urilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectele pe care intrarea în dificultate a oricărei CPC le-ar putea avea la nivelul întregii Uniuni, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (94) Aplicarea prezentului regulament ar trebui amânată până la 12 august 2022, pentru a stabili toate măsurile de punere în aplicare esențiale și a permite CPC-urilor și altor participanți la piață să ia măsurile necesare în scopul conformității. Cu toate acestea, cerința ca CPC-urile să utilizeze resurse proprii dedicate în timpul fazei de redresare și dispozițiile privind recompensarea membrilor compensatori în cazul excepțional de ajustare a cuantumului câștigurilor aferente marjei de variație în timpul fazei de redresare se bazează pe standardele tehnice de reglementare adecvate care urmează a fi instituite. Prin urmare, este necesar să se extindă termenul de amânare a datei de punere în aplicare a unei astfel de dispoziții până la 12 februarie 2023. În plus, anumite dispoziții care se aplică planurilor de redresare ale CPC-urilor și adoptării și revizuirii planurilor de redresare, inclusiv obligația de a prezenta un plan de redresare, ar trebui să se aplice de la o dată anterioară, întrucât toate CPC-urile dispun deja de planuri de redresare, în conformitate cu principiile pentru infrastructurile pieței financiare publicate de Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață și de IOSCO. CPC-urile deja autorizate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că vor fi în măsură să își prezinte planurile de redresare autorităților lor competente cel târziu la 12 februarie 2022. Aceste dispoziții referitoare la planurile de redresare ar trebui să se aplice de la 12 februarie 2022. Dacă autoritatea de rezoluție nu a fost consultată cu privire la planul de redresare al CPC, după ce celelalte dispoziții din prezentul regulament devin aplicabile, autoritatea competentă a CPC ar trebui să consulte fără întârziere autoritatea de rezoluție cu privire la planul de redresare al CPC. Pentru a asigura securitatea juridică pentru contrapărți, modificările la Regulamentul (UE) nr. 648/2012 menite să asigure punerea în aplicare corespunzătoare a reformei întreprinse de CSF privind indicele de referință al ratei dobânzii ar trebui să se aplice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (95) Pentru a se asigura că riscurile operaționale sporite care decurg din aplicarea regimului de acces deschis pentru instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă nu pun în pericol buna funcționare a piețelor sau stabilitatea financiară și pentru a evita orice discontinuitate, este necesar să se aplice retroactiv prelungirea acestor perioade de tranziție de la 4 iulie 2020 până la 3 iulie 2021.

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (96) Prezentul regulament ar trebui să asigure faptul că CPC-urile dispun de o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru a asigura absorbția pierderilor și recapitalizarea în mod rapid și fără impedimente, cu un impact minim asupra stabilității financiare, urmărind totodată evitarea impactului asupra contribuabililor. În conformitate cu principiile convenite la nivel internațional pentru instituirea unor regimuri de rezoluție eficace pentru instituțiile financiare, elaborate de CSF, prezentul regulament ar trebui să asigure faptul că acționarii unei CPC sunt primii care absorb pierderile în cadrul procedurii de rezoluție, într-un mod care să reducă la minimum riscul de contestare în justiție de către aceștia în cazul în care pierderile lor în cadrul procedurii de rezoluție sunt mai mari decât pierderile pe care le-ar fi suportat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență conform principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”. La 15 noiembrie 2018, CSF a publicat un document de consultare intitulat „Resurse financiare pentru sprijinirea rezoluției CPC-urilor și tratamentul aplicat fondurilor proprii ale CPC-urilor în cadrul procedurii de rezoluție”.

Pe baza feedback-ului primit cu privire la respectivul document și a altor evaluări, CSF intenționează să emită orientări la sfârșitul anului 2020 cu privire la modul în care ar trebui utilizate fondurile proprii în cazul rezoluției CPC-urilor astfel încât să se reducă la minimum riscul de contestare în justiție de către acționari, risc care rezultă din aplicarea principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”. În urma publicării orientărilor respective, Comisia ar trebui să revizuiască aplicarea normelor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește reducerea valorii contabile a fondurilor proprii în cadrul procedurii de rezoluție, ținând seama de standardele convenite la nivel internațional respective. Pe lângă această revizuire specifică, Comisia ar trebui să revizuiască aplicarea prezentului regulament la cinci ani de la data intrării sale în vigoare, luând în considerare, printre altele, eventualele noi evoluții de la nivel internațional. Această revizuire generală ar trebui să includă cel puțin anumite aspecte de bază legate de redresarea și rezoluția CPC-urilor, cum ar fi resursele financiare de care dispun autoritățile de rezoluție pentru a acoperi pierderile care nu se datorează neîndeplinirii obligațiilor de plată și resursele proprii ale CPC-urilor care urmează să fie utilizate pentru redresare și rezoluție,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme și proceduri referitoare la redresarea și rezoluția contrapărților centrale (CPC-uri) autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și norme referitoare la acordurile cu țări terțe în domeniul redresării și rezoluției CPC-urilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „CPC” înseamnă o CPC astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
2. „colegiu de rezoluție” înseamnă colegiul instituit în temeiul articolului 4;
3. „autoritate de rezoluție” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 3;
4. „instrument de rezoluție” înseamnă un instrument de rezoluție astfel cum este prevăzut la articolul 27 alineatul (1);
5. „competență de rezoluție” înseamnă oricare dintre competențele stabilite la articolele 48-58;
6. „obiectivele rezoluției” înseamnă obiectivele rezoluției stabilite la articolul 21;

7. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
8. „situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată” înseamnă un scenariu în care CPC a declarat ca fiind în stare de neîndeplinire a obligațiilor de plată:
 - (a) pe unul sau mai mulți membri compensatori, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; sau
 - (b) pe una sau mai multe CPC-uri interoperabile în conformitate cu acordurile contractuale relevante sau cu procedura prevăzută la articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
9. „situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată” înseamnă un scenariu în care o CPC suportă pierderi din orice alt motiv decât o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, inclusiv eșecul sau fraudă în materie de afaceri, de custodie ori de investiții sau de natură juridică ori operațională, inclusiv disfuncționalitățile apărute în urma atacurilor cibernetice, dar fără a se limita la acestea;
10. „plan de rezoluție” înseamnă un plan de rezoluție elaborat pentru o CPC în conformitate cu articolul 12;
11. „măsură de rezoluție” înseamnă o decizie de a supune o CPC unei proceduri de rezoluție în temeiul articolului 22, aplicarea unui instrument de rezoluție sau exercitarea uneia sau mai multor competențe de rezoluție;
12. „membru compensator” înseamnă un membru compensator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
13. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
14. „CPC dintr-o țară terță” înseamnă o CPC al cărei sediu social este stabilit într-o țară terță;
15. „acord de compensare reciprocă” înseamnă un acord prin care două sau mai multe creanțe sau obligații datorate între CPC aflată în rezoluție și o contraparte pot face obiectul unei compensări reciproce;
16. „infrastructură a pieței financiare” sau „IPF” înseamnă o CPC, un depozitar central de titluri de valoare, un registru central de tranzacții, un sistem de plăți sau un alt sistem definit și desemnat de un stat membru în temeiul articolului 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE;
17. „loc de tranzacționare” înseamnă un loc de tranzacționare astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
18. „client” înseamnă un client astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
19. „O-SII-uri” înseamnă alte instituții de importanță sistemică, astfel cum sunt menționate la articolul 131 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE;
20. „client indirect” înseamnă o întreprindere care a stabilit mecanisme indirecte de compensare cu un membru compensator, în înțelesul articolului 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
21. „CPC interoperabil” înseamnă o CPC cu care a fost încheiat un acord de interoperabilitate;
22. „plan de redresare” înseamnă un plan de redresare elaborat și actualizat de o CPC în conformitate cu articolul 9;
23. „consiliu de administrație” înseamnă consiliul de administrație sau de supraveghere ori ambele, înființat(e) în temeiul dreptului intern al societăților comerciale și în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
24. „colegiu de supraveghere” înseamnă colegiul menționat la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
25. „capital” înseamnă capital, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
26. „ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată” înseamnă ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
27. „funcții critice” înseamnă activități, servicii sau operațiuni furnizate părților terțe externe CPC, a căror întrerupere este probabil să conducă la perturbarea serviciilor esențiale pentru economia reală sau la perturbarea stabilității financiare într-unul sau mai multe state membre din cauza dimensiunii, a cotei de piață, a interconexiunilor externe și interne, a complexității sau a activităților transfrontaliere ale unei CPC, mai ales având în vedere caracterul substituibil al respectivelor activități, servicii sau operațiuni;

28. „grup” înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
29. „IPF afiliat” înseamnă un IPF cu care CPC a încheiat acorduri contractuale, inclusiv acorduri de interoperabilitate;
30. „sprijin financiar public extraordinar” înseamnă ajutor de stat în înțelesul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) sau orice alt sprijin financiar public la nivel supranațional care, dacă ar fi furnizat la nivel național, ar constitui un ajutor de stat și care este furnizat pentru a menține sau restabili viabilitatea, lichiditatea sau solvabilitatea unei CPC;
31. „contracte financiare” înseamnă contracte și acorduri astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 100 din Directiva 2014/59/UE;
32. „procedură obișnuită de insolvență” înseamnă procedura de insolvență colectivă care implică desistarea parțială sau integrală a dreptului de administrare al unui debitor și numirea unui lichidator sau a unui administrator, aplicabilă în mod normal CPC-urilor în temeiul dreptului intern și care este fie specifică instituțiilor în cauză, fie aplicabilă în general oricărei persoane fizice ori juridice;
33. „instrumente de proprietate” înseamnă acțiuni, alte instrumente care conferă dreptul de proprietate, instrumente care dau dreptul de a dobândi acțiuni sau alte instrumente de proprietate sau care pot fi convertite în acestea, precum și instrumente reprezentând participații în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate;
34. „autoritate macroprudențială națională desemnată” înseamnă autoritatea însărcinată cu realizarea politicii macroprudențiale, menționată în recomandarea B1 din Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) din 22 decembrie 2011 privind mandatul autorităților naționale pentru chestiuni macroprudențiale (CERS/2011/3);
35. „fond de garantare” înseamnă un fond de garantare menținut de o CPC în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
36. „resurse prefinanțate” înseamnă resursele care sunt deținute de persoana juridică relevantă și de care aceasta dispune în mod liber;
37. „conducere superioară” înseamnă persoana sau persoanele care conduc efectiv activitățile unei CPC, precum și membrul sau membrii consiliului de administrație care dețin funcții executive;
38. „registru central de tranzacții” înseamnă un registru central de tranzacții astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾;
39. „cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat” înseamnă cadrul instituit prin articolele 107, 108 și 109 din TFUE și prin reglementările și toate actele Uniunii, inclusiv orientări, comunicări și avize stabilite sau adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (4) sau al articolului 109 din TFUE;
40. „instrumente de datorie” înseamnă obligațiuni sau alte forme de datorii transferabile negarantate, instrumente care creează sau recunosc o datorie și instrumente care dau dreptul de a dobândi instrumente de datorie;
41. „marjă inițială” înseamnă marjele colectate de CPC pentru a acoperi expunerea viitoare potențială față de membrii compensatori care furnizează marja și, după caz, față de CPC-uri interoperabile în intervalul dintre ultima colectare a marjelor și lichidarea pozițiilor în urma neîndeplinirii obligațiilor de plată de către un membru compensator sau o CPC interoperabilă;
42. „marjă de variație” înseamnă marjele colectate sau plătite pentru a reflecta expunerile curente rezultate din modificările efective ale prețurilor pieței;
43. „apel la fonduri bănești în scopul rezoluției” înseamnă solicitarea de resurse în numerar care urmează să fie furnizate CPC de către membrii compensatori, în plus față de resursele prefinanțate, bazată pe competențele statutare de care dispune o autoritate de rezoluție în conformitate cu articolul 31;
44. „apel la fonduri bănești în scopul redresării” înseamnă o solicitare de resurse în numerar, de alt tip decât apelul la fonduri bănești în scopul rezoluției, care urmează să fie furnizate CPC de către membrii compensatori, în plus față de resursele prefinanțate, pe baza acordurilor contractuale prevăzute în normele de funcționare ale CPC;

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

45. „competențe de transfer” înseamnă competențele menționate la articolul 48 alineatul (1) literele (c) și (d) privind transferarea acțiunilor, a altor instrumente de proprietate, a instrumentelor de datorie, a activelor, drepturilor, obligațiilor ori pasivelor sau a oricărei combinații a acestor elemente, de la o CPC aflată în rezoluție către un destinatar;
46. „instrument financiar derivat” înseamnă un instrument financiar derivat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
47. „acord de compensare” înseamnă un acord prin care mai multe creanțe sau obligații pot fi convertite într-o singură creanță netă, inclusiv un acord de compensare cu exigibilitate imediată în temeiul căruia, în momentul apariției unei situații (oricum și oriunde ar fi definită aceasta), care determină executarea, scadența obligațiilor părților este accelerată, astfel încât ele fie devin imediat exigibile, fie sunt stinse și, în orice caz, sunt convertite într-o singură creanță netă sau înlocuite cu aceasta, inclusiv „clauza de compensare cu exigibilitate imediată” astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (n) punctul (i) din Directiva 2002/47/CECE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾ și „compensarea” astfel cum este definită la articolul 2 litera (k) din Directiva 98/26/CE;
48. „măsură de prevenire a crizelor” înseamnă exercitarea competențelor de a impune CPC să ia măsuri pentru remedierea deficiențelor din cadrul planului său de redresare în temeiul articolului 10 alineatele (8) și (9), exercitarea competențelor de abordare sau de înlăturare a obstacolelor din calea posibilității de rezoluție în temeiul articolului 16 sau aplicarea unei măsuri de intervenție timpurie în temeiul articolului 18;
49. „drept de încetare” înseamnă dreptul de a pune capăt unui contract, dreptul de a accelera, de a rezilia, de a compensa sau de a compensa reciproc obligații sau orice clauză similară care suspendă, modifică sau stinge o obligație a uneia dintre părțile la contract sau o clauză care împiedică nașterea unei obligații în temeiul contractului, obligație care s-ar fi născut în absența acesteia;
50. „contract de garanție financiară cu transfer de proprietate” înseamnă un contract de garanție financiară cu transfer de proprietate astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/47/CE;
51. „obligațiune garantată” înseamnă o obligațiune garantată, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾;
52. „procedură de rezoluție dintr-o țară terță” înseamnă o măsură în temeiul dreptului unei țări terțe pentru a gestiona intrarea în dificultate a unei CPC din țara terță respectivă care este comparabilă, din punctul de vedere al obiectivelor și al rezultatelor anticipate, cu măsurile de rezoluție întreprinse în temeiul prezentului regulament;
53. „autorități naționale relevante” înseamnă autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ministerele competente desemnate în conformitate cu prezentul regulament sau în temeiul articolului 3 din Directiva 2014/59/UE sau alte autorități din statele membre care au competențe în ceea ce privește activele, drepturile, obligațiile sau pasivele CPC-urilor din țări terțe care prestează servicii de compensare în jurisdicția lor;
54. „autoritate relevantă dintr-o țară terță” înseamnă o autoritate dintr-o țară terță care îndeplinește funcții comparabile cu cele ale autorităților de rezoluție sau ale autorităților competente prevăzute în prezentul regulament;

TITLUL II

AUTORITĂȚI, COLEGIUL DE REZOLUȚIE ȘI PROCEDURI

Secțiunea 1

Autorități de rezoluție, colegii de rezoluție și implicarea autorităților europene de supraveghere

Articolul 3

Desemnarea autorităților de rezoluție și a ministerelor competente

(1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități de rezoluție care sunt abilitate să aplice instrumentele de rezoluție și să exercite competențele de rezoluție prevăzute în prezentul regulament.

⁽²⁰⁾ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).

Autoritățile de rezoluție sunt băncile centrale naționale, ministerele competente, autoritățile publice administrative sau alte autorități investite cu competențe de administrație publică.

(2) Autoritățile de rezoluție dispun de expertiza, resursele și capacitatea operațională necesare pentru a aplica măsurile de rezoluție și a-și exercita competențele cu rapiditatea și flexibilitatea necesare în vederea atingerii obiectivelor rezoluției.

(3) În cazul în care o autoritate de rezoluție desemnată în temeiul alineatului (1) din prezentul articol este însărcinată cu alte funcții, se instituie mecanisme structurale adecvate pentru a se evita conflictele de interese între funcțiile încredințate autorității de rezoluție în temeiul prezentului regulament și toate celelalte funcții încredințate autorității respective. În special, se instituie mecanisme care să asigure independența operațională eficace, inclusiv prin alocarea de personal separat, linii de raportare separate și independența procesului decizional al autorității de rezoluție respective, față de orice sarcini pe care autoritatea de rezoluție le poate îndeplini în temeiul articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în calitate de autoritate competentă a CPC, precum și față de sarcinile pe care autoritatea de rezoluție le poate îndeplini în calitate de autoritate competentă a membrilor compensatori menționați la articolul 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(4) Cerințele menționate la alineatul (3) nu împiedică nici convergența liniilor de raportare la cel mai înalt nivel al unei organizații care subsumează funcții sau autorități diferite și nici posibilitatea ca, în condiții predefinite, personalul să fie partajat între celelalte funcții încredințate autorității de rezoluție pentru a realiza temporar un volum de muncă ridicat sau pentru a permite autorității de rezoluție să beneficieze de expertiza personalului comun.

(5) Autoritățile care exercită funcții de supraveghere și de rezoluție în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și al prezentului regulament, precum și persoanele care exercită aceste funcții în numele autorităților respective cooperează îndeaproape la pregătirea, planificarea și aplicarea deciziilor de rezoluție, atât în cazul în care autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă sunt entități separate, cât și în cazul în care funcțiile sunt exercitate în cadrul aceleiași entități.

(6) Autoritățile de rezoluție adoptă și fac publice normele interne în vigoare menite să asigure respectarea cerințelor stabilite la alineatul (3), inclusiv norme care reglementează secretul profesional și schimburile de informații între diferitele domenii funcționale.

(7) Statele membre în care nu este stabilită nicio CPC pot deroga de la cerințele prevăzute la alineatul (3), cu excepția cazului în care acestea se referă la măsuri de evitare a conflictelor de interese.

(8) Fiecare stat membru desemnează un singur minister care este responsabil de exercitarea funcțiilor încredințate ministerului competent în temeiul prezentului regulament.

(9) În cazul în care autoritatea de rezoluție dintr-un stat membru nu este ministerul competent, aceasta informează ministerul competent, fără întârzieri nejustificate, cu privire la deciziile luate în temeiul prezentului regulament și, în cazul în care dreptul intern nu prevede altfel, obține aprobarea acestui minister înainte să fie puse în aplicare deciziile care vor avea un impact bugetar direct sau implicații sistemice susceptibile de a avea un impact bugetar direct.

(10) Statele membre informează Comisia și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul alineatului (1).

(11) În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități de rezoluție în temeiul alineatului (1), notificarea menționată la alineatul (10) include următoarele:

- (a) motivele care justifică desemnarea mai multor autorități;
- (b) repartizarea funcțiilor și a responsabilităților între autoritățile respective;
- (c) modul în care se asigură coordonarea între acestea; și
- (d) autoritatea de rezoluție desemnată drept autoritate de contact pentru cooperarea și coordonarea cu autoritățile relevante din alte state membre.

(12) ESMA publică o listă a autorităților de rezoluție și a autorităților de contact notificate în temeiul alineatului (10).

Articolul 4

Colegiile de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție a CPC instituie, administrează și prezidează un colegiu de rezoluție care să execute sarcinile menționate la articolele 12, 15 și 16 și să asigure cooperarea și coordonarea cu autoritățile care sunt membre ale colegiului de rezoluție, precum și, după caz, cooperarea cu autoritățile competente și autoritățile de rezoluție din țări terțe.

Colegiile de rezoluție oferă autorităților de rezoluție și altor autorități relevante un cadru pentru executarea următoarelor sarcini:

- (a) schimbul de informații relevante pentru elaborarea planurilor de rezoluție, inclusiv pentru luarea în considerare a impactului sistemic al punerii în aplicare a planului de rezoluție, pentru aplicarea măsurilor de pregătire și de prevenire și pentru rezoluție;
- (b) elaborarea planurilor de rezoluție în conformitate cu articolul 12;
- (c) evaluarea posibilității de rezoluție a CPC-urilor în conformitate cu articolul 15;
- (d) identificarea, tratarea și înlăturarea obstacolelor din calea posibilității de rezoluție a CPC-urilor în conformitate cu articolul 16; și
- (e) coordonarea comunicării publice cu privire la planurile și strategiile de rezoluție.

(2) Membrii colegiului de rezoluție sunt următorii:

- (a) autoritatea de rezoluție a CPC;
- (b) autoritatea competentă a CPC;
- (c) autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori menționați la articolul 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, inclusiv, după caz, Banca Centrală Europeană (BCE) în ceea ce privește atribuțiile de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit în cadrul mecanismului unic de supraveghere care i-au fost conferite în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽²²⁾, precum și Comitetul unic de rezoluție (SRB) în rolul său de autoritate de rezoluție a instituțiilor de credit în cadrul mecanismului unic de rezoluție, care i-a fost conferit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 806/2014;
- (d) autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori, altele decât cele menționate la litera (c). Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție respective informează autoritatea de rezoluție a CPC și își justifică participarea în cadrul colegiului pe baza evaluării de către acestea a impactului pe care rezoluția CPC l-ar putea avea asupra stabilității financiare a statului lor membru respectiv;
- (e) autoritățile competente sau autoritățile de rezoluție ale clienților membrilor compensatori, cu condiția ca colegiul să nu aibă deja membri din propriul stat membru în conformitate cu litera (c), (d), (f), (g) sau (h). Autoritățile respective informează autoritatea de rezoluție a CPC și își justifică participarea în cadrul colegiului pe baza evaluării de către acestea a impactului pe care rezoluția CPC l-ar putea avea asupra stabilității financiare a statului lor membru respectiv;
- (f) autoritățile competente menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (g) autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (h) autoritățile competente menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (i) membrii Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) menționați la articolul 18 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (j) băncile centrale de emisiune menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (k) băncile centrale de emisiune a monedelor din Uniune în care sunt denumite instrumentele financiare compensate de către CPC, altele decât cele menționate la litera (j). Băncile centrale de emisiune respective informează autoritatea de rezoluție a CPC și își justifică participarea în cadrul colegiului pe baza evaluării de către acestea a impactului pe care ar putea să îl aibă rezoluția CPC asupra monedei lor de emisiune respective;
 - (l) autoritatea competentă a întreprinderii-mamă, după caz;
 - (m) ministerul competent, în cazul în care autoritatea de rezoluție menționată la litera (a) nu este ministerul competent;
 - (n) ESMA; și
 - (o) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (3) ESMA, ABE și autoritățile menționate la alineatul (2) literele (d), (e), (k) și (l) nu au drept de vot în cadrul colegiilor de rezoluție.

În cazul în care este membră a colegiului în conformitate cu alineatul (2) literele (c) și (j), BCE deține două voturi în cadrul colegiului.

(4) Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori stabiliți în țări terțe și autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor din țări terțe cu care CPC a încheiat acorduri de interoperabilitate pot fi invitate să participe în calitate de observatori în cadrul colegiului de rezoluție. Participarea acestora este condiționată de obligația ca autoritățile respective să fie supuse unor cerințe de confidențialitate echivalente, în opinia autorității de rezoluție a CPC, în calitate de președinte al colegiului de rezoluție, cu cele prevăzute la articolul 73.

Participarea autorităților din țări terțe în cadrul colegiului de rezoluție se poate limita la discutarea unor aspecte transfrontaliere specifice în materie de punere în aplicare, printre care pot figura următoarele:

- (a) asigurarea aplicării măsurilor de rezoluție în mod eficace și coordonat, în special în conformitate cu articolele 53 și 77;
- (b) identificarea și eliminarea eventualelor obstacole din calea măsurilor eficace de rezoluție care ar putea fi generate de divergența legislațiilor care reglementează garanțiile reale, acordurile de compensare și de compensare reciprocă și diferitele competențe sau strategii de redresare și de rezoluție;
- (c) identificarea și coordonarea eventualei necesități de introducere a unor noi cerințe în materie de acordare a licențelor, de recunoaștere sau de autorizare, ținând seama de necesitatea ca măsurile de rezoluție să fie realizate în timp util;
- (d) posibila suspendare a obligației de compensare pentru clasele de active relevante afectate de rezoluția CPC în temeiul articolului 6a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau al oricărei dispoziții echivalente din legislația națională a țării terțe în cauză;
- (e) posibila influență a zonelor de fus orar diferite asupra încheierii orelor de program pentru încheierea zilei de tranzacționare.

(5) Autoritatea de rezoluție a CPC, în calitate de președinte al colegiului de rezoluție, este responsabilă cu următoarele sarcini:

- (a) stabilește reguli și proceduri scrise pentru funcționarea colegiului de rezoluție, în urma consultării celorlalți membri ai colegiului de rezoluție;
- (b) coordonează toate activitățile colegiului de rezoluție;
- (c) convoacă și prezidează toate reuniunile colegiului de rezoluție;
- (d) informează în prealabil și pe deplin toți membrii colegiului de rezoluție în legătură cu organizarea reuniunilor, principalele aspecte care urmează să fie discutate în cadrul acestor reuniuni și aspectele care trebuie luate în considerare în scopul acestor discuții;

- (e) decide dacă autoritățile din țările terțe sunt invitate să participe la anumite reuniuni ale colegiului de rezoluție în conformitate cu alineatul (4) și care sunt autoritățile respective;
- (f) facilitează, promovează și coordonează realizarea în timp util a schimbului tuturor informațiilor relevante între membrii colegiului de rezoluție; și
- (g) informează, în timp util, toți membrii colegiului de rezoluție în legătură cu deciziile adoptate în cadrul acestor reuniuni, precum și în legătură cu rezultatele reuniunilor.

(6) Pentru a facilita executarea sarcinilor atribuite colegiului, membrii colegiului menționați la alineatul (2) au dreptul de a contribui la stabilirea ordinilor de zi ale reuniunilor colegiului, în special prin adăugarea de puncte pe aceste ordini de zi.

(7) Pentru a asigura funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor de rezoluție în întreaga Uniune, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează conținutul regulilor și al procedurilor scrise pentru funcționarea colegiilor de rezoluție menționate la alineatul (1).

În scopul pregătirii respectivelor standarde de reglementare, ESMA ține seama de dispozițiile relevante ale actelor delegate adoptate în temeiul articolului 88 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 5

Comitetul de rezoluție al ESMA

(1) ESMA creează un comitet de rezoluție (denumit în continuare „Comitetul de rezoluție al ESMA”) în temeiul articolului 41 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu scopul de a pregăti deciziile încredințate ESMA prin prezentul regulament, cu excepția deciziilor care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 11 din prezentul regulament.

Comitetul de rezoluție al ESMA susține, de asemenea, elaborarea și coordonarea planurilor de rezoluție și elaborează strategii de rezoluție a CPC-urilor în curs de a intra în dificultate.

(2) Comitetul de rezoluție al ESMA este format din autoritățile desemnate în temeiul articolului 3 alineatul (1).

Autoritățile menționate la articolul 4 alineatul (2) punctele (i) și (v) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sunt invitate să participe la Comitetul de rezoluție al ESMA în calitate de observatori.

(3) În sensul prezentului regulament, ESMA cooperează cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²³⁾, și cu ABE în cadrul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere instituit în temeiul articolului 54 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, al articolului 54 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și al articolului 54 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

(4) În sensul prezentului regulament, ESMA asigură o separare structurală între Comitetul de rezoluție al ESMA și alte funcții menționate în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 6

Cooperarea dintre autorități

(1) Autoritățile competente, autoritățile de rezoluție și ESMA cooperează îndeaproape în sensul prezentului regulament. În special, în timpul fazei de redresare, autoritatea competentă și membrii colegiului de supraveghere ar trebui să coopereze și să comunice efectiv cu autoritatea de rezoluție, pentru a-i permite acestuia să acționeze în timp util.

(2) Autoritatea de rezoluție a unei CPC și autoritățile de rezoluție ale membrilor săi compensatori cooperează îndeaproape, cu scopul de a asigura faptul că nu există obstacole în calea rezoluției.

(3) Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție cooperează cu ESMA în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție furnizează, fără întârziere, ESMA toate informațiile necesare îndeplinirii de către aceasta a sarcinilor care îi revin în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 2

Proces decizional și proceduri

Articolul 7

Principii generale referitoare la procesul decizional

Autoritățile competente, autoritățile de rezoluție și ESMA țin seama de toate principiile și aspectele următoare atunci când iau decizii și întreprind măsuri în temeiul prezentului regulament:

- (a) asigurarea eficienței și a caracterului proporțional al oricărei decizii sau măsuri în raport cu o anumită CPC, ținând seama cel puțin de următorii factori:
 - (i) forma juridică a CPC, structura de proprietate și structura organizațională ale CPC, inclusiv, după caz, orice interdependențe din cadrul grupului din care face parte CPC;
 - (ii) natura, dimensiunea și complexitatea activității CPC, în special dimensiunea, structura și lichiditatea în condiții de criză ale piețelor pe care le deservește;
 - (iii) structura, natura și diversitatea membrilor compensatori ai CPC, inclusiv, în măsura în care sunt disponibile informații, ale rețelei de clienți și de clienți indirecti ai membrilor compensatori;
 - (iv) substituibilitatea funcțiilor critice ale CPC pe piețele pe care le deservește;
 - (v) gradul de interconectare a CPC cu alte IPF-uri, cu locurile de tranzacționare, cu instituții financiare și cu sistemul financiar, în general;
 - (vi) dacă CPC compensează orice contract derivat extrabursier aparținând unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere desemnate ca fiind supuse obligației de compensare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; și
 - (vii) consecințele reale sau potențiale ale încălcărilor menționate la articolul 18 alineatul (1) și la articolul 22 alineatul (2);

- (b) respectarea imperativelor privind eficacitatea, coordonarea în timp și promptitudinea corespunzătoare ale procesului decizional, atunci când acest lucru se impune, și de a menține costurile la un nivel cât mai scăzut posibil atunci când se adoptă decizii și se iau măsuri, asigurându-se, în același timp, că perturbarea pieței este atenuată în cea mai mare măsură posibilă;
- (c) utilizarea sprijinului financiar public extraordinar este evitată în cea mai mare măsură posibilă, acest sprijin este disponibil și este utilizat numai în ultimă instanță și în condițiile prevăzute la articolul 45 și nu se creează nicio așteptare privind utilizarea sprijinului financiar public;
- (d) cooperarea dintre autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și alte autorități pentru a se asigura faptul că deciziile și măsurile sunt luate în mod coordonat și eficient;
- (e) definirea clară a rolurilor și a responsabilităților autorităților relevante din fiecare stat membru;
- (f) interesele statelor membre în care CPC prestează servicii și în care sunt stabiliți membrii săi compensatori și, în măsura în care sunt disponibile informații, clienții și clienții indirecti ai acestora, inclusiv în cazul în care clienții și clienții indirecti respectivi sunt desemnați de către statele membre drept O-SII-uri, precum și orice IPF-uri afiliate, inclusiv CPC-uri interoperabile, precum și, în special, impactul pe care orice decizie, măsură sau absență a măsurilor îl are asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare ale statelor membre respective și ale Uniunii în ansamblu;
- (g) autoritățile de rezoluție și colegiile de rezoluție nu pot impune statelor membre să furnizeze sprijin financiar public extraordinar și nu pot afecta suveranitatea bugetară și responsabilitățile fiscale ale statelor membre;
- (h) echilibrarea intereselor membrilor compensatori afectați și, în măsura în care sunt disponibile informații, ale clienților și clienților indirecti ai acestora, ale creditorilor și ale altor părți interesate ale CPC din statele membre implicate, prin evitarea prejudicierii nedrepte sau a protejării în mod inechitabil a intereselor anumitor actori și prin evitarea alocării inechitabile a sarcinilor în interiorul statelor membre și între acestea;
- (i) orice obligație în temeiul prezentului regulament de a consulta o autoritate înainte de luarea oricărei decizii sau măsuri implică cel puțin obligația de consultare cu privire la acele elemente ale deciziei sau măsurii propuse care au sau probabil vor avea un efect asupra membrilor compensatori, asupra clienților, asupra IPF-urilor afiliate sau asupra locurilor de tranzacționare sau un impact asupra stabilității financiare a statului membru în care sunt stabiliți sau în care se află membrii compensatori, clienții, IPF-urile afiliate sau locurile de tranzacționare;
- (j) în cazul în care o autoritate semnalează o problemă privind stabilitatea financiară a statului său membru, autoritatea de rezoluție și colegiul de rezoluție ale CPC o analizează în detaliu și, dacă nu iau în considerare preocuparea exprimată, explică în scris motivele lor în acest sens;
- (k) respectarea planurilor de rezoluție menționate la articolul 12, cu excepția cazului în care, având în vedere circumstanțele, este necesară o abatere de la aceste planuri pentru a se realiza mai bine obiectivele rezoluției;
- (l) asigurarea transparenței față de autoritățile relevante ori de câte ori acest lucru este posibil și ori de câte ori este probabil ca o decizie sau o măsură propusă să aibă implicații asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare ale oricărui stat membru relevant;
- (m) cooperarea și coordonarea cât mai strâns posibil între aceste autorități, inclusiv în vederea reducerii costului global al rezoluției; și
- (n) reducerea la minimum, în măsura posibilă, a următoarelor: efectele economice și sociale negative, inclusiv efectele negative asupra stabilității financiare, ale oricărei decizii asupra tuturor statelor membre în care CPC prestează servicii și în care sunt stabiliți membrii săi compensatori și, în măsura în care sunt disponibile informații, clienții și clienții indirecti ai acestora, inclusiv în cazul în care clienții și clienții indirecti respectivi sunt desemnați de către statele membre drept O-SII-uri, precum și orice IPF-uri afiliate, inclusiv CPC-uri interoperabile.

Articolul 8

Schimbul de informații

- (1) Autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ESMA își furnizează reciproc, spontan sau la cerere, în timp util, toate informațiile relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile de rezoluție divulgă informațiile confidențiale furnizate de o autoritate dintr-o țară terță numai dacă autoritatea respectivă și-a dat în prealabil acordul scris în acest sens.
- (3) Autoritățile de rezoluție furnizează ministerului competent toate informațiile referitoare la deciziile sau măsurile care necesită notificarea, consultarea sau aprobarea ministerului respectiv.

TITLUL III

PREGĂTIRE

CAPITOLUL I

Planificarea redresării și a rezoluției

Secțiunea 1

Planificarea redresării

Articolul 9

Planuri de redresare

(1) CPC-urile elaborează și actualizează un plan de redresare care prevede măsurile ce trebuie luate atât în cazul situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, cât și al situațiilor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată sau în cazul unei combinații a acestora, pentru a restabili soliditatea lor financiară, fără sprijin financiar public extraordinar, și pentru a le permite să asigure continuitatea funcțiilor critice în urma unei deteriorări semnificative a situației lor financiare sau în urma unui risc de nerespectare a cerințelor de capital și a cerințelor prudențiale care li se aplică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(2) Măsurile incluse în planul de redresare:

- (a) abordează în mod cuprinzător și eficient toate riscurile identificate în diferitele scenarii, inclusiv posibilele deficite de lichiditate neacoperite;
- (b) în cazul pierderilor datorate unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, asigură restabilirea unui portofoliu corelat și alocarea integrală a pierderilor neacoperite către membrii compensatori și clienții acestora, dacă respectivii clienți sunt creditori direcți ai CPC, și către acționari, ținând seama de interesele tuturor părților interesate;
- (c) includ mecanisme de absorbție a pierderilor care sunt adecvate pentru acoperirea pierderilor ce ar putea rezulta din toate tipurile de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată; și
- (d) permit reconstituirea resurselor financiare ale CPC, inclusiv a fondurilor proprii ale acestora, la un nivel suficient pentru ca CPC să își îndeplinească obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să sprijine asigurarea continuă și promptă a funcțiilor critice ale CPC.

(3) Planul de redresare include un cadru de indicatori, pe baza profilului de risc al CPC, care identifică circumstanțele în care trebuie luate măsurile din cadrul planului de redresare. Indicatorii pot fi calitativi sau cantitativi, în funcție de soliditatea financiară și viabilitatea operațională ale CPC, și ar trebui să permită luarea de măsuri de redresare suficient de repede pentru a asigura destul timp pentru punerea în aplicare a planului.

(4) CPC-urile instituie mecanisme adecvate pentru monitorizarea regulată a indicatorilor menționați la alineatul (3). CPC-urile raportează autorităților lor competente cu privire la rezultatul respectivei monitorizări. În cazul în care consideră aceste informații semnificative, autoritățile competente le transmit colegiului de supraveghere.

(5) Până la 12 februarie 2022, ESMA, în cooperare cu CERS, emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în care specifică lista minimă a indicatorilor calitativi și cantitativi menționați la alineatul (3) de la prezentul articol.

(6) CPC-urile includ în normele lor de funcționare dispoziții privind procedurile care trebuie urmate prin care CPC-urile propun, pentru a îndeplini obiectivele procesului de redresare:

- (a) să se ia măsurile prevăzute în planul lor de redresare chiar dacă nu s-au atins indicatorii relevanți; sau
- (b) să nu se ia măsurile prevăzute în planul lor de redresare chiar dacă s-au atins indicatorii relevanți.

Orice decizie luată în temeiul prezentului alineat și justificarea acesteia se notifică fără întârziere autorității competente.

(7) În cazul în care intenționează să își activeze planul de redresare, CPC notifică autoritatea competentă cu privire la natura și amploarea problemelor identificate, prezentând toate circumstanțele relevante și indicând măsurile de redresare sau alte măsuri pe care intenționează să le ia pentru a aborda situația, precum și termenul pe care îl preconizează pentru restabilirea solidității sale financiare prin utilizarea măsurilor respective.

În cazul în care consideră că o măsură de redresare pe care CPC intenționează să o adopte poate cauza efecte negative semnificative pentru sistemul financiar sau este puțin probabil să fie eficientă, autoritatea competentă poate solicita CPC să nu ia măsura respectivă.

În urma notificării primite în temeiul alineatului (6) al doilea paragraf de la prezentul articol, autoritatea competentă evaluează imediat dacă circumstanțele impun utilizarea competențelor de intervenție timpurie, în conformitate cu articolul 18.

(8) Autoritatea competentă informează de îndată autoritatea de rezoluție și colegiul de supraveghere, iar autoritatea de rezoluție informează de îndată colegiul de rezoluție cu privire la orice notificare primită în conformitate cu alineatul (6) al doilea paragraf și cu alineatul (7) primul paragraf și cu privire la orice instrucțiune ulterioară formulată de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (7) al doilea paragraf.

În cazul în care este informată în conformitate cu alineatul (7) primul paragraf de la prezentul articol, autoritatea competentă limitează sau interzice, în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa un eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată, orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv a plăților de dividende și a răscumpărării de acțiuni de către CPC, și poate limita sau interzice orice plăți în favoarea conducerii superioare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ale remunerației variabile, astfel cum este definită în politica de remunerare a CPC, întemeiată pe articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ale beneficiilor discreționare de tipul pensiilor sau ale indemnizațiilor acordate la încheierea contractului.

(9) CPC-urile își reexaminează, își testează și, în cazul în care este necesar, își actualizează planurile de redresare cel puțin o dată pe an și, în orice caz, după orice modificare a structurii lor organizatorice sau juridice, a activității sau a situației lor financiare, care ar putea avea un efect semnificativ asupra planurilor respective sau ar putea impune în alt mod o modificare a acestora. Autoritățile competente pot impune CPC-urilor să își actualizeze planurile de redresare mai frecvent.

(10) Planurile de redresare se elaborează în conformitate cu secțiunea A din anexă și țin seama de toate interdependențele relevante din cadrul grupului căruia îi aparține CPC. Autoritățile competente pot impune CPC-urilor să includă informații suplimentare în planurile lor de redresare. Dacă este cazul, autoritatea competentă a CPC consultă autoritatea competentă a întreprinderii-mamă a CPC.

(11) Planurile de redresare:

- (a) nu presupun niciun fel de acces sau primire de sprijin financiar public extraordinar, asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale sau asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard;
- (b) țin cont de interesele tuturor părților interesate care sunt susceptibile de a fi afectate de planuri, inclusiv membrii compensatori și, în măsura în care informațiile sunt disponibile, clienții lor direcți și indirecti; și
- (c) asigură faptul că membrii compensatori nu au expuneri nelimitate față de CPC, iar pierderile potențiale și deficitul de lichiditate ale părților interesate sunt transparente, măsurabile, gestionabile și controlabile.

(12) Până la 12 februarie 2022, ESMA, în colaborare cu CERS, emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 prin care precizează și mai în detaliu gama de scenarii care vor fi luate în considerare în scopul alineatului (1) de la prezentul articol. La emiterea acestor orientări, AEVMP ține seama, acolo unde este cazul, de exercițiile de simulare a situațiilor de criză în materie de supraveghere.

(13) În cazul în care CPC face parte dintr-un grup, iar acordurile contractuale de sprijin din partea entității mamă sau din partea grupului fac parte din planul de redresare, planul de redresare are în vedere scenariul în care acordurile respective nu pot fi onorate.

(14) În urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, CPC utilizează un quantum suplimentar din resursele sale proprii dedicate prefinanțate, înainte de utilizarea mecanismelor și a măsurilor menționate în secțiunea A punctul 15 din anexa la prezentul regulament. Quantumul respectiv nu este mai mic de 10 % și nici mai mare de 25 % din cerințele de capital bazate pe risc calculate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Pentru a respecta cerința respectivă, CPC poate utiliza quantumul capitalului pe care îl deține, pe lângă cerințele de capital minim ale acesteia, pentru a se conforma pragului de notificare menționat în actul delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(15) ESMA elaborează, în strânsă cooperare cu ABE și după consultarea SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează metodologia de calcul și de menținere a quantumului suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, de utilizat în conformitate cu alineatul (14). Atunci când elaborează respectivele standarde tehnice, ESMA ține seama de toate elementele următoare:

- (a) structura și organizarea internă a CPC-urilor, precum și natura, obiectul și complexitatea activităților lor;
- (b) structura stimulentei pentru acționarii, conducerea și membrii compensatori ai CPC-urilor și pentru clienții membrilor compensatori;
- (c) pertinența pentru CPC-uri, în funcție de monedele în care sunt denumite instrumentele financiare pe care le compensează, de monedele acceptate ca garanții și de riscurile care decurg din activitățile lor, în special în cazul în care nu compensează instrumente financiare derivate extrabursiere, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pentru a investi acel quantum suplimentar din resursele proprii dedicate în alte active decât cele menționate la articolul 47 alineatul (1) din regulamentul respectiv; și
- (d) normele aplicabile CPC-urilor din țări terțe și practicile acestora, precum și evoluțiile internaționale în ceea ce privește redresarea și rezoluția CPC-urilor, pentru a menține competitivitatea CPC-urilor din Uniune active la nivel internațional, precum și competitivitatea CPC-urilor din Uniune în comparație cu CPC-urile din țări terțe care prestează servicii de compensare în Uniune.

În cazul în care, pe baza criteriilor menționate la primul paragraf litera (c), ESMA ajunge la concluzia că este adecvat ca anumite CPC-uri să investească respectivul quantum suplimentar din resursele proprii dedicate prefinanțate, în alte active decât cele menționate la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, aceasta precizează, de asemenea:

- (a) procedura prin care, în cazul în care resursele respective nu sunt disponibile imediat, CPC-urile pot recurge la măsuri de redresare care necesită contribuția financiară a membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
- (b) procedura pe care CPC-urile o îndeplinesc în scopul rambursării ulterioare către membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată menționați la litera (a), în limita quantumului de utilizat în conformitate cu alineatul (14) de la prezentul articol.

ESMA înaintează Comisiei proiecte de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(16) CPC instituie mecanisme adecvate pentru a implica în procesul de elaborare a planului de redresare IPF-urile afiliate și părțile interesate care ar suporta pierderi ori costuri sau care ar contribui la acoperirea deficitelor de lichiditate în cazul în care planul de redresare ar fi pus în aplicare.

(17) Consiliul de administrație al CPC evaluează, ținând seama de recomandările comitetului de risc în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, și aprobă planul de redresare înainte de a îl transmite autorității competente.

(18) În cazul în care decide să nu urmeze recomandările comitetului de risc, consiliul de administrație al CPC informează prompt autoritatea competentă în conformitate cu articolul 28 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și îi explică decizia sa în detaliu.

- (19) Planurile de redresare sunt integrate în guvernarea corporativă și în cadrul global de gestionare a riscurilor al CPC.
- (20) Măsurile prevăzute în planurile de redresare, care creează obligații financiare sau contractuale pentru membrii compensatori și, după caz, pentru clienți și clienții indirecti, IPF-urile afiliate sau locurile de tranzacționare, fac parte din normele de funcționare ale CPC-urilor.
- (21) CPC-urile se asigură că măsurile stabilite în planurile de redresare sunt executorii în orice moment în toate jurisdicțiile în care sunt situați membrii compensatori, IPF-urile afiliate sau locurile de tranzacționare.
- (22) Obligația CPC-urilor de a include în planurile lor de redresare dreptul de a face un apel la fonduri bănești în scopul redresării și, dacă este cazul, de a reduce valoarea oricăror câștiguri plătibile de către CPC-uri membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu se aplică entităților menționate la articolul 1 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (23) Membrii compensatori comunică clienților lor în mod clar și transparent dacă și în ce mod îi pot afecta măsurile din planul de redresare al CPC.

Articolul 10

Evaluarea planurilor de redresare

- (1) CPC-urile prezintă planurile lor de redresare autorității competente.
- (2) Autoritatea competentă transmite fiecare plan colegiului de supraveghere și autorității de rezoluție, fără întârzieri nejustificate. Autoritatea competentă reexaminează planul de redresare și evaluează măsura în care acesta îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 9 în termen de șase luni de la prezentarea planului și în coordonare cu colegiul de supraveghere, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11.
- (3) Atunci când evaluează planul de redresare, autoritatea competentă și colegiul de supraveghere iau în considerare următorii factori:
- (a) structura capitalului CPC, ordinea utilizării resurselor sale în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, nivelul de complexitate a structurii organizatorice, substituibilitatea activităților sale și profilul său de risc, inclusiv în termeni de riscuri financiare, operaționale și informatice;
- (b) impactul global pe care punerea în aplicare a planului de redresare l-ar avea asupra:
- (i) membrilor compensatori și, în măsura în care informațiile sunt disponibile, asupra clienților și a clienților indirecti ai acestora, inclusiv în cazul în care au fost desemnați ca O-SII-uri;
- (ii) IPF-urilor afiliate;
- (iii) piețelor financiare, inclusiv locurile de tranzacționare, deservite de CPC; și
- (iv) sistemului financiar din orice stat membru și din Uniune în ansamblul său;
- (c) dacă instrumentele de redresare și ordinea lor specificată în planul de redresare creează stimulente adecvate pentru ca proprietarii CPC, membrii compensatori și, acolo unde este posibil, clienții acestora, după caz, să controleze volumul de risc pe care îl aduc sau îl suportă în sistem, să monitorizeze activitățile CPC în materie de asumare și de gestionare a riscurilor și să contribuie la procesul de gestionare de către CPC a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată.
- (4) La evaluarea planului de redresare, autoritatea competentă ia în considerare acordurile de sprijin din partea entității mamă ca părți valabile ale planului de redresare doar în cazul în care respectivele acorduri au caracter obligatoriu.

(5) Autoritatea de rezoluție examinează planul de redresare pentru a identifica orice măsură care ar putea avea un impact negativ asupra posibilității de rezoluție a CPC. În cazul în care sunt identificate orice astfel de măsuri, autoritatea de rezoluție le aduce în atenția autorității competente și formulează recomandări în atenția autorității competente cu privire la modalitățile de contracarare a impactului negativ al acestor măsuri asupra posibilității de rezoluție a CPC, în termen de două luni de la transmiterea fiecărui plan de redresare de către autoritatea competentă.

(6) În cazul în care autoritatea competentă decide să nu dea curs recomandărilor formulate de autoritatea de rezoluție în temeiul alineatului (5), aceasta prezintă autorității de rezoluție o justificare completă privind decizia respectivă.

(7) În cazul în care autoritatea competentă este de acord cu recomandările autorității de rezoluție sau consideră, în coordonare cu colegiul de supraveghere, în conformitate cu articolul 11, că planul de redresare prezintă deficiențe semnificative sau că există obstacole semnificative în calea punerii sale în aplicare, autoritatea competentă informează CPC și îi dă posibilitatea să își prezinte punctul său de vedere.

(8) Autoritatea competentă, ținând seama de punctul de vedere al CPC, îi poate solicita acestuia să prezinte, în termen de două luni, care poate fi prelungit cu încă o lună cu aprobarea autorității competente, un plan reexaminat care să demonstreze modul în care sunt abordate respectivele deficiențe sau obstacole. Planul reexaminat este evaluat în conformitate cu alineatele (2)-(7).

(9) În cazul în care autoritatea competentă, după consultarea autorității de rezoluție și în coordonare cu colegiul de supraveghere în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11, consideră că deficiențele și obstacolele nu au fost abordate în mod adecvat în planul revizuit sau în cazul în care CPC nu a prezentat un plan revizuit, autoritatea competentă solicită CPC să efectueze modificări specifice ale planului într-un termen rezonabil, astfel cum este definit de autoritatea competentă.

(10) În cazul în care deficiențele sau obstacolele nu pot fi remediate în mod corespunzător prin modificări specifice ale planului, autoritatea competentă, după consultarea autorității de rezoluție și în coordonare cu colegiul de supraveghere, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11, solicită CPC să identifice, într-un termen rezonabil, orice modificări care trebuie aduse activității sale pentru a aborda deficiențele sau obstacolele din calea punerii în aplicare a planului de redresare.

În cazul în care CPC nu identifică astfel de modificări în termenul stabilit de autoritatea competentă sau în cazul în care autoritatea competentă, după consultarea autorității de rezoluție și în coordonare cu colegiul de supraveghere în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 11, consideră că măsurile propuse nu ar aborda în mod adecvat deficiențele sau obstacolele din calea punerii în aplicare a planului de redresare, autoritatea competentă solicită CPC să ia, într-un termen rezonabil, astfel cum este definit de autoritatea competentă, măsuri specifice cu privire la unul sau mai multe dintre următoarele obiective, ținând seama de gravitatea deficiențelor și obstacolelor și de efectul măsurilor respective asupra activității CPC și a capacității acestuia de a continua să respecte Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

- (a) reducerea profilului de risc al CPC;
- (b) consolidarea capacității CPC de a fi recapitalizat în timp util pentru a își îndeplini cerințele de capital și prudențiale;
- (c) revizuirea strategiei și a structurii CPC;
- (d) efectuarea de modificări în ceea ce privește ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, măsurile de redresare și alte mecanisme de alocare a pierderilor, astfel încât să se îmbunătățească posibilitatea de rezoluție și reziliența funcțiilor critice;
- (e) efectuarea de modificări în structura de guvernare a CPC.

(11) Cererea menționată la alineatul (10) al doilea paragraf se motivează și se notifică în scris CPC.

(12) ESMA, în cooperare cu SEBC și CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează și mai în detaliu factorii menționați la alineatul (3) literele (a), (b) și (c).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 11

Procedura de coordonare pentru planurile de redresare

(1) Colegiul de supraveghere examinează planul de redresare și, în cazul în care un membru al colegiului consideră că planul de redresare prezintă deficiențe semnificative sau că există vreun obstacol semnificativ în calea punerii sale în aplicare, respectivul membru adresează autorității competente a CPC recomandări referitoare la aceste probleme în termen de două luni de la transmiterea planului de redresare de către autoritatea competentă.

(2) Colegiul de supraveghere ajunge la o decizie comună cu privire la toate aspectele următoare:

- (a) reexaminarea și evaluarea planului de redresare;
- (b) aplicarea măsurilor menționate la articolul 10 alineatele (7), (8), (9) și (10).

(3) Colegiul de supraveghere ajunge la o decizie comună cu privire la aspectele menționate la alineatul (2) în termen de patru luni de la data transmiterii planului de redresare de către autoritatea competentă.

La cererea unei autorități competente din cadrul colegiului de supraveghere, ESMA poate să acorde asistență colegiului de supraveghere pentru a ajunge la o decizie comună în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) În cazul în care, după patru luni de la data transmiterii planului de redresare, colegiul nu a reușit să ajungă la o decizie comună cu privire la aspectele menționate la alineatul (2), autoritatea competentă a CPC ia propria sa decizie.

Autoritatea competentă a CPC ia decizia menționată la primul paragraf ținând seama de punctele de vedere exprimate de ceilalți membri ai colegiului în cursul perioadei de patru luni. Autoritatea competentă a CPC notifică în scris decizia respectivă CPC și celorlalți membri ai colegiului.

(5) În cazul în care, până la sfârșitul acestei perioade de patru luni, nu se ajunge la o decizie comună și o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot nu este de acord cu propunerea autorității competente de a lua o decizie comună cu privire la o chestiune referitoare la evaluarea planurilor de redresare sau la punerea în aplicare a măsurilor în temeiul articolului 10 alineatul (10) literele (a), (b) și (d) din prezentul regulament, oricare dintre membrii cu drept de vot vizați, pe baza acestei majorități, poate sesiza ESMA în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Autoritatea competentă a CPC așteaptă decizia adoptată de ESMA în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și decide în conformitate cu decizia ESMA.

(6) Perioada de patru luni este considerată a fi faza de conciliere în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010. ESMA adoptă o decizie în termen de o lună de la data la care chestiunea în cauză a fost adusă la cunoștința sa. Chestiunea nu este adusă la cunoștința ESMA după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă ESMA nu ia o decizie în termen de o lună, se aplică decizia autorității competente a CPC.

Secțiunea 2

Planificarea rezoluției

Articolul 12

Planurile de rezoluție

(1) După consultarea cu autoritatea competentă și în coordonare cu colegiul de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC elaborează, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14, un plan de rezoluție pentru CPC.

(2) Planul de rezoluție prevede măsurile de rezoluție pe care autoritatea de rezoluție poate să le ia atunci când CPC îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 22.

(3) În cadrul planului de rezoluție se ține seama de cel puțin următoarele elemente:

(a) intrarea în dificultate a CPC, inclusiv în cazul unor evenimente de instabilitate financiară pe scară largă sau care afectează întregul sistem, din cauza unuia dintre următoarele motive sau a cumulării acestora:

(i) situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată; și

(ii) situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată;

(b) impactul pe care punerea în aplicare a planului de rezoluție l-ar avea asupra:

(i) membrilor compensatori și, în măsura în care informațiile sunt disponibile, asupra clienților și clienților indirecti ai acestora, inclusiv în cazul în care au fost desemnați ca O-SII-uri, și asupra celor care este probabil să facă obiectul unor măsuri de redresare sau de rezoluție în conformitate cu Directiva 2014/59/UE;

(ii) IPF-urilor afiliate;

(iii) piețelor financiare, inclusiv locurile de tranzacționare, deservite de CPC; și

(iv) sistemului financiar din orice stat membru sau din întreaga Uniune și, pe cât posibil, din țările terțe în care prestează servicii;

(c) modul și circumstanțele în care o CPC poate solicita accesul la facilități oferite de banca centrală furnizate cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard, precum și identificarea activelor care ar putea fi considerate garanții.

(4) Planul de rezoluție nu se bazează pe niciuna dintre următoarele ipoteze:

(a) sprijin financiar public extraordinar;

(b) asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale;

(c) asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard.

(5) Planul de rezoluție include ipoteze prudente în privința resurselor financiare disponibile ca instrumente de rezoluție care pot fi necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției, precum și resursele care se așteaptă să fie disponibile în conformitate cu normele și mecanismele CPC la momentul intrării în rezoluție. Respectivul ipoteze prudente iau în considerare constatările relevante ale celor mai recente teste de rezistență efectuate în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, specificate la articolul 24a alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și scenariile de condiții de piață extreme care merg dincolo de cele din planul de redresare al CPC.

(6) După consultarea cu autoritatea competentă și în coordonare cu colegiul de rezoluție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14, autoritatea de rezoluție a unei CPC reexaminează și, acolo unde este cazul, actualizează planurile de rezoluție cel puțin o dată pe an și, în orice caz, după orice modificare a structurii organizatorice sau juridice, a activității economice sau a situației financiare a CPC sau după orice altă modificare care are un efect semnificativ asupra eficacității respectivelor planuri.

CPC și autoritatea competentă informează cu promptitudine autoritatea de rezoluție în privința oricărei modificări de acest fel.

(7) În planul de rezoluție sunt precizate circumstanțele și diversele scenarii referitoare la aplicarea instrumentelor de rezoluție și la exercitarea competențelor de rezoluție. În acesta se face o distincție clară, în special prin scenarii distincte, între o intrare în dificultate cauzată de situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, precum și o combinație a acestor două situații, precum și între diferite tipuri de situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată. Planul de rezoluție include următoarele elemente, care se cuantifică ori de câte ori acest lucru este adecvat și posibil:

(a) un rezumat al elementelor-cheie ale planului care să distingă între situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, situațiile care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, precum și o combinație a acestor două situații;

(b) un rezumat al modificărilor semnificative care au afectat CPC de la ultima actualizare a planului de rezoluție;

(c) o descriere a modului în care funcțiile critice ale CPC ar putea fi separate din punct de vedere juridic și economic, în măsura necesară, de celelalte funcții ale acesteia, astfel încât să se asigure continuitatea funcțiilor sale critice în cadrul procesului de rezoluție a CPC;

- (d) o estimare a calendarului de punere în aplicare a fiecărui element semnificativ al planului, inclusiv pentru reconstituirea resurselor financiare ale CPC;
 - (e) o descriere detaliată a evaluării posibilităților de rezoluție efectuate în conformitate cu articolul 15;
 - (f) o descriere a tuturor măsurilor necesare conform articolului 16 pentru a aborda sau înlătura obstacolele din calea posibilităților de rezoluție care au fost identificate în urma evaluării efectuate în conformitate cu articolul 15;
 - (g) o descriere a proceselor de stabilire a valorii și a tranzacționabilității funcțiilor critice și a activelor CPC;
 - (h) o descriere detaliată a mecanismelor destinate să asigure că informațiile solicitate conform articolului 13 sunt actualizate și se află la dispoziția autorităților de rezoluție în orice moment;
 - (i) o explicație a modului în care ar putea fi finanțate măsurile de rezoluție în absența elementelor menționate la alineatul (4);
 - (j) o descriere detaliată a diferitelor strategii de rezoluție care ar putea fi aplicate, în funcție de diferitele scenarii posibile și de termenele aferente;
 - (k) o descriere a interdependențelor critice dintre CPC și alți participanți pe piață și între CPC și furnizorii de servicii critice, acordurile de interoperabilitate și legăturile cu alte IPF-uri, precum și modalități de a aborda toate aceste interdependențe;
 - (l) o descriere a interdependențelor intragrup critice, precum și modalități de abordare a acestora;
 - (m) o descriere a diferitelor opțiuni prin care se asigură:
 - (i) accesul la serviciile de plăți și de compensare, precum și la alte infrastructuri;
 - (ii) decontarea la timp a obligațiilor față de membrii compensatori și, după caz, clienții acestora și IPF-urile afiliate;
 - (iii) accesul transparent și nediscriminatoriu al membrilor compensatori și, după caz, al clienților acestora la titluri de valoare sau conturi de numerar furnizate de CPC și la titluri de valoare sau garanții în numerar furnizate CPC și deținute de aceasta care sunt datorate participanților respectivi;
 - (iv) continuitatea operațională a legăturilor dintre CPC și alte IPF-uri, precum și dintre CPC-uri și locurile de tranzacționare;
 - (v) păstrarea portabilității pozițiilor și a activelor aferente ale clienților direcți și indirecti; și
 - (vi) păstrarea licențelor, a autorizațiilor, a recunoașterilor și a denumirilor juridice ale unei CPC acolo unde este necesar pentru exercitarea în continuare a funcțiilor critice ale CPC, inclusiv recunoașterea acestora în scopul aplicării normelor relevante privind caracterul definitiv al decontării și în scopul participării la alte IPF-uri sau în scopul asigurării legăturilor cu acestea sau cu locurile de tranzacționare;
 - (n) o descriere a modului în care autoritatea de rezoluție va obține informațiile necesare pentru a efectua evaluarea menționată la articolul 24;
 - (o) o analiză a impactului planului asupra angajaților CPC, inclusiv o evaluare a costurilor aferente, și o descriere a procedurilor avute în vedere pentru consultarea personalului în cursul procesului de rezoluție, ținând seama de normele și sistemele naționale de dialog cu partenerii sociali;
 - (p) un plan de comunicare cu media și cu publicul pentru a asigura un grad maxim de transparență;
 - (q) o descriere a operațiunilor și a sistemelor esențiale pentru menținerea funcționării continue a proceselor operaționale ale CPC;
 - (r) o descriere a mecanismelor de notificare a colegiului de rezoluție în conformitate cu articolul 72 alineatul (1);
 - (s) o descriere a măsurilor de facilitare a portabilității pozițiilor și a activelor aferente ale membrilor compensatori și ale clienților CPC aflate în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată de la CPC aflată în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către o altă CPC sau către o CPC-punte, fără a afecta relațiile contractuale dintre membrii compensatori și clienții acestora.
- (8) Informațiile prevăzute la alineatul (7) litera (a) se comunică CPC în cauză. CPC poate prezenta în scris autorității de rezoluție opinia cu privire la planul de rezoluție. Această opinie se include în plan.

(9) După consultarea CERS și ținând seama de dispozițiile relevante din actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE, precum și respectând principiul proporționalității, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se precizează și mai în detaliu planul de rezoluție, în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare, ESMA asigură suficientă flexibilitate autorităților de rezoluție pentru a ține seama de particularitățile cadrului lor juridic național în domeniul legislației în materie de insolvență, precum și de natura și complexitatea activității de compensare desfășurate de CPC-uri.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 13

Obligația CPC-urilor de a coopera și de a furniza informații

(1) CPC-urile cooperează în funcție de necesități la elaborarea planurilor de rezoluție și furnizează autorităților lor de rezoluție, fie direct, fie prin intermediul autorității lor competente, toate informațiile necesare elaborării și punerii în aplicare a acestor planuri, inclusiv informațiile și analiza menționate în secțiunea B din anexă.

Autoritățile competente furnizează autorităților de rezoluție toate informațiile menționate la primul paragraf care se află deja la dispoziția lor.

(2) Autoritățile de rezoluție pot impune CPC-urilor obligația de a le furniza evidențe detaliate ale contractelor menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la care sunt parte. Autoritățile de rezoluție pot preciza un termen pentru furnizarea acestor evidențe și pot preciza termene diferite pentru diferitele tipuri de contracte.

(3) CPC face schimb de informații în timp util cu autoritățile sale competente pentru a facilita evaluarea profilurilor de risc ale CPC și interconectarea cu alte IPF-uri, alte instituții financiare și cu sistemul financiar în general, astfel cum se menționează la articolele 9 și 10. În cazul în care consideră aceste informații semnificative, autoritățile competente transmit colegiului de supraveghere informațiile.

Articolul 14

Procedura de coordonare pentru planurile de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție transmite colegiului de rezoluție un proiect de plan de rezoluție, informațiile furnizate în conformitate cu articolul 13 și eventualele informații suplimentare relevante pentru colegiul de rezoluție.

(2) Colegiul de rezoluție ajunge la o decizie comună privind planul de rezoluție și modificările aduse acestuia în termen de patru luni de la data transmiterii acestui plan de către autoritatea de rezoluție menționată la alineatul (1).

Autoritatea de rezoluție se asigură că ESMA primește toate informațiile relevante pentru îndeplinirea rolului care îi revine în conformitate cu prezentul articol.

(3) Autoritatea de rezoluție poate decide, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4), să implice autorități din țări terțe când elaborează și examinează planul de rezoluție, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele de confidențialitate prevăzute la articolul 73 și să provină din jurisdicțiile în care este stabilită una dintre următoarele entități:

(a) întreprinderea-mamă a CPC, după caz;

- (b) membrii compensatori ai CPC în cazul în care contribuția lor agregată pe durata unui an la fondul de garantare al CPC este mai mare decât cea a celui de al treilea stat membru cu cele mai mari contribuții, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (c) filialele CPC, după caz;
 - (d) alți furnizori de servicii critice pentru CPC;
 - (e) CPC-urile interoperabile.
- (4) La cererea unei autorități de rezoluție, ESMA poate acorda asistență colegiului de rezoluție în vederea ajungerii la o decizie comună, în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (5) În cazul în care, după patru luni de la data transmiterii planului de rezoluție, colegiul de rezoluție nu a ajuns la o decizie comună, autoritatea de rezoluție ia propria sa decizie cu privire la planul de rezoluție. Autoritatea de rezoluție ia decizia ținând seama de punctele de vedere exprimate de ceilalți membri ai colegiului de rezoluție în cursul perioadei de patru luni. Autoritatea de rezoluție notifică în scris decizia respectivă CPC și celorlalți membri ai colegiului de rezoluție.
- (6) În cazul în care, până la sfârșitul perioadei de patru luni menționată în alineatul (5) de la prezentul articol, nu se ajunge la o decizie comună și o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot nu este de acord cu propunerea autorității de rezoluție de a lua o decizie comună cu privire la o chestiune referitoare la planul de rezoluție, oricare dintre membrii cu drept de vot vizați, pe baza acestei majorități, poate sesiza ESMA în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Autoritatea de rezoluție a CPC așteaptă decizia adoptată de ESMA în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și decide în conformitate cu decizia ESMA.

Perioada de patru luni este considerată a fi faza de conciliere în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010. ESMA adoptă o decizie în termen de o lună de la data la care chestiunea în cauză a fost adusă la cunoștința sa. Chestiunea nu este adusă la cunoștința ESMA după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă ESMA nu ia o decizie în termen de o lună, se aplică decizia autorității de rezoluție.

- (7) În cazul în care se adoptă o decizie comună în temeiul alineatului (1) și orice autoritate de rezoluție sau minister competent consideră, în temeiul alineatului (6), că obiectul dezacordului afectează responsabilitățile bugetare ale statului său membru, autoritatea de rezoluție a CPC inițiază o reevaluare a planului de rezoluție.

CAPITOLUL II

Posibilitățile de rezoluție

Articolul 15

Evaluarea posibilităților de rezoluție

- (1) În coordonare cu colegiul de rezoluție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, și după consultarea cu autoritatea competentă, autoritatea de rezoluție evaluează măsura în care rezoluția unei CPC este posibilă fără a se baza pe niciuna dintre următoarele ipoteze:
- (a) sprijin financiar public extraordinar;
 - (b) asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale;
 - (c) asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard.

(2) Se consideră că rezoluția unei CPC este posibilă dacă autoritatea de rezoluție apreciază că este fezabilă și credibilă fie lichidarea ei prin procedura obișnuită de insolvență, fie rezoluția ei prin aplicarea instrumentelor de rezoluție și prin exercitarea competențelor de rezoluție, asigurând în același timp continuitatea funcțiilor critice ale CPC și evitând utilizarea sprijinului financiar public extraordinar și, cât mai mult posibil, efectele negative semnificative asupra sistemului financiar, și un potențial dezavantaj nejustificat pentru părțile interesate afectate.

Efectele negative menționate la primul paragraf includ instabilitatea financiară pe scară largă sau evenimentele care afectează întregul sistem din orice stat membru.

Autoritatea de rezoluție notifică ESMA în timp util atunci când consideră că rezoluția unei CPC nu este posibilă.

(3) La cererea autorității de rezoluție, o CPC demonstrează că:

- (a) nu există obstacole în calea reducerii valorii instrumentelor de proprietate ca urmare a exercitării competențelor de rezoluție, indiferent dacă acordurile contractuale sau alte măsuri încă neaplicate din planul de redresare al CPC au fost sau nu utilizate integral; și
- (b) contractele CPC cu membrii compensatori sau cu părți terțe nu permit acestor membri compensatori sau părți terțe să conteste cu succes exercitarea competențelor de rezoluție de către o autoritate de rezoluție sau să evite în alt mod să fie supuse acestor competențe.

(4) Pentru a evalua posibilitățile de rezoluție menționate la alineatul (1), autoritatea de rezoluție examinează, după caz, elementele menționate în secțiunea C din anexă.

(5) Până la 12 august 2022, ESMA, în strânsă cooperare cu CERS, emite orientări pentru a promova convergența practicilor de rezoluție în ceea ce privește aplicarea secțiunii C din anexa la prezentul regulament în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Autoritatea de rezoluție, în coordonare cu colegiul de rezoluție, efectuează evaluarea posibilităților de rezoluție concomitent cu elaborarea și actualizarea planului de rezoluție în conformitate cu articolul 12.

Articolul 16

Abordarea sau înlăturarea obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție

(1) Dacă, în urma evaluării prevăzute la articolul 15, autoritatea de rezoluție, în coordonare cu colegiul de rezoluție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, concluzionează că există obstacole semnificative în calea posibilităților de rezoluție a unei CPC, autoritatea de rezoluție, în cooperare cu autoritatea competentă, pregătește și prezintă un raport CPC și colegiului de rezoluție.

Raportul menționat la primul paragraf analizează obstacolele semnificative din calea aplicării eficiente a instrumentelor de rezoluție și a exercitării competențelor de rezoluție în raport cu CPC, evaluează impactul acestora asupra modelului de afaceri al CPC și recomandă măsuri specifice pentru a îndepărta aceste obstacole.

(2) Cerința prevăzută la articolul 14 de a ajunge la o decizie comună cu privire la planurile de rezoluție este suspendată ca urmare a prezentării raportului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol până când măsurile de îndepărtare a obstacolelor semnificative din calea posibilităților de rezoluție sunt acceptate de autoritatea de rezoluție, în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, sau până când sunt luate măsuri alternative, în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol.

(3) În termen de patru luni de la data primirii raportului prezentat în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, CPC propune autorității de rezoluție posibile măsuri vizând abordarea sau înlăturarea obstacolelor semnificative identificate în raport. Autoritatea de rezoluție comunică colegiului de rezoluție măsurile propuse de CPC. Autoritatea de rezoluție și colegiul de rezoluție evaluează, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (b), dacă aceste măsuri abordează sau elimină în mod eficace obstacolele respective.

(4) În cazul în care autoritatea de rezoluție, în coordonare cu colegiul de rezoluție, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, concluzionează că măsurile propuse de o CPC în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol nu ar reduce sau nu ar elimina în mod eficace obstacolele identificate în raport, autoritatea de rezoluție identifică măsuri alternative, pe care le comunică colegiului de rezoluție în vederea ajungerii la o decizie comună în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (c).

Măsurile alternative menționate la primul paragraf țin seama de următoarele elemente:

- (a) amenințarea la adresa stabilității financiare reprezentată de respectivele obstacole semnificative din calea posibilităților de rezoluție a unei CPC;
- (b) efectul probabil al măsurilor alternative asupra:
 - (i) CPC, inclusiv asupra modelului său de afaceri și a eficienței sale operaționale;
 - (ii) membrilor săi compensatori și, în măsura în care informațiile sunt disponibile, clienților și clienților indirecti ai acestora, inclusiv în cazul în care au fost desemnați drept O-SII-uri;
 - (iii) IPF-urilor afiliate;
 - (iv) piețelor financiare, inclusiv locurile de tranzacționare, deservite de CPC;
 - (v) sistemului financiar din orice stat membru sau din Uniune în ansamblul său; și
 - (vi) pieței interne; și
- (c) efectele asupra prestării de servicii de compensare integrate pentru diferite produse și asupra stabilirii marjelor de portofoliu pentru toate clasele de active.

În sensul literelor (a) și (b) de la al doilea paragraf, autoritatea de rezoluție consultă autoritatea competentă și colegiul de rezoluție, precum și, acolo unde este cazul, autoritățile macroprudențiale naționale desemnate relevante.

(5) Autoritatea de rezoluție notifică în scris CPC, fie direct, fie indirect prin intermediul autorității competente, măsurile alternative care trebuie adoptate în vederea atingerii obiectivului de eliminare a obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție. Autoritatea de rezoluție prezintă o justificare din care să reiasă de ce măsurile propuse de CPC nu ar reuși să îndepărteze obstacolele semnificative din calea posibilităților de rezoluție și cum și-ar dovedi eficacitatea în acest sens măsurile alternative.

(6) CPC propune, în termen de o lună, un plan de conformare la măsurile alternative, cu un interval de timp rezonabil pentru punerea în aplicare a planului. Dacă autoritatea de rezoluție consideră că este necesar, autoritatea de rezoluție poate scurta sau prelungi intervalul de timp propus.

(7) În sensul alineatului (4), autoritatea de rezoluție, după ce a consultat autoritatea competentă și cu condiția să acorde un interval de timp rezonabil pentru punerea în aplicare, poate:

- (a) să impună CPC revizuirea sau încheierea unor acorduri de servicii, fie în interiorul grupului, fie cu părți terțe, pentru asigurarea funcțiilor critice;
- (b) să impună CPC reducerea limitei maxime aplicate expunerilor sale negarantate, individuale și agregate;
- (c) să impună CPC obligația de a modifica modul în care colectează și deține marjele în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (d) să impună CPC obligația de a modifica compoziția și numărul fondurilor sale de garantare menționate la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (e) să impună CPC cerințe suplimentare de informare punctuală sau periodică;
- (f) să impună CPC renunțarea la anumite active;
- (g) să impună CPC limitarea sau încetarea anumitor activități aflate în curs de desfășurare sau propuse;

- (h) să impună CPC modificarea planului său de redresare, a normelor de funcționare și a altor acorduri contractuale;
- (i) să limiteze sau să împiedice crearea de noi linii de activitate economică, dezvoltarea celor existente, prestarea de servicii noi sau prestarea serviciilor existente;
- (j) să impună modificarea structurilor juridice sau operaționale ale CPC sau ale oricărei entități din grup aflate direct sau indirect sub controlul acesteia, pentru a garanta posibilitatea separării, din punct de vedere juridic și operațional, a funcțiilor critice de alte funcții prin aplicarea instrumentelor de rezoluție;
- (k) să impună CPC să își separe operațional și financiar diferitele servicii de compensare astfel încât să izoleze anumite clase de active specifice de alte clase de active și, dacă se consideră necesar, să limiteze seturile de compensare care vizează diferite clase de active;
- (l) să impună CPC să înființeze o întreprindere-mamă în Uniune;
- (m) să impună CPC să emită pasive care pot face obiectul reducerii valorii contabile sau al conversiei sau să aloce alte resurse financiare pentru a spori capacitatea de absorbție a pierderilor, de recapitalizare și de reconstituire a resurselor prefinanțate;
- (n) să impună CPC să ia alte măsuri care să permită absorbția pierderilor, recapitalizarea CPC sau reconstituirea resurselor prefinanțate. Printre acțiunile posibile se pot număra în special încercarea de a renegocia fiecare pasiv emis de CPC sau de a revizui clauzele contractuale, pentru a se asigura că orice decizie a autorității de rezoluție vizând reducerea valorii contabile, conversia sau restructurarea pasivului respectiv s-ar aplica în temeiul legislației din jurisdicția care reglementează acel pasiv sau instrument;
- (o) în cazul în care CPC este o filială, să coopereze cu autoritățile relevante pentru a impune întreprinderii-mamă să înființeze o societate holding-mamă separată care să controleze CPC, în cazul în care această măsură este necesară pentru a se facilita rezoluția CPC și pentru a se evita efectele negative pe care aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție le-ar putea avea asupra altor entități din grup;
- (p) să limiteze sau să interzică legăturile de interoperabilitate ale CPC în cazul în care o astfel de limitare sau interdicție este necesară pentru a se evita efectele negative asupra îndeplinirii obiectivelor rezoluției.

Articolul 17

Procedura de coordonare pentru abordarea sau înlăturarea obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție

- (1) Colegiul de rezoluție ajunge la o decizie comună cu privire la:
 - (a) identificarea obstacolelor semnificative din calea posibilităților de rezoluție, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1);
 - (b) evaluarea măsurilor propuse de CPC în conformitate cu articolul 16 alineatul (3), după caz;
 - (c) măsurile alternative necesare în conformitate cu articolul 16 alineatul (4).
- (2) Decizia comună privind identificarea obstacolelor semnificative din calea posibilităților de rezoluție menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol se adoptă în termen de patru luni de la data prezentării către colegiul de rezoluție a raportului menționat la articolul 16 alineatul (1).
- (3) Decizia comună menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol se adoptă în termen de patru luni de la prezentarea măsurilor propuse de CPC în vederea înlăturării obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (3).
- (4) Decizia comună menționată la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol se adoptă în termen de patru luni de la comunicarea măsurilor alternative către colegiul de rezoluție, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (4).
- (5) Deciziile comune menționate la alineatul (1) sunt motivate și notificate în scris de către autoritatea de rezoluție CPC și, în cazul în care autoritatea de rezoluție consideră relevant, întreprinderii-mamă a acesteia.

(6) La solicitarea autorității de rezoluție a CPC, ESMA poate să acorde asistență colegiului de rezoluție în vederea ajungerii la o decizie comună în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) În cazul în care, în termen de patru luni de la data transmiterii raportului prevăzut la articolul 16 alineatul (1), colegiul de rezoluție nu a reușit să ajungă la o decizie comună, autoritatea de rezoluție ia propria decizie cu privire la măsurile corespunzătoare care trebuie adoptate în conformitate cu articolul 16 alineatul (5). Autoritatea de rezoluție ia decizia ținând seama de punctele de vedere exprimate de ceilalți membri ai colegiului de rezoluție în cursul perioadei de patru luni.

Autoritatea de rezoluție notifică în scris decizia respectivă CPC, întreprinderii-mamă a acesteia, dacă este cazul, și celorlalți membri ai colegiului de rezoluție.

(8) În cazul în care, până la sfârșitul perioadei de patru luni menționată la alineatul (7) de la prezentul articol, nu se ajunge la o decizie comună și o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot nu este de acord cu propunerea autorității de rezoluție de a lua o decizie comună cu privire la o chestiune menționată la articolul 16 alineatul (7) litera (j), (l) sau (o) din prezentul regulament, oricare dintre membrii cu drept de vot vizați, pe baza acestei majorități, poate sesiza ESMA în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Autoritatea de rezoluție a CPC așteaptă decizia adoptată de ESMA în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și decide în conformitate cu decizia ESMA.

Perioada de patru luni este considerată a fi faza de conciliere în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010. ESMA adoptă o decizie în termen de o lună de la data la care chestiunea în cauză a fost adusă la cunoștința sa. Chestiunea nu este adusă la cunoștința ESMA după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă ESMA nu ia o decizie în termen de o lună, se aplică decizia autorității de rezoluție.

TITLUL IV

INTERVENȚIE TIMPURIE

Articolul 18

Măsuri de intervenție timpurie

(1) În cazul în care CPC încalcă sau este probabil să încalce în viitorul apropiat cerințele de capital și prudențiale din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, sau dacă prezintă un risc la adresa stabilității financiare a Uniunii sau a unuia ori mai multora dintre state sale membre, sau în cazul în care autoritatea competentă a stabilit că există alte elemente care indică o situație de criză emergentă care ar putea afecta operațiunile CPC, în special capacitatea sa de a presta servicii de compensare, autoritatea competentă poate:

- (a) să impună CPC obligația de a actualiza planul de redresare în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din prezentul regulament, dacă circumstanțele care au impus intervenția timpurie diferă de ipotezele pe care s-a bazat planul de redresare inițial;
- (b) să impună CPC obligația de a pune în aplicare într-un termen dat una sau mai multe dintre mecanismele sau măsurile stabilite în planul de redresare. În cazul în care planul este actualizat în conformitate cu litera (a), respectivele mecanisme și măsuri includ și eventualele actualizări ale acestora;
- (c) să impună CPC obligația de a identifica cauzele încălcării sau ale încălcării probabile menționate la alineatul (1) și de a elabora un program de acțiune, care să includă măsuri și termene adecvate;
- (d) să impună CPC obligația de a convoca o adunare a acționarilor sau, dacă CPC nu respectă această cerință, să convoace ea însăși adunarea respectivă. În ambele cazuri, autoritatea competentă stabilește ordinea de zi, inclusiv deciziile pe care acționarii trebuie să le analizeze în vederea adoptării;
- (e) să impună destituirea sau înlocuirea unuia sau a mai multor membri ai consiliului de administrație sau ai conducerii superioare, dacă se constată că una dintre aceste persoane este necorespunzătoare pentru exercitarea atribuțiilor sale în temeiul articolului 27 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

- (f) să impună modificarea strategiei de afaceri a CPC;
 - (g) să impună efectuarea de modificări în structurile juridice sau operaționale ale CPC;
 - (h) să furnizeze autorității de rezoluție toate informațiile necesare pentru actualizarea planului de rezoluție al CPC în vederea pregătirii pentru eventuala rezoluție a CPC și a pregătirii evaluării activelor și pasivelor în conformitate cu articolul 24 din prezentul regulament, inclusiv eventualele informații dobândite prin intermediul inspecțiilor la fața locului;
 - (i) să impună, în cazul în care este necesar și în conformitate cu alineatul (4), punerea în aplicare a măsurilor de redresare ale CPC;
 - (j) să impună CPC obligația de a se abține de la punerea în aplicare a anumitor măsuri de redresare în cazul în care autoritatea competentă a stabilit că punerea în aplicare a acestor măsuri poate avea un efect negativ asupra stabilității financiare în Uniune sau în unul ori mai multe dintre statele sale membre;
 - (k) să impună CPC reconstituirea resurselor sale financiare în timp util pentru a respecta sau a continua să respecte cerințele sale de capital și cerințele prudențiale;
 - (l) să impună CPC obligația de a da instrucțiuni membrilor compensatori să își invite clienții să participe direct la licitațiile organizate de CPC atunci când natura licitației justifică această participare excepțională. Membrii compensatori își informează clienții în mod cuprinzător cu privire la licitație, urmând instrucțiunile primite de la CPC. În special, CPC precizează termenul începând cu care nu va fi posibil să participe la licitație. Clienții informează direct CPC, înainte de acest termen, cu privire la disponibilitatea lor de a participa la licitație. Ulterior, CPC facilitează procedura de licitație pentru respectivii clienți. Clientul este autorizat să participe la licitație doar dacă este în măsură să demonstreze CPC că a stabilit relația contractuală adecvată cu un membru compensator pentru a executa și a compensa tranzacțiile care pot rezulta în urma licitației;
 - (m) să limiteze sau să interzică în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa un eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată, orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv plățile de dividende și răscumpărările de acțiuni de către CPC, și poate să limiteze, să interzică sau să înghețe orice plăți în favoarea conducerii superioare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ale remunerației variabile, astfel cum este definită în politica de remunerare a CPC, întemeiată pe articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ale beneficiilor discreționare de tipul pensiilor sau ale indemnizațiilor de plecare.
- (2) Autoritatea competentă stabilește un termen adecvat pentru fiecare dintre măsurile menționate la alineatul (1) și evaluează eficacitatea măsurilor odată ce acestea au fost adoptate.
- (3) Autoritatea competentă aplică măsurile de la alineatul (1) literele (a)-(m) numai după ce a analizat impactul acestora în alte state membre în care CPC își desfășoară activitatea sau prestează servicii și după informarea autorităților competente relevante, în special în cazurile în care operațiunile CPC sunt critice sau importante pentru piețele financiare locale, inclusiv locurile în care sunt stabiliți membrii compensatori, locurile de tranzacționare și IPF-urile afiliate.
- (4) Autoritatea competentă aplică măsura menționată la alineatul (1) litera (i) numai în cazul în care măsura respectivă este în interesul public și este necesară pentru a atinge unul dintre obiectivele următoare:
- (a) menținerea stabilității financiare în Uniune sau în unul ori mai multe dintre statele sale membre;
 - (b) menținerea continuității funcțiilor critice ale CPC și a accesului la funcțiile critice în mod transparent și nediscriminatoriu;
 - (c) menținerea sau restabilirea rezilienței financiare a CPC.

Autoritatea competentă nu aplică măsura prevăzută la alineatul (1) litera (i) în cazul măsurilor care implică transferul de proprietate, drepturi sau pasive ale unei alte CPC.

- (5) În cazul în care CPC utilizează contribuțiile la fondul de garantare ale membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, acesta informează autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție fără întârzieri nejustificate și explică dacă evenimentul respectiv reflectă deficiențe sau probleme ale respectivei CPC.

(6) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă transmite notificări ESMA și autorității de rezoluție și se consultă cu colegiul de supraveghere cu privire la măsurile prevăzute la alineatul (1).

După transmiterea acestor notificări și după consultarea colegiului de supraveghere, autoritatea competentă decide dacă aplică una dintre măsurile prevăzute la alineatul (1). Autoritatea competentă notifică colegiului de supraveghere, autorității de rezoluție și ESMA decizia privind măsurile care urmează să fie adoptate.

(7) După efectuarea notificării prevăzute la alineatul (6) primul paragraf de la prezentul articol, autoritatea de rezoluție poate impune CPC să contacteze cumpărători potențiali pentru a-și pregăti rezoluția, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 41 și a dispozițiilor privind confidențialitatea prevăzute la articolul 73.

(8) Până la 12 februarie 2022, ESMA emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 în vederea promovării aplicării consecvente a factorilor de declanșatori ai utilizării măsurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 19

Demiterea conducerii superioare și a consiliului de administrație

(1) În cazul în care situația financiară a CPC înregistrează o deteriorare semnificativă sau CPC încalcă cerințele legale care îi sunt aplicabile, inclusiv normele sale de funcționare, iar alte măsuri adoptate în conformitate cu articolul 18 nu sunt suficiente pentru a schimba cursul acestei situații, autoritățile competente pot impune demiterea totală sau parțială a conducerii superioare sau a consiliului de administrație al CPC.

În cazul în care autoritatea competentă impune demiterea totală sau parțială a conducerii superioare sau a consiliului de administrație al CPC, aceasta informează ESMA, autoritatea de rezoluție și colegiul de supraveghere.

(2) Numirea noii conduceri superioare sau a noului consiliu de administrație se efectuează în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și este supusă aprobării sau acordului autorității competente. În cazul în care autoritatea competentă consideră că este insuficientă înlocuirea conducerii superioare sau a consiliului de administrație, astfel cum sunt menționate în prezentul articol, aceasta poate numi unul sau mai mulți administratori temporari în cadrul CPC, care să înlocuiască sau să lucreze temporar cu consiliul de administrație și cu conducerea superioară ale CPC. Administratorii temporari au pregătirea, abilitatea și cunoștințele necesare îndeplinirii atribuțiilor și nu sunt afectați de vreun conflict de interese.

Articolul 20

Oferirea de recompense pentru membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) Fără a aduce atingere responsabilității membrilor compensatori de a accepta pierderi care depășesc ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în cazul în care o CPC aflată în redresare cauzată de o situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată a aplicat mecanismele și măsurile de reducere a valorii oricărui câștiguri datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, prevăzute în planul său de redresare, și, ca urmare a acestui lucru, nu a intrat în rezoluție, autoritatea competentă a CPC poate să impună CPC să despăgubească membrii compensatori pentru pierderile lor prin intermediul unor plăți în numerar, sau, acolo unde este cazul, să impună CPC să emită instrumente care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC. Posibilitatea de a furniza despăgubiri membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu se aplică pierderilor lor angajate contractual în faza de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau în faza de redresare.

Plățile în numerar sau valoarea instrumentelor care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC emise fiecărui membru compensator afectat care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată sunt proporționale cu pierderea sa care depășește angajamentele sale contractuale. Instrumentele care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC conferă posesorului dreptul de a primi plăți din partea CPC, anual, până la recuperarea pierderii, dacă e posibil în totalitate, sub rezerva stabilirii unui număr maxim adecvat de ani de la data emiterii. Dacă membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată au transferat clienților lor pierderile excedentare, membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată sunt obligați să transfere clienților lor plățile primite de CPC, în măsura în care pierderile pentru care se plătesc despăgubiri se referă la pozițiile clientului. Un procent adecvat maxim din profiturile anuale ale CPC este utilizat pentru plățile referitoare la respectivele instrumente.

(2) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza ordinea în care trebuie să fie plătite despăgubirile, numărul maxim adecvat de ani și procentul adecvat maxim al profiturilor anuale ale CPC menționate la alineatul (1) al doilea paragraf.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL V

REZOLUȚIA

CAPITOLUL I

Obiective, condiții și principii generale

Articolul 21

Obiectivele rezoluției

(1) Atunci când aplică instrumentele de rezoluție și exercită competențele de rezoluție, autoritatea de rezoluție ține seama de toate obiectivele rezoluției expuse mai jos, care au o importanță egală, și asigură echilibrul între acestea în funcție de natura și de circumstanțele fiecărui caz în parte:

(a) asigurarea continuității funcțiilor critice ale CPC, în special:

- (i) decontarea la timp a obligațiilor CPC față de membrii săi compensatori și, după caz, față de clienții lor;
- (ii) accesul continuu al membrilor compensatori și, după caz, al clienților lor, la titluri de valoare sau la conturi de numerar furnizate de CPC și la garanții sub formă de active financiare deținute de CPC;

(b) asigurarea continuității legăturilor cu alte IPF-uri care, dacă ar fi perturbate, ar avea un impact negativ semnificativ asupra stabilității în Uniune sau în unul ori mai multe dintre statele sale membre, precum și asupra finalizării la timp a funcțiilor de plată, compensare, decontare și păstrare în evidențe;

(c) evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar în Uniune sau în unul ori mai multe dintre statele sale membre, în special prin prevenirea sau diminuarea contagiunii dificultăților financiare către membrii compensatori ai CPC, clienții acestora sau către sistemul financiar în ansamblul său, inclusiv alte IPF-uri și prin menținerea disciplinei pieței și a încrederii publicului; și

(d) protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijinul financiar public extraordinar și a riscului potențial de pierderi pentru contribuabili.

(2) Atunci când urmărește obiectivele stabilite la alineatul (1), autoritatea de rezoluție depune eforturi pentru reducerea la minimum a costului rezoluției pentru toate părțile interesate afectate și evitarea deteriorării valorii CPC, cu excepția cazului în care o astfel de deteriorare este necesară pentru atingerea obiectivelor rezoluției.

Articolul 22

Condiții de declanșare a procedurii de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție ia o măsură de rezoluție în legătură cu o CPC dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, acest fapt fiind stabilit de una dintre următoarele entități:

- (i) autoritatea competentă, după consultarea autorității de rezoluție;

- (ii) autoritatea de rezoluție, după consultarea autorității competente, în cazul în care autoritatea de rezoluție are instrumentele necesare pentru a ajunge la această concluzie;
- (b) ținând seama de toate circumstanțele relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca o măsură alternativă din sectorul privat, inclusiv planul de redresare al CPC sau alte acorduri contractuale, sau o măsură de supraveghere, inclusiv măsurile de intervenție timpurie adoptate, să prevină intrarea în dificultate a CPC într-un interval de timp rezonabil;
- (c) o măsură de rezoluție este necesară în interesul public pentru a atinge unul sau mai multe obiective ale rezoluției, care să fie totodată proporțională cu acestea, iar lichidarea CPC conform procedurilor obișnuite de insolvență nu ar permite atingerea obiectivelor rezoluției în aceeași măsură.
- (2) În sensul alineatului (1) litera (a) punctul (ii), autoritatea competentă furnizează autorității de rezoluție, din proprie inițiativă și fără întârziere, orice informații care pot indica faptul că CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. De asemenea, autoritatea competentă furnizează la cerere orice alte informații necesare autorității de rezoluție pentru a își efectua evaluarea.
- (3) În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că o CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:
- (a) CPC își încalcă sau este probabil să își încalce cerințele de autorizare într-un mod care ar justifica retragerea autorizației acesteia în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (b) CPC este incapabilă sau este probabil să fie incapabilă să asigure una din funcțiile sale critice;
- (c) CPC este incapabilă sau este probabil să fie incapabilă să își restabilească viabilitatea prin punerea în aplicare a măsurilor sale de redresare;
- (d) CPC este incapabilă sau este probabil să fie incapabilă să își achite datoriile sau alte pasive la scadență; și
- (e) CPC necesită sprijin financiar public extraordinar.
- (4) În sensul alineatului (3) litera (e), sprijinul financiar public nu se consideră sprijin financiar public extraordinar în cazul în care îndeplinește toate condițiile următoare:
- (a) ia forma unei garanții de stat în sprijinul facilităților de lichiditate oferite de o bancă centrală în conformitate cu condițiile băncii centrale sau o garanție de stat pentru pasive nou-emise;
- (b) garanțiile de stat menționate la punctul (a) de la prezentul alineat sunt necesare pentru a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru și pentru a menține stabilitatea financiară; și
- (c) garanțiile de stat menționate la punctul (a) de la prezentul alineat se limitează la CPC-urile solvabile, sunt condiționate de o aprobare finală în conformitate cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, au un caracter preventiv și temporar, sunt proporționale cu obiectivul de a remedia consecințele perturbărilor grave menționate la punctul (b) de la prezentul alineat și nu sunt utilizate pentru a compensa pierderi pe care CPC le-a suportat sau este susceptibilă de a le suporta în viitor.
- (5) Autoritatea de rezoluție poate, de asemenea, să ia o măsură de rezoluție în cazul în care consideră că CPC a aplicat sau intenționează să aplice măsuri de redresare care ar putea împiedica intrarea în dificultate a CPC, dar care au efecte negative semnificative asupra sistemului financiar al Uniunii sau al unuia sau mai multora dintre statele sale membre.
- (6) ESMA emite orientări pentru a promova convergența practicilor de supraveghere și de rezoluție în ceea ce privește aplicarea circumstanțelor în care se consideră că o CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate până la 12 februarie 2022, ținând seama, dacă și când este necesar, de natura și complexitatea serviciilor prestate de CPC-urile stabilite în Uniune.

*Articolul 23***Principii generale referitoare la rezoluție**

(1) Autoritatea de rezoluție adoptă toate măsurile adecvate pentru a aplica instrumentele de rezoluție menționate la articolul 27 și pentru a exercita competențele de rezoluție menționate la articolul 48 în conformitate cu următoarele principii:

- (a) toate obligațiile contractuale și alte mecanisme din planul de redresare al CPC sunt executate, în măsura în care nu au fost epuizate înainte de declanșarea procedurii de rezoluție, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție stabilește că, pentru realizarea obiectivelor rezoluției în timp util, oricare dintre următoarele sau ambele sunt mai adecvate:
 - (i) abținerea de la executarea anumitor obligații contractuale în cadrul planului de redresare al CPC sau abaterea în alt mod de la acesta;
 - (ii) aplicarea instrumentelor de rezoluție sau exercitarea competențelor de rezoluție;
- (b) acționarii CPC aflate în rezoluție suportă primele pierderi ulterioare executării tuturor obligațiilor și mecanismelor menționate la litera (a) și în conformitate cu litera respectivă;
- (c) creditorii CPC aflate în rezoluție sunt următorii care suportă pierderi după acționari, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii obișnuite de insolvență, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se prevede altfel în mod expres;
- (d) creditorii CPC care se încadrează în aceeași clasă sunt tratați în mod echitabil;
- (e) acționarii, membrii compensatori și alți creditori ai CPC nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în circumstanțele menționate la articolul 60;
- (f) consiliul de administrație și conducerea superioară ale CPC aflate în rezoluție sunt înlocuite, cu excepția cazurilor în care autoritatea de rezoluție consideră că păstrarea integrală sau parțială a consiliului de administrație sau a conducerii superioare este necesară pentru atingerea obiectivelor rezoluției;
- (g) autoritățile de rezoluție informează reprezentanții angajaților și se consultă cu aceștia în conformitate cu legislația, acordurile colective sau practicile lor naționale;
- (h) instrumentele de rezoluție sunt aplicate, iar competențele de rezoluție sunt exercitate fără a aduce atingere dispozițiilor privind reprezentarea angajaților în organele de conducere, astfel cum este prevăzut în legislația, acordurile colective sau practicile lor naționale; și
- (i) în cazul în care o CPC face parte dintr-un grup, autoritățile de rezoluție țin cont de impactul asupra altor entități din grup, în special atunci când acest grup cuprinde și alte IPF-uri, precum și asupra grupului în ansamblu.

(2) Autoritățile de rezoluție pot lua o măsură de rezoluție care se abate de la principiile prevăzute la alineatul (1) litera (d) sau (e) de la prezentul articol în cazul în care măsura este justificată prin interesul public de realizare a obiectivelor rezoluției și este proporțională cu riscul abordat. Cu toate acestea, în cazul în care abaterea are ca rezultat suportarea de către un acționar, un membru compensator sau orice alt creditor a unei pierderi mai mari decât cea pe care ar fi suportat-o în condițiile prevăzute la articolul 60, se aplică dreptul la plata diferenței prevăzut la articolul 62.

(3) Consiliul de administrație și conducerea superioară ale CPC aflate în rezoluție oferă autorității de rezoluție întreaga asistență necesară pentru atingerea obiectivelor rezoluției.

*CAPITOLUL II***Evaluare***Articolul 24***Obiectivele evaluării**

(1) Autoritățile de rezoluție se asigură că orice măsură de rezoluție este luată pe baza unei evaluări care să asigure o estimare echitabilă, prudentă și realistă a activelor, pasivelor, drepturilor și obligațiilor CPC.

(2) Înainte ca autoritatea de rezoluție să declanșeze procedura de rezoluție în cazul unei CPC, aceasta se asigură că se efectuează o primă evaluare pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 22 alineatul (1).

(3) După ce autoritatea de rezoluție a hotărât să declanșeze procedura de rezoluție în cazul unei CPC, aceasta se asigură că se efectuează o a doua evaluare, având drept scop:

- (a) să fundamenteze decizia privind măsurile de rezoluție adecvate care trebuie luate;
- (b) să se asigure că eventualele pierderi înregistrate la nivelul activelor și al drepturilor CPC sunt pe deplin recunoscute la momentul aplicării instrumentelor de rezoluție;
- (c) să fundamenteze decizia privind amplexarea anulării sau a diluării instrumentelor de proprietate și decizia privind valoarea și numărul de instrumente de proprietate emise sau transferate ca urmare a exercitării competențelor de rezoluție;
- (d) să fundamenteze decizia privind amplexarea reducerii valorii contabile sau a conversiei pasivelor negarantate, inclusiv a instrumentelor de datorie;
- (e) în cazul în care se aplică instrumente de alocare a pierderilor și a pozițiilor, să fundamenteze decizia privind amplexarea pierderilor care urmează să fie aplicate creanțelor creditorilor afectați, obligațiilor restante sau pozițiilor având legătură cu CPC și privind amplexarea și necesitatea unui apel la fonduri bănești în scopul rezoluției;
- (f) în cazul în care se aplică instrumentul CPC-punte, să fundamenteze decizia privind activele, pasivele, drepturile și obligațiile sau instrumentele de proprietate care pot fi transferate către CPC-punte, precum și decizia privind valoarea oricărei contraprestații care poate fi plătită CPC aflate în rezoluție sau, dacă este cazul, deținătorilor instrumentelor de proprietate;
- (g) în cazul în care se aplică instrumentul de vânzare a activității, să fundamenteze decizia privind activele, pasivele, drepturile și obligațiile sau privind instrumentele de proprietate care pot fi transferate cumpărătorului terț și să fundamenteze interpretarea pe care autoritatea de rezoluție o dă condițiilor comerciale în sensul articolului 40.

În sensul literei (d), evaluarea ține seama de pierderile care ar fi absorbite prin executarea obligațiilor restante ale membrilor compensatori sau ale altor părți terțe față de CPC, precum și de nivelul de conversie care urmează să fie aplicat instrumentelor de datorie.

(4) Evaluările menționate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol pot face obiectul unei căi de atac, în conformitate cu articolul 74, numai împreună cu decizia de a aplica un instrument de rezoluție sau de a exercita o competență de rezoluție.

Articolul 25

Cerințele pentru evaluare

(1) Autoritatea de rezoluție se asigură că evaluările menționate la articolul 24 sunt efectuate:

- (a) de o persoană independentă față de orice autoritate publică și față de CPC; sau
- (b) de autoritatea de rezoluție, în cazul în care aceste evaluări nu pot fi efectuate de către o persoană menționată la litera (a).

(2) Evaluările menționate la articolul 24 sunt considerate definitive în cazul în care au fost efectuate de persoana menționată la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol și sunt îndeplinite toate cerințele prevăzute la prezentul articol.

(3) Fără a aduce atingere cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, după caz, o evaluare definitivă se bazează pe ipoteze prudente, care nu presupun sprijin financiar public extraordinar potențial, asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea unei bănci centrale și nici asistență privind lichiditatea din partea unei bănci centrale furnizate CPC cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard din momentul în care se iau măsuri de rezoluție. Evaluarea ține seama, de asemenea, de potențiala recuperare a cheltuielilor rezonabile suportate de CPC aflate în rezoluție în conformitate cu articolul 27 alineatul (10).

- (4) O evaluare definitivă este completată cu următoarele informații deținute de CPC:
- (a) un bilanț actualizat și un raport privind poziția financiară a CPC, incluzând resursele prefinanțate rămase disponibile și angajamentele financiare restante;
 - (b) evidențele contractelor compensate menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; și
 - (c) toate informațiile privind valorile de piață și valorile contabile ale activelor, pasivelor și pozițiilor sale, inclusiv creanțele și obligațiile restante datorate de sau către CPC care prezintă relevanță.
- (5) Evaluarea definitivă indică repartizarea creditorilor pe clase în funcție de rangurile lor de prioritate conform legislației aplicabile privind insolvența. Aceasta include și o estimare a tratamentului de care ar fi putut beneficia fiecare clasă de acționari și de creditori prin aplicarea principiului prevăzut la articolul 23 alineatul (1) litera (e).

Estimarea menționată la primul paragraf nu aduce atingere evaluării menționate la articolul 61.

- (6) Ținând seama de standardele tehnice de reglementare elaborate în conformitate cu articolul 36 alineatele (14) și (15) din Directiva 2014/59/UE și adoptate în temeiul articolului 36 alineatul (16) din respectiva directivă, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care să precizeze:
- (a) circumstanțele în care se consideră că o persoană este independentă atât față de autoritatea de rezoluție, cât și față de CPC, în sensul alineatului (1) din prezentul articol;
 - (b) metodologia utilizată pentru determinarea valorii activelor și pasivelor CPC; și
 - (c) separarea evaluărilor în temeiul articolelor 24 și 61 din prezentul regulament.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 26

Evaluare provizorie

(1) Evaluările menționate la articolul 24 care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 25 alineatul (2) sunt considerate evaluări provizorii.

Evaluările provizorii includ o rezervă pentru pierderi suplimentare și o justificare adecvată a respectivei rezerve.

(2) În cazul în care o autoritate de rezoluție ia măsuri de rezoluție pe baza unei evaluări provizorii, aceasta se asigură că se efectuează o evaluare definitivă cât mai curând posibil.

Autoritatea de rezoluție se asigură că evaluarea definitivă menționată la primul paragraf:

- (a) permite recunoașterea integrală în evidențele contabile ale CPC a tuturor pierderilor înregistrate de aceasta;
 - (b) fundamentează o decizie de a reajusta creanțele creditorilor sau de a majora valoarea contraprestațiilor plătite, în conformitate cu alineatul (3).
- (3) În cazul în care estimarea valorii nete a activului CPC din cadrul evaluării definitive este mai mare decât această estimare din cadrul evaluării provizorii, autoritatea de rezoluție poate:
- (a) să majoreze valoarea creanțelor creditorilor afectați care au fost făcut obiectul reducerii valorii contabile sau al restructurării;

(b) să impună unei CPC-punte să efectueze o plată suplimentară de contraprestații CPC aflate în rezoluție, în raport cu activele, pasivele, drepturile și obligațiile sau, după caz, deținătorilor instrumentelor de proprietate, în raport cu instrumentele de proprietate.

(4) Ținând seama de standardele tehnice de reglementare elaborate în conformitate cu articolul 36 alineatul (15) din Directiva 2014/59/UE și adoptate în temeiul articolului 36 alineatul (16) din respectiva directivă, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care să precizeze, în sensul alineatului (1) de la prezentul articol, metodologia de calculare a rezervei pentru pierderi suplimentare care trebuie inclusă în evaluările provizorii.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

Instrumente de rezoluție

Secțiunea 1

Principii generale

Articolul 27

Dispoziții generale privind instrumentele de rezoluție

(1) Autoritățile de rezoluție iau măsurile de rezoluție menționate la articolul 21 prin aplicarea oricăror dintre instrumentele de rezoluție următoare, individual sau în orice combinație:

- (a) instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor;
- (b) instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie;
- (c) instrumentul de vânzare a activității;
- (d) instrumentul CPC-punte.

(2) În cazul producerii unei crize sistemice, un stat membru poate furniza în ultimă instanță sprijin financiar public extraordinar prin aplicarea de instrumente publice de stabilizare, în conformitate cu articolele 45, 46 și 47, cu condiția aprobării prealabile și finale în temeiul cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat și în cazul în care sunt prevăzute mecanisme credibile pentru recuperarea rapidă și integrală a fondurilor în conformitate cu alineatul (10) de la prezentul articol.

(3) Înainte de aplicarea instrumentelor menționate la alineatul (1), autoritatea de rezoluție execută:

- (a) drepturile existente și restante ale CPC, inclusiv obligațiile contractuale ale membrilor compensatori de a onora apeluri la fonduri bănești în scopul redresării, de a furniza resurse suplimentare CPC sau de a prelua poziții ale membrilor compensatori care se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, fie printr-o licitație, fie printr-o altă metodă prevăzută în normele de funcționare ale CPC;
- (b) obligațiile contractuale existente și restante care angajează alte părți decât membrii compensatori la acordarea de sprijin financiar, indiferent de formă.

Autoritatea de rezoluție poate executa parțial obligațiile contractuale menționate la literele (a) și (b) în cazul în care nu este posibil ca acestea să fie executate integral într-un termen rezonabil.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), autoritatea de rezoluție are posibilitatea de a se abține de la executarea obligațiilor existente și restante relevante, fie parțial, fie integral, pentru a evita producerea unor efecte negative semnificative asupra sistemului financiar sau a unei contagiuni pe scară largă sau în cazul în care aplicarea instrumentelor menționate la alineatul (1) este mai adecvată pentru atingerea obiectivelor rezoluției în timp util.

(5) În cazul în care autoritatea de rezoluție se abține parțial sau integral de la executarea obligațiilor existente și restante astfel cum este prevăzut la alineatul (3) al doilea paragraf sau alineatul (4) de la prezentul articol, autoritatea de rezoluție poate executa obligațiile rămase în termen de 18 luni de la data la care se consideră că CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în conformitate cu articolul 22, cu condiția ca motivele abținerii de la executarea respectivelor obligații să nu mai existe. Autoritatea de rezoluție transmite o notificare membrului compensator și celeilalte părți cu trei până la șase luni înainte de executarea obligației rămase. Veniturile obținute din obligațiile rămase care sunt executate se utilizează pentru a recupera utilizarea de fonduri publice.

Autoritatea de rezoluție stabilește, după consultarea cu autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori afectați și ale oricăror alte părți legate prin obligații existente și restante, dacă motivele pentru abținerea de la executarea obligațiilor existente și restante au încetat să existe și dacă obligațiile rămase trebuie executate. În cazul în care autoritatea de rezoluție se abate de la punctele de vedere exprimate de autoritățile consultate, furnizează în scris motivele, justificate în mod corespunzător.

Cerința de a îndeplini obligațiile rămase în circumstanțele menționate la prezentul alineat se include în normele CPC și în alte acorduri contractuale.

(6) Autoritatea de rezoluție poate impune CPC să îi compenseze pe membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru pierderile suferite de aceștia ca urmare a aplicării instrumentelor de alocare a pierderilor, în cazul în care pierderile respective exced pierderile pe care membrul compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată le-ar fi suportat în cadrul obligațiilor care îi revin în conformitate cu normele de funcționare ale CPC, cu condiția ca membrul compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să fi avut dreptul la plata diferenței menționate la articolul 62.

Compensația menționată la primul paragraf poate lua forma unor instrumente de proprietate, a unor instrumente de datorie sau a unor instrumente care recunosc o creanță asupra profiturilor viitoare ale CPC.

Cuantumul instrumentelor emise fiecărui membru compensator afectat care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată este proporțional cu pierderile excedentare menționate la primul paragraf. Acesta ține seama de eventualele obligații contractuale restante ale membrilor compensatori față de CPC și se scade din orice drept de plată a diferenței menționate la articolul 62.

Cuantumul instrumentelor se bazează pe evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).

(7) În cazul în care se aplică unul dintre instrumentele publice de stabilizare, autoritatea de rezoluție își exercită competența de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate înainte sau împreună cu aplicarea instrumentului public de stabilizare.

În cazul în care aplicarea altui instrument de rezoluție decât instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie conduce la suportarea de pierderi financiare de către membrii compensatori, autoritatea de rezoluție exercită competența de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate, imediat înainte de aplicarea instrumentului de rezoluție sau împreună cu aceasta, cu excepția cazului în care aplicarea unei secvențe diferite ar reduce la minimum abaterile de la principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat” prevăzut la articolul 60, și ar îndeplini mai bine obiectivele rezoluției.

(8) În cazul în care se aplică numai instrumentele de rezoluție menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) de la prezentul articol și numai o parte din activele, drepturile, obligațiile sau pasivele CPC aflate în rezoluție sunt transferate, în conformitate cu articolele 40 și 42, partea reziduală a CPC respective este lichidată în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență.

(9) Normele legislației naționale în materie de insolvență referitoare la anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile creditorilor nu se aplică transferurilor de active, drepturi, obligații sau pasive ale CPC care fac obiectul aplicării unor instrumente de rezoluție sau a unor instrumente publice de stabilizare financiară.

(10) Statele membre recuperează pe parcursul unei perioade de timp adecvate orice fonduri publice utilizate ca instrumente publice de stabilizare financiară, astfel cum se menționează în secțiunea 7 din prezentul capitol, iar autoritățile de rezoluție recuperează cheltuielile rezonabile pe care le-au suportat în legătură cu aplicarea instrumentelor sau a competențelor de rezoluție. Această recuperare provine, printre altele, de la:

- (a) CPC aflată în rezoluție, în calitate de creditor preferențial, inclusiv a oricăreia dintre creanțele sale împotriva membrilor compensatori aflați în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
- (b) orice contravaloare plătită CPC de către cumpărător, în calitate de creditor preferențial înainte de aplicarea articolului 40 alineatul (4), în cazul în care s-a aplicat instrumentul de vânzare a activității;
- (c) încasările provenite din încetarea funcționării CPC-punte, în calitate de creditor preferențial înainte de aplicarea articolului 42 alineatul (5);
- (d) încasările provenite din aplicarea instrumentului de sprijin financiar prin aport public de capital menționat la articolul 46 și a instrumentului de trecere temporară în proprietate publică menționat la articolul 47, inclusiv din încasările provenite din vânzarea acestora.

(11) Atunci când aplică instrumentele de rezoluție, autoritățile de rezoluție asigură, pe baza unei evaluări care respectă articolul 25, restabilirea unui portofoliu corelat, alocarea integrală a pierderilor, reconstituirea resurselor prefinanțate ale CPC sau ale CPC-punte și recapitalizarea CPC sau a CPC-punte.

Autoritățile de rezoluție asigură reconstituirea resurselor prefinanțate și recapitalizarea CPC sau a CPC-punte menționate la primul paragraf, într-o măsură suficientă pentru a permite refacerea capacității CPC sau a CPC-punte de a respecta condițiile de autorizare și de a continua să îndeplinească funcțiile critice ale CPC sau ale CPC-punte, având în vedere normele de funcționare ale CPC sau ale CPC-punte.

În pofida aplicării altor instrumente de rezoluție, autoritățile de rezoluție pot aplica instrumentele menționate la articolele 30 și 31 pentru a recapitaliza CPC.

Secțiunea 2

Instrumentele de alocare a pozițiilor și de alocare a pierderilor

Articolul 28

Obiectivul și domeniul de aplicare al instrumentelor de alocare a pozițiilor și a pierderilor

(1) Autoritățile de rezoluție aplică instrumentul de alocare a pozițiilor în conformitate cu articolul 29, iar instrumentele de alocare a pierderilor în conformitate cu articolele 30 și 31.

(2) Autoritățile de rezoluție aplică instrumentele menționate la alineatul (1) în ceea ce privește contractele referitoare la serviciile de compensare și garanțiile aferente serviciilor furnizate CPC.

(3) Autoritățile de rezoluție aplică instrumentul de alocare a pozițiilor menționat la articolul 29 pentru a recorela portofoliul CPC sau al CPC-punte, după caz.

Autoritățile de rezoluție aplică instrumentele de alocare a pierderilor menționate la articolele 30 și 31 pentru oricare dintre următoarele scopuri:

- (a) acoperirea pierderilor CPC evaluate în conformitate cu articolul 25;

- (b) restabilirea capacității CPC de a-și onora obligațiile de plată la scadență;
- (c) obținerea rezultatelor menționate la literele (a) și (b) în ceea ce privește o CPC-punte;
- (d) sprijinirea transferului activității CPC prin intermediul instrumentului de vânzare a activității către o parte terță solvabilă.

Instrumentul de alocare a pierderilor menționat la articolul 30 poate fi aplicat de către autoritățile de rezoluție în legătură cu pierderile care rezultă dintr-o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și în legătură cu pierderile care rezultă dintr-o situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată. Dacă instrumentul de alocare a pierderilor menționat la articolul 30 este aplicat în legătură cu pierderile care rezultă dintr-o situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, acesta este aplicat doar până la un quantum cumulativ echivalent contribuției membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată la fondurile de garantare ale CPC și este distribuit între membrii compensatori proporțional cu contribuțiile lor la fondurile de garantare.

(4) Autoritățile de rezoluție nu aplică instrumentele de alocare a pierderilor menționate la articolele 30 și 31 din prezentul regulament în ceea ce privește entitățile menționate la articolul 1 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 29

Încetarea parțială sau integrală a contractelor

(1) Autoritatea de rezoluție poate să pună capăt unora dintre contractele următoare ale CPC aflate în rezoluție sau tuturor acestor contracte:

- (a) contractele cu membrul compensator aflat în stare de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
- (b) contractele aferente serviciului de compensare afectat sau clasei de active afectate;
- (c) celelalte contracte ale CPC aflate în rezoluție.

Autoritatea de rezoluție pune capăt contractelor menționate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat numai dacă transferul activelor și pozițiilor care rezultă din aceste contracte nu a avut loc, în înțelesul articolului 48 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Atunci când utilizează competența prevăzută la primul paragraf, autoritatea de rezoluție pune capăt contractelor menționate la fiecare dintre literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf într-un mod similar, fără a face discriminări între contrapărțile la contractele respective, cu excepția obligațiilor contractuale care nu pot fi aplicate într-un interval de timp rezonabil.

(2) Autoritatea de rezoluție notifică tuturor membrilor compensatori relevanți data la care încetează fiecare dintre contractele menționate la alineatul (1).

(3) Înainte de încetarea oricăruia dintre contractele menționate la alineatul (1), autoritatea de rezoluție ia următoarele măsuri:

- (a) impune CPC aflate în rezoluție să evalueze fiecare contract și să actualizeze soldurile conturilor fiecărui membru compensator;
- (b) determină quantumul net care trebuie plătit de către fiecare membru compensator sau fiecărui membru compensator, ținând cont de eventualele marje de variație datorate dar neplătite, inclusiv de marja de variație datorată ca urmare a evaluărilor contractelor menționate la litera (a); și
- (c) notifică fiecărui membru compensator quantumurile nete determinate și impune CPC să le plătească sau să le colecteze în consecință.

Membrii compensatori comunică clienților lor, fără întârzieri nejustificate, aplicarea acestui instrument și modul în care îi afectează aplicarea acestuia.

(4) Evaluarea menționată la alineatul (3) litera (a) se bazează, în măsura posibilului, pe un preț de piață echitabil, stabilit pe baza normelor și a mecanismelor proprii ale CPC, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție consideră necesară utilizarea unei alte metode adecvate de determinare a prețurilor.

(5) În cazul în care un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu are capacitatea de a plăti cuantumul net determinat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, autoritatea de rezoluție poate impune CPC, având în vedere articolul 21 din prezentul regulament, să declanșeze intrarea în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator care nu se află într-o astfel de situație și să utilizeze marja inițială și contribuția la fondul de garantare ale acesteia în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(6) În cazul în care autoritatea de rezoluție a pus capăt unuia sau mai multor contracte de tipul celor menționate la alineatul (1), aceasta poate împiedica temporar CPC să compenseze contracte noi de același tip cu cele reziliate.

Autoritatea de rezoluție poate permite CPC să reia compensarea acestor tipuri de contracte numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) CPC îndeplinește cerințele Regulamentului (UE) nr. 648/2012; și
- (b) autoritatea de rezoluție emite și publică o notificare în acest sens utilizând mijloacele menționate la articolul 72 alineatul (3).

(7) Până la 12 februarie 2022, ESMA emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, prin care precizează și mai în detaliu metodologia de utilizat de către autoritatea de rezoluție pentru determinarea valorii menționate la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol.

Articolul 30

Reducerea valorii câștigurilor datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) Autoritatea de rezoluție poate reduce cuantumul obligațiilor de plată ale CPC față de membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată dacă aceste obligații decurg din câștiguri datorate în conformitate cu procedurile CPC pentru plata marjei de variație sau dintr-o plată care are același efect economic.

(2) Autoritatea de rezoluție calculează orice reducere a obligațiilor de plată menționată la alineatul (1) de la prezentul articol utilizând un mecanism de alocare echitabil determinat în evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3) și comunicat membrilor compensatori de îndată ce este aplicat instrumentul de rezoluție. Membrii compensatori comunică clienților lor, fără întârzieri nejustificate, aplicarea acestui instrument și modul în care îi afectează aplicarea acestuia. Câștigurile nete totale care urmează să fie reduse pentru fiecare membru compensator sunt proporționale cu cuantumul datorate de CPC.

(3) Reducerea valorii câștigurilor datorate produce efecte și este obligatorie pentru CPC și pentru membrii compensatori afectați imediat, din momentul în care autoritatea de rezoluție ia măsura de rezoluție.

(4) Un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu are dreptul la nicio creanță, decurgând din reducerea obligațiilor de plată menționată la alineatul (1), în procedurile ulterioare împotriva CPC sau împotriva entității care îi succede acesteia.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu împiedică autoritățile de rezoluție să impună CPC să efectueze rambursări către membrii compensatori în cazul în care se constată că nivelul de reducere bazat pe evaluarea provizorie menționată la articolul 26 alineatul (1) depășește nivelul reducerii solicitate pe baza evaluării definitive menționate la articolul 26 alineatul (2).

(5) În cazul în care o autoritate de rezoluție reduce numai parțial valoarea câștigurilor datorate, cuantumul rezidual de plată continuă să fie datorat membrului compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(6) CPC include în normele sale de funcționare o referire la competența de a reduce obligațiile de plată menționate la alineatul (1), în plus față de orice mecanisme similare prevăzute în normele de funcționare respective în etapa de redresare, și se asigură că se încheie acorduri contractuale care să permită autorității de rezoluție să își exercite competențele în temeiul prezentului articol.

Articolul 31

Apeluri la fonduri bănești în scopul rezoluției

(1) Autoritatea de rezoluție poate impune membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să transfere CPC o contribuție în numerar până la concurența unui quantum echivalent cu dublul contribuției acestora la fondul de garantare al CPC. Această obligație de a transfera o contribuție în numerar se include și în normele CPC și în alte acorduri contractuale sub formă de apel la fonduri bănești în scopul rezoluției rezervat autorității de rezoluție care ia măsuri de rezoluție. În cazul în care autoritatea de rezoluție solicită o sumă mai mare decât contribuția la fondul de garantare, o va face după evaluarea impactului acestui instrument asupra membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și asupra stabilității financiare a statelor membre, în cooperare cu autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

În cazul în care CPC aplică mai multe fonduri de garantare, iar instrumentul este utilizat pentru abordarea unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, quantumul contribuției în numerar menționate la primul paragraf se referă la contribuția membrului compensator la fondul de garantare aferent serviciului de compensare afectat sau clasei de active afectate.

În cazul în care CPC aplică mai multe fonduri de garantare, iar instrumentul este utilizat pentru abordarea unei situații care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, quantumul contribuției în numerar menționate la primul paragraf se referă la suma contribuțiilor membrului compensator la toate fondurile de garantare ale CPC.

Autoritatea de rezoluție poate exercita apeluri la fonduri bănești în scopul rezoluției indiferent dacă au fost sau nu epuizate toate obligațiile contractuale care impun contribuții în numerar din partea membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

Autoritatea de rezoluție determină quantumul contribuției în numerar a fiecărui membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată proporțional cu contribuția sa la fondul de garantare până la limita menționată la primul paragraf.

Autoritatea de rezoluție poate solicita CPC să ramburseze membrilor compensatori eventualul excedent al unui apel la fonduri bănești în scopul rezoluției în cazul în care se constată că nivelul apelului la fonduri bănești în scopul rezoluției aplicat bazat pe o evaluare provizorie în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) depășește nivelul bazat pe evaluarea definitivă menționată la articolul 26 alineatul (2).

(2) Dacă un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu plătește quantumul necesar, autoritatea de rezoluție poate impune CPC să declanșeze intrarea în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator respectiv și să utilizeze marja inițială și contribuția la fondul de garantare ale acestuia în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 până la concurența quantumului necesar.

Secțiunea 3

Reducerea valorii contabile și conversia instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate

Articolul 32

Ceriința de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate

(1) Autoritatea de rezoluție aplică instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu articolul 33 în ceea ce privește instrumentele de proprietate și instrumentele de datorie emise de o CPC aflată în rezoluție sau alte pasive negarantate pentru absorbirea pierderilor, pentru recapitalizarea CPC respective sau a unei CPC-punte ori pentru a sprijini aplicarea instrumentului de vânzare a activității.

(2) Pe baza evaluării efectuate în conformitate cu articolul 24 alineatul (3), autoritatea de rezoluție determină următoarele:

- (a) cuantumul cu care trebuie redusă valoarea contabilă a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate, ținând seama de toate pierderile care trebuie să fie absorbite prin executarea tuturor obligațiilor restante ale membrilor compensatori sau ale unor terți față de CPC; și
- (b) cuantumul în care instrumentele de datorie sau alte pasive negarantate trebuie convertite în instrumente de proprietate în vederea restabilirii cerințelor de capital ale CPC sau ale CPC-punte.

Articolul 33

Dispoziții care reglementează reducerea valorii contabile și conversia instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate

(1) Autoritatea de rezoluție aplică instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu ordinea de prioritate a creanțelor aplicabilă într-o procedură obișnuită de insolvență.

(2) Înainte de reducerea sau conversia principalului instrumentelor de datorie sau al altor pasive negarantate, autoritatea de rezoluție reduce valoarea nominală a instrumentelor de proprietate proporțional cu pierderile și până la concurența valorii lor integrale, acolo unde este necesar.

În cazul în care, în conformitate cu evaluarea efectuată în temeiul articolului 24 alineatul (3), CPC își păstrează o valoare netă pozitivă după reducerea valorii nominale a instrumentelor de proprietate, autoritatea de rezoluție anulează sau diluează, după caz, respectivele instrumente de proprietate.

(3) Autoritatea de rezoluție aplică o reducere, o conversie sau ambele principalului instrumentelor de datorie sau al altor pasive negarantate, în măsura necesară pentru a atinge obiectivele rezoluției și până la concurența valorii integrale a respectivelor instrumente sau pasive, acolo unde este necesar.

(4) Autoritatea de rezoluție nu aplică instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în ceea ce privește următoarele pasive:

- (a) pasive față de angajați aferente salariilor, beneficiilor de tipul pensiilor sau altor forme de remunerație fixă acumulate, cu excepția eventualelor componente variabile ale remunerației care nu sunt reglementate printr-un contract colectiv de muncă;
- (b) pasive față de creditorii comerciali care decurg din furnizarea către CPC de mărfuri sau servicii esențiale pentru desfășurarea zilnică a activităților sale, inclusiv servicii informatice, servicii de utilități, precum și închirierea, întreținerea și repararea spațiilor de lucru;
- (c) pasive față de autorități fiscale și organisme de asigurări sociale, cu condiția ca pasivele respective să fie considerate creanțe privilegiate în baza legii aplicabile privind insolvența;
- (d) pasive față de sisteme sau operatori de sisteme desemnați în conformitate cu Directiva 98/26/CE, față de participanți, în măsura în care pasivele rezultă din participarea lor la astfel de sisteme, față de alte CPC-uri și față de bănci centrale;
- (e) marje inițiale.

(5) În cazul în care valoarea nominală a unui instrument de proprietate sau principalul unui instrument de datorie sau al altor pasive negarantate este redusă, se aplică următoarele condiții:

- (a) reducerea este permanentă;
- (b) deținătorul instrumentului nu are nicio pretenție în legătură cu reducerea respectivă, cu excepția pasivelor ajunse deja la scadență, a pasivelor legate de daunele care pot apărea ca rezultat al exercitării unei căi de atac prin care se contestă legalitatea reducerii respective, a creanțelor care au la bază instrumente de proprietate emise sau transferate în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol sau a creanțelor de plată în conformitate cu articolul 62; și

- (c) în cazul în care reducerea respectivă este numai parțială, acordul care a dat naștere pasivului inițial continuă să se aplice în raport cu valoarea reziduală, sub rezerva efectuării tuturor modificărilor necesare ale clauzelor acordului respectiv ca urmare a reducerii.

Litera (a) de la primul paragraf nu împiedică autoritățile de rezoluție să aplice un mecanism de majorare a valorii contabile pentru a rambursa cuantumurile necesare deținătorilor de instrumente de datorie sau de alte pasive negarantate și, ulterior, deținătorilor instrumentelor de proprietate, în cazul în care se constată că nivelul reducerii valorii contabile aplicat bazat pe evaluarea provizorie menționată la articolul 26 alineatul (1) depășește cuantumurile necesare bazate pe evaluarea definitivă menționată la articolul 26 alineatul (2).

- (6) În cazul conversiei instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate în conformitate cu alineatul (3), autoritatea de rezoluție poate impune CPC să emită sau să transfere instrumente de proprietate deținătorilor instrumentelor de datorie sau ai altor pasive negarantate.

- (7) Autoritatea de rezoluție procedează la conversia instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate în conformitate cu alineatul (3) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) instrumentele de proprietate sunt emise anterior oricărei emisiuni de instrumente de proprietate efectuate de către CPC în vederea unui aport de capital din partea statului sau a unei entități publice; și
- (b) rata de conversie reprezintă o compensație adecvată pentru deținătorii de datorie afectați pentru pierderile suportate ca urmare a exercitării competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, corespunzător tratamentului de care beneficiază aceștia în cadrul procedurii obișnuite de insolvență.

După conversia instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate în instrumente de proprietate, acestea din urmă trebuie să fie subscribe sau transferate fără întârziere.

- (8) În sensul alineatului (7), autoritatea de rezoluție se asigură că, în contextul elaborării și al menținerii planului de rezoluție al unei CPC și ca parte a competențelor de eliminare a obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție a CPC, aceasta din urmă este în orice moment în măsură să emită numărul necesar de instrumente de proprietate.

Articolul 34

Efectul reducerii valorii contabile și al conversiei

Autoritatea de rezoluție îndeplinește toate sarcinile administrative și procedurale necesare pentru a da curs aplicării instrumentului de reducere a valorii contabile și de conversie sau impune îndeplinirea acestor sarcini, inclusiv:

- (a) modificarea tuturor registrelor relevante;
- (b) radierea sau retragerea de la tranzacționare a instrumentelor de proprietate sau a instrumentelor de datorie;
- (c) cotarea sau admiterea la tranzacționare a noilor instrumente de proprietate; și
- (d) cotarea din nou sau readmiterea oricăror instrumente de datorie care au fost depreciate, fără a fi necesară emiterea unui prospect în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁴⁾.

Articolul 35

Eliminarea obstacolelor procedurale din calea reducerii valorii contabile și a conversiei

- (1) În cazul în care se aplică articolul 32 alineatul (1), autoritatea competentă impune CPC să dețină în orice moment un număr suficient de instrumente de proprietate pentru a se asigura că CPC poate emite suficiente instrumente de proprietate noi și că emiterea de instrumente de proprietate sau conversia în astfel de instrumente se poate efectua în mod eficace.

⁽²⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12).

(2) Autoritatea de rezoluție aplică instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în pofida eventualelor dispoziții contrare din actele constitutive sau din statutul CPC, inclusiv a dispozițiilor referitoare la drepturile de preempțiune ale acționarilor ori la obligativitatea acordului acționarilor în cazul unei majorări de capital.

Articolul 36

Prezentarea unui plan de reorganizare a activității

(1) În termen de o lună de la aplicarea instrumentelor menționate la articolul 32, CPC-urile realizează o analiză a cauzelor intrării în dificultate și o prezintă autorității de rezoluție, pe lângă un plan de reorganizare a activității în conformitate cu articolul 37. În cazul în care este aplicabil cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, planul respectiv, inclusiv după operarea oricăror modificări în conformitate cu articolul 38 și astfel cum este pus în aplicare în conformitate cu articolul 39, este compatibil cu planul de restructurare pe care CPC este obligată să îl prezinte Comisiei în conformitate cu cadrul respectiv.

În cazul în care este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției, autoritatea de rezoluție poate prelungi perioada menționată la primul paragraf până la cel mult două luni.

(2) În cazul în care un plan de restructurare face obiectul unei obligații de notificare în temeiul cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, transmiterea planului de reorganizare a activității nu aduce atingere termenului de prezentare a respectivului plan de reorganizare a activității prevăzut în respectivul cadru.

(3) Autoritatea de rezoluție prezintă autorității competente și colegiului de rezoluție analiza și planul de reorganizare a activității, precum și planul modificat în conformitate cu articolul 38.

Articolul 37

Conținutul planului de reorganizare a activității

(1) Planul de reorganizare a activității menționat la articolul 36 definește măsurile care vizează restabilirea într-un termen rezonabil a viabilității pe termen lung a CPC sau a unor părți ale activității acesteia. Măsurile respective se bazează pe ipoteze realiste cu privire la condițiile economice și financiare de pe piață în care va funcționa CPC.

Planul de reorganizare a activității ține seama de starea actuală și potențială a piețelor financiare și reflectă atât ipotezele cele mai optimiste, cât și pe cele mai pesimiste, inclusiv o combinație de evenimente care să permită identificarea principalelor puncte vulnerabile ale CPC. Ipotezele trebuie să fie comparate cu indicatori de sector adecvați.

(2) Planul de reorganizare a activității include cel puțin următoarele elemente:

- (a) o analiză detaliată a factorilor și a circumstanțelor care au făcut ca CPC să intre în dificultate sau să fie susceptibilă de a intra în dificultate;
- (b) o descriere a măsurilor care urmează să fie adoptate pentru a restabili viabilitatea pe termen lung a CPC; și
- (c) un calendar de punere în aplicare a măsurilor respective.

(3) Măsurile menite să restabilească viabilitatea pe termen lung a unei CPC pot include:

- (a) reorganizarea și restructurarea activităților CPC;
- (b) modificări ale sistemelor operaționale și a infrastructurii CPC;
- (c) vânzarea unor active sau linii de activitate;
- (d) modificări ale modului de gestionare a riscurilor de către CPC.

(4) Până la 12 februarie 2023, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează și mai în detaliu elementele minime care ar trebui incluse în planul de reorganizare a activității în temeiul alineatului (2).

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38

Evaluarea și adoptarea planului de reorganizare a activității

(1) În termen de o lună de la data prezentării de către CPC a planului de reorganizare a activității în conformitate cu articolul 36 alineatul (1), autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă evaluează dacă măsurile prevăzute în acest plan ar restabili în mod fiabil viabilitatea pe termen lung a CPC.

În cazul în care autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă consideră că planul ar restabili viabilitatea pe termen lung a CPC, autoritatea de rezoluție îl aprobă.

(2) În cazul în care autoritatea de rezoluție sau autoritatea competentă nu consideră că măsurile prevăzute în plan ar restabili viabilitatea pe termen lung a CPC, autoritatea de rezoluție notifică CPC rezervele pe care le are și solicită acesteia să prezinte un plan modificat, care să răspundă acestor rezerve, în termen de două săptămâni de la data notificării.

(3) Autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă evaluează planul modificat, iar autoritatea de rezoluție notifică CPC, în termen de o săptămână de la primirea acestuia, dacă rezervele exprimate au fost abordate în mod corespunzător sau dacă sunt necesare modificări suplimentare.

(4) Până la 12 februarie 2023, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează criteriile pe care trebuie să le îndeplinească un plan de reorganizare a activității pentru a fi aprobat de autoritatea de rezoluție în temeiul alineatului (1).

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 39

Punerea în aplicare și monitorizarea planului de reorganizare a activității

(1) CPC pune în aplicare planul de reorganizare a activității și transmite autorității de rezoluție și autorității competente, la cererea acestora și cel puțin o dată la șase luni, un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului respectiv.

(2) Autoritatea de rezoluție poate, cu acordul autorității competente, să impună CPC să revizuiască planul, acolo unde este necesar pentru atingerea obiectivului menționat la articolul 37 alineatul (1).

Secțiunea 4

Instrumentul de vânzare a activității

Articolul 40

Instrumentul de vânzare a activității

(1) Autoritatea de rezoluție poate transfera următoarele elemente unui cumpărător care nu este o CPC-punte:

(a) instrumentele de proprietate emise de o CPC aflată în rezoluție;

(b) activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unei CPC aflată în rezoluție.

Transferul menționat la primul paragraf are loc fără să fie necesar să se obțină acordul acționarilor CPC sau al altei părți terțe decât cumpărătorul și fără respectarea altor cerințe procedurale prevăzute de dreptul societăților comerciale sau de cel al valorilor mobiliare decât cele prevăzute la articolul 41.

(2) Un transfer efectuat în conformitate cu alineatul (1) se efectuează în condiții comerciale, ținând seama de circumstanțe și în conformitate cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat.

În sensul primului paragraf de la prezentul alineat, autoritatea de rezoluție ia toate măsurile rezonabile pentru a obține condiții comerciale care să fie conforme cu evaluarea efectuată în temeiul articolului 24 alineatul (3).

(3) Sub rezerva articolului 27 alineatul (10), orice contraprestație plătită de cumpărător se face în favoarea:

(a) titularilor instrumentelor de proprietate, în cazul în care vânzarea activității s-a efectuat prin transferarea instrumentelor de proprietate emise de CPC aflată în rezoluție de la deținătorii respectivelor instrumente către cumpărător;

(b) CPC aflată în rezoluție, dacă vânzarea activității s-a efectuat prin transferarea unora sau a tuturor activelor sau pasivelor CPC către cumpărător;

(c) eventualilor membri compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care au suferit pierderi rezultate din aplicarea instrumentelor de rezoluție în cadrul procedurii de rezoluție, proporțional cu pierderile acestora în cadrul procedurii de rezoluție.

(4) Alocarea contraprestației plătite de cumpărător în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol se efectuează după cum urmează:

(a) în cazul apariției unui eveniment vizat de ordinea utilizării resurselor unei CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, astfel cum se prevede la articolele 43 și 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în ordinea inversă în care pierderile au fost impuse prin ordinea utilizării resurselor unei CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată; sau

(b) în cazul apariției unui eveniment care nu este vizat de ordinea utilizării resurselor unei CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, astfel cum se prevede la articolele 43 și 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în ordinea inversă în care pierderile au fost alocate în conformitate cu normele aplicabile ale CPC.

Alocarea eventualelor contraprestații rămase se efectuează în conformitate cu ordinea de prioritate a creanțelor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență.

(5) Autoritatea de rezoluție poate exercita competența de transfer menționată la alineatul (1) de mai multe ori pentru a efectua transferuri suplimentare ale instrumentelor de proprietate emise de CPC sau, după caz, ale activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor acestora.

(6) Cu acordul cumpărătorului, autoritatea de rezoluție poate transfera înapoi CPC aflate în rezoluție activele, drepturile, obligațiile sau pasivele care fuseseră transferate cumpărătorului sau poate transfera înapoi instrumentele de proprietate proprietarilor inițiali ai acestora.

În cazul în care autoritatea de rezoluție utilizează competența de transfer menționată la primul paragraf, CPC aflată în rezoluție sau proprietarii inițiali sunt obligați să primească înapoi activele, drepturile, obligațiile sau pasivele ori instrumentele de proprietate respective.

(7) Orice transfer efectuat în temeiul alineatului (1) are loc indiferent dacă cumpărătorul este sau nu autorizat să presteze serviciile și să efectueze activitățile care rezultă în urma achiziției.

În cazul în care cumpărătorul nu este autorizat să presteze serviciile sau să efectueze activitățile care rezultă în urma achiziției, autoritatea de rezoluție efectuează, în consultare cu autoritatea competentă, o evaluare a obligației de diligență adecvată cu privire la cumpărător și se asigură că acesta din urmă deține capacitatea profesională și tehnică de a îndeplini funcțiile CPC achiziționate și că solicită o autorizație cât mai curând posibil și cel târziu în termen de o lună de la aplicarea instrumentului de vânzare a activității. Autoritatea competentă se asigură că orice astfel de solicitare a autorizației este analizată în regim de urgență.

(8) În cazul în care transferul instrumentelor de proprietate menționat la alineatul (1) de la prezentul articol conduce la achiziția sau la majorarea unei participații calificate, astfel cum este menționată la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, autoritatea competentă efectuează evaluarea menționată la articolul respectiv într-un termen care să nu conducă la amânarea aplicării instrumentului de vânzare a activității și nici să nu împiedice măsura de rezoluție să atingă obiectivele relevante ale rezoluției.

(9) În cazul în care autoritatea competentă nu a finalizat evaluarea menționată la alineatul (8) până la data la care transferul instrumentelor de proprietate produce efecte, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) transferul instrumentelor de proprietate are efect juridic imediat, începând cu data la care acestea au fost transferate;
- (b) în cursul perioadei de evaluare și în cursul eventualelor perioade de dezinvestire prevăzute la litera (f) de la prezentul alineat, drepturile de vot ale cumpărătorului aferente respectivelor instrumente de proprietate sunt suspendate și îi revin integral autorității de rezoluție, care nu are nicio obligație de a le exercita și, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea în cauză implică o neglijență sau o abatere gravă, nu are nicio răspundere pentru exercitarea sau neexercitarea respectivelor drepturi de vot;
- (c) în cursul perioadei de evaluare și în cursul oricărei perioade de desistare prevăzute la litera (f) de la prezentul alineat, sancțiunile prevăzute la articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau măsurile aplicate pentru încălcarea cerințelor pentru achiziții sau cedări ale participațiilor calificate prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu se aplică respectivului transfer;
- (d) autoritatea competentă notifică în scris autorității de rezoluție și cumpărătorului rezultatul evaluării efectuate în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cel mai scurt timp după încheierea evaluării;
- (e) în cazul în care autoritatea competentă nu se opune transferului, se consideră că drepturile de vot aferente respectivelor instrumente de proprietate îi revin integral cumpărătorului începând cu data notificării menționate la litera (d) de la prezentul alineat;
- (f) în cazul în care autoritatea competentă se opune transferului instrumentelor de proprietate, litera (b) continuă să se aplice, iar autoritatea de rezoluție poate, ținând seama de condițiile de pe piață, să stabilească o perioadă de desistare în care cumpărătorul să renunțe la respectivele instrumente de proprietate.

(10) În sensul exercitării dreptului său de a presta servicii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cumpărătorul este considerat a fi o continuare a CPC aflate în rezoluție și poate continua să exercite orice astfel de drept exercitat de CPC aflată în rezoluție aferent activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate.

(11) Cumpărătorul menționat la alineatul (1) nu este împiedicat să exercite drepturile de membru și drepturile de acces la sistemele de plată, compensare și decontare și la alte IPF-uri afiliate și locuri de tranzacționare ale CCP, atât timp cât cumpărătorul îndeplinește criteriile pentru a avea calitatea de membru sau pentru a participa la respectivele sisteme sau infrastructuri sau locuri de tranzacționare.

În pofida primului paragraf, cumpărătorului nu i se refuză accesul la sistemele de plată și de decontare și la alte IPF-uri afiliate și locuri de tranzacționare pe motiv că nu dispune de un rating din partea unei agenții de rating de credit sau că ratingul respectiv se situează sub nivelurile necesare pentru a obține acces la aceste sisteme sau infrastructuri ori locuri de tranzacționare.

În cazul în care cumpărătorul nu îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf, el poate continua să exercite drepturile de membru și drepturile de acces la aceste sisteme și la alte infrastructuri și locuri de tranzacționare ale CPC pe perioada de timp specificată de către autoritatea de rezoluție. Această perioadă nu depășește 12 luni.

(12) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, acționarii, creditorii, membrii compensatori și clienții CPC aflate în rezoluție și alte părți terțe ale căror active, drepturi, obligații sau pasive nu sunt transferate nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate, ori în legătură cu acestea.

*Articolul 41***Instrumentul de vânzare a activității: cerințe procedurale**

- (1) În cazul în care aplică instrumentul de vânzare a activității în legătură cu o CPC, autoritatea de rezoluție face publică disponibilitatea activelor, a drepturilor, a obligațiilor, a pasivelor sau a instrumentelor de proprietate care urmează să fie transferate sau ia măsuri în vederea scoaterii pe piață a acestora. Pot fi scoase pe piață separat grupuri de drepturi, active, obligații și pasive.
- (2) Fără a aduce atingere cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, după caz, scoaterea pe piață menționată la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu următoarele criterii:
- (a) este cât se poate de transparentă și nu prezintă în mod semnificativ incorect activele, drepturile, obligațiile, pasivele sau instrumentele de proprietate ale CPC, având în vedere circumstanțele și în special necesitatea de a menține stabilitatea financiară;
 - (b) nu favorizează sau discriminează în mod necuvenit anumiți cumpărători potențiali;
 - (c) este liberă de orice conflict de interese;
 - (d) ține seama de nevoia ca măsura de rezoluție să fie luată cu rapiditate; și
 - (e) scopul său este maximizarea, pe cât posibil, a prețului de vânzare al instrumentelor de proprietate, al activelor, al drepturilor, al obligațiilor sau al pasivelor în cauză.

Criteriile menționate la primul paragraf nu împiedică autoritatea de rezoluție să contacteze în acest sens anumiți cumpărători potențiali.

- (3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), autoritatea de rezoluție poate aplica instrumentul de vânzare a activității fără a respecta cerința privind scoaterea pe piață sau poate scoate pe piață activele, drepturile, obligațiile, pasivele sau instrumentele de proprietate în cazul în care constată că ar fi probabil ca respectarea acestei cerințe sau a acestor criterii să submineze unul sau mai multe dintre obiectivele rezoluției, inclusiv prin crearea unei amenințări semnificative la adresa stabilității financiare.

*Secțiunea 5***Instrumentul CPC-punte***Articolul 42***Instrumentul CPC-punte**

- (1) Autoritatea de rezoluție poate transfera unei CPC-punte următoarele:
- (a) instrumentele de proprietate emise de o CPC aflată în rezoluție;
 - (b) activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unei CPC aflate în rezoluție.

Transferul menționat la primul paragraf poate avea loc fără să fie necesar să se obțină acordul acționarilor CPC aflate în rezoluție sau al altei părți terțe decât CPC-punte și fără respectarea altor cerințe procedurale prevăzute de dreptul societăților comerciale sau de cel al valorilor mobiliare decât cele prevăzute la articolul 43.

- (2) CPC-punte este o persoană juridică care:
- (a) este controlată de autoritatea de rezoluție și se află total sau parțial în proprietatea uneia sau mai multor autorități publice, printre care se poate număra și autoritatea de rezoluție; și

(b) este înființată sau utilizată în scopul de a primi și a deține toate instrumentele de proprietate emise de o CPC aflată în rezoluție sau o parte dintre acestea ori toate activele, drepturile, obligațiile și pasivele CPC sau o parte dintre acestea, în vederea menținerii funcțiilor critice ale CPC și, ulterior, a vânzării CPC.

(3) Atunci când aplică instrumentul CPC-punte, autoritatea de rezoluție se asigură că valoarea totală a pasivelor și a obligațiilor transferate CPC-punte nu depășește valoarea totală a drepturilor și activelor transferate de la CPC aflată în rezoluție.

(4) Sub rezerva articolului 27 alineatul (10), orice contraprestație plătită de CPC-punte se face în favoarea:

(a) titularilor instrumentelor de proprietate, în cazul în care transferul către CPC-punte s-a efectuat prin transferarea instrumentelor de proprietate emise de CPC aflată în rezoluție de la deținătorii respectivelor instrumente către CPC-punte;

(b) CPC aflate în rezoluție, în cazul în care transferul către CPC-punte s-a efectuat prin transferarea unora sau a tuturor activelor sau pasivelor CPC respective către CPC-punte;

(c) eventualilor membri compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care au suferit pierderi în urma aplicării instrumentelor de rezoluție în cadrul procedurii de rezoluție, proporțional cu pierderile acestora în cadrul procedurii de rezoluție.

(5) Alocarea oricărei contraprestații plătite de CPC-punte în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol se efectuează astfel:

(a) în cazul apariției unui eveniment vizat de ordinea utilizării resurselor unei CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, astfel cum se prevede la articolele 43 și 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în ordinea inversă în care pierderile au fost impuse prin ordinea utilizării resurselor unei CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată; sau

(b) în cazul apariției unui eveniment care nu este vizat de ordinea utilizării resurselor unei CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, astfel cum se prevede la articolele 43 și 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în ordinea inversă în care pierderile au fost alocate în conformitate cu normele aplicabile ale CPC.

Alocarea eventualelor contraprestații rămase se efectuează în conformitate cu ordinea de prioritate a creanțelor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență.

(6) Autoritatea de rezoluție poate exercita competența de transfer menționată la alineatul (1) de mai multe ori pentru a efectua transferuri suplimentare ale instrumentelor de proprietate emise de o CPC sau ale activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor acesteia.

(7) Autoritatea de rezoluție poate transfera înapoi CPC aflate în rezoluție drepturile, obligațiile, activele sau pasivele care fuseseră transferate CPC-punte sau poate transfera înapoi instrumentele de proprietate proprietarilor inițiali ai acestora dacă acest transfer este prevăzut în mod expres în cadrul instrumentului prin care se efectuează transferul menționat la alineatul (1).

În cazul în care autoritatea de rezoluție utilizează competența de transfer menționată la primul paragraf, CPC aflată în rezoluție sau proprietarii inițiali sunt obligați să primească înapoi activele, drepturile, obligațiile sau pasivele ori instrumentele de proprietate respective, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf din prezentul alineat sau la alineatul (8).

(8) În cazul în care respectivele instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive nu fac parte din clasele de instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive prevăzute în instrumentul prin care s-a efectuat transferul sau nu îndeplinesc condițiile de transfer, autoritatea de rezoluție le poate transfera înapoi de la CPC-punte CPC aflate în rezoluție sau proprietarilor inițiali.

(9) Transferurile menționate la alineatele (7) și (8) pot fi efectuate în orice moment și respectă orice alte condiții stipulate în cadrul instrumentului prin care s-a efectuat transferul pentru scopul în cauză.

(10) Autoritatea de rezoluție poate transfera instrumente de proprietate sau active, drepturi, obligații sau pasive de la CPC-punte către o parte terță.

(11) În sensul exercitării dreptului său de a presta servicii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o CPC-punte este considerat a fi o continuare a CPC aflate în rezoluție și poate continua să exercite orice drept care era exercitat de CPC aflată în rezoluție aferent activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate.

În orice alt sens, autoritățile de rezoluție pot impune ca o CPC-punte să fie considerat o continuare a CPC aflate în rezoluție și să poată continua să exercite toate drepturile exercitate de CPC aflată în rezoluție aferente activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate.

(12) CPC-punte nu este împiedicat să își exercite drepturile de membru ale CPC și drepturile de acces la sistemele de plată și decontare, precum și la alte IPF-uri afiliate și locuri de tranzacționare, cu condiția să îndeplinească criteriile pentru a fi membru sau a participa la respectivele sisteme sau IPF-uri ori locuri de tranzacționare.

În pofida primului paragraf, CPC-punte nu i se refuză accesul la sistemele de plată și de decontare și la alte IPF-uri și locuri de tranzacționare pe motiv că nu dispune de un rating din partea unei agenții de rating de credit sau că ratingul respectiv se situează sub nivelurile necesare pentru a obține acces la aceste sisteme sau infrastructuri ori locuri de tranzacționare.

În cazul în care CPC-punte nu îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf, el poate continua să exercite drepturile de membru și drepturile de acces la aceste sisteme și alte infrastructuri și locuri de tranzacționare pe o perioadă specificată de către autoritatea de rezoluție. Această perioadă nu depășește 12 luni.

(13) Acționarii, creditorii, membrii compensatori și clienții CPC aflate în rezoluție și alte părți terțe ale căror active, drepturi, obligații sau pasive nu sunt transferate CPC-punte nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate CPC-punte ori în legătură cu acestea, și nici față de consiliul de administrație sau conducerea superioară a CPC-punte.

(14) CPC-punte nu are nicio îndatorire sau responsabilitate față de acționarii sau creditorii CPC aflate în rezoluție, iar consiliul de administrație sau conducerea superioară a CPC-punte nu are nicio răspundere față de acționarii sau creditorii respectivi pentru actele și omisiunile săvârșite în îndeplinirea atribuțiilor lor, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea în cauză provine dintr-o neglijență sau o abatere gravă în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

Articolul 43

CPC-punte: cerințe procedurale

(1) CPC-punte respectă toate cerințele următoare:

(a) CPC-punte solicită aprobarea autorității de rezoluție pentru toate aspectele următoare:

(i) actele constitutive ale CPC-punte;

(ii) membrii consiliului de administrație al CPC-punte, în cazul în care membrii respectivi nu sunt numiți direct de autoritatea de rezoluție;

(iii) responsabilitățile și remunerația membrilor consiliului de administrație al CPC-punte, în cazul în care acestea nu sunt determinate de autoritatea de rezoluție; și

(iv) strategia și profilul de risc al CPC-punte; și

(b) CPC-punte preia autorizațiile CPC aflate în rezoluție de a presta serviciile sau de a efectua activitățile care rezultă din transferul menționat la articolul 42 alineatul (1) din prezentul regulament în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

În pofida literei (b) de la primul paragraf și acolo unde este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor rezoluției, CPC-punte poate fi autorizat fără respectarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012, pentru o perioadă scurtă de timp, la începutul funcționării sale. În acest scop, autoritatea de rezoluție înaintează autorității competente o cerere pentru o astfel de autorizație. Dacă autoritatea competentă decide să acorde o astfel de autorizație, indică perioada în care CPC-punte este scutit de obligația de a respecta cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Respectiva perioadă nu depășește 12 luni. În această perioadă, CPC-punte este considerat contraparte centrală calificată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în sensul respectivului regulament.

În pofida perioadei menționate la al doilea paragraf, în cazul cerințelor prudențiale prevăzute la titlul IV capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, derogarea este acordată doar pentru o perioadă de cel mult trei luni. Aceasta poate fi prelungită cu una sau două perioade suplimentare de până la trei luni, dacă acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției.

(2) Sub rezerva eventualelor restricții impuse în conformitate cu normele Uniunii sau cu normele naționale în materie de concurență, conducerea CPC-punte gestionează CPC-punte cu obiectivul de a permite menținerea continuității funcțiilor critice ale CPC-punte și vânzarea CPC-punte sau a tuturor activelor, drepturilor, obligațiilor și pasivelor acesteia unuia sau mai multor cumpărători din sectorul privat. Această vânzare are loc atunci când condițiile de pe piață sunt adecvate și în termenul prevăzut la alineatul (5) și, după caz, la alineatul (6).

(3) Autoritatea de rezoluție decide că o CPC-punte nu mai reprezintă o CPC-punte în înțelesul articolului 42 alineatul (2) în oricare dintre următoarele situații:

- (a) obiectivele rezoluției au fost atinse;
- (b) CPC-punte fuzionează cu o altă entitate;
- (c) CPC-punte nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 42 alineatul (2);
- (d) CPC-punte sau, în esență, toate activele, drepturile, obligațiile sau pasivele sale au fost vândute în conformitate cu alineatele (2) și (4) de la prezentul articol;
- (e) expirarea perioadei specificate la alineatul (5) de la prezentul articol sau, după caz, la alineatul (6) de la prezentul articol;
- (f) contractele compensate de CPC-punte au fost decontate, au expirat sau au fost lichidate, iar drepturile și obligațiile CPC aferente acestor contracte au fost, prin urmare, achitate.

(4) Înainte de a vinde CPC sau activele, drepturile, obligațiile sau pasivele acesteia, autoritatea de rezoluție face publică disponibilitatea elementelor care urmează să fie vândute și se asigură că acestea sunt scoase pe piață în mod deschis și transparent și că nu sunt prezentate în mod semnificativ incorect.

Autoritatea de rezoluție efectuează vânzarea menționată la primul paragraf în condiții comerciale și nu favorizează sau discriminează în mod necuvenit anumiți cumpărători potențiali.

(5) Autoritatea de rezoluție pune capăt funcționării unei CPC-punte după doi ani de la data efectuării ultimului transfer de la CPC aflată în rezoluție.

În cazul în care o autoritate de rezoluție pune capăt funcționării unei CPC-punte, aceasta solicită autorității competente să retragă autorizația CPC-punte.

(6) Autoritatea de rezoluție poate prelungi perioada menționată la alineatul (5) cu una sau mai multe perioade suplimentare de un an dacă prelungirea este necesară pentru obținerea rezultatelor menționate la alineatul (3) literele (a)-(d).

Decizia de a prelungi perioada menționată la alineatul (5) este motivată și cuprinde o evaluare detaliată a situației CPC-punte în raport cu condițiile relevante de pe piață și cu perspectivele pieței.

(7) În cazul în care operațiunile unei CPC-punte încetează în circumstanțele menționate la alineatul (3) litera (d) sau (e), CPC-punte este lichidat în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, toate veniturile provenite din încetarea funcționării CPC-punte le revin acționarilor săi.

În cazul în care o CPC-punte este utilizată cu scopul de a transfera activele și pasivele aparținând mai multor CPC-uri aflate în rezoluție, veniturile menționate la al doilea paragraf sunt atribuite în funcție de activele și pasivele transferate de la fiecare CPC aflată în rezoluție.

Secțiunea 6

Mecanisme de finanțare suplimentare

Articolul 44

Mijloace de finanțare alternative

Autoritatea de rezoluție poate încheia contracte pentru a împrumuta sau a obține alte forme de sprijin financiar, provenite inclusiv din resursele prefinanțate disponibile la nivelul oricărui fond de garantare care nu a fost epuizat din cadrul CPC aflate în rezoluție, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a face față nevoii temporare de lichidități pentru a asigura aplicarea eficace a instrumentelor de rezoluție.

Secțiunea 7

Instrumente publice de stabilizare

Articolul 45

Instrumente publice de stabilizare financiară

(1) În situația extraordinară a unei crize sistemice, statele membre pot aplica instrumentele publice de stabilizare în conformitate cu articolele 46 și 47 în scopul asigurării rezoluției unei CPC doar în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) sprijinul financiar este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției menționate la articolul 21;
- (b) sprijinul financiar se utilizează numai în ultimă instanță, în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, după evaluarea și valorificarea la maximum a tuturor instrumentelor de rezoluție, menținând în același timp stabilitatea financiară;
- (c) sprijinul financiar este limitat în timp;
- (d) sprijinul financiar respectă cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat; și

- (e) statul membru a definit, în prealabil, mecanisme cuprinzătoare și credibile, în concordanță cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, pentru recuperarea, într-o perioadă de timp adecvată și în conformitate cu articolul 27 alineatul (10), a fondurilor publice utilizate, în măsura în care acestea nu au fost recuperate integral prin vânzarea către cumpărători privați, în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) sau cu articolul 47 alineatul (2).

Aplicarea instrumentelor publice de stabilizare se efectuează în conformitate cu dreptul intern, fie sub conducerea guvernului sau a ministerului competent, în strânsă cooperare cu autoritatea de rezoluție, fie sub conducerea autorității de rezoluție.

(2) Pentru a pune în aplicare instrumentele publice de stabilizare financiară, ministerele competente sau guvernele dispun de competențele de rezoluție prevăzute la articolele 48-58 și se asigură că articolele 52, 54 și 72 sunt respectate.

(3) Se consideră că instrumentele publice de stabilizare financiară au fost aplicate în ultimă instanță în sensul alineatului (1) litera (b) dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- (a) ministerul competent sau guvernul și autoritatea de rezoluție, după consultarea băncii centrale și a autorității competente, stabilesc că aplicarea instrumentelor de rezoluție rămase nu ar fi suficientă pentru evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar;
- (b) ministerul competent sau guvernul și autoritatea de rezoluție stabilesc că aplicarea instrumentelor de rezoluție rămase nu ar fi suficientă pentru protejarea interesului public, în cazul în care CPC i-a fost deja acordat anterior un aport extraordinar de lichiditate din partea băncii centrale;
- (c) în ceea ce privește instrumentul de trecere temporară în proprietate publică, ministerul competent sau guvernul, după consultarea autorității competente și a autorității de rezoluție, stabilește că aplicarea instrumentelor de rezoluție rămase nu ar fi suficientă pentru protejarea interesului public, în cazul în care CPC i-a fost deja acordat anterior sprijin financiar public prin intermediul instrumentului de sprijin financiar prin aport de capital.

Articolul 46

Instrumentul de sprijin financiar prin aport public de capital

- (1) Se poate acorda sprijin financiar public pentru recapitalizarea unei CPC în schimbul unor instrumente de proprietate.
- (2) CPC-urile care fac obiectul instrumentului de sprijin financiar prin aport public de capital sunt administrate în condiții comerciale și în mod profesionist.
- (3) Instrumentele de proprietate menționate la alineatul (1) sunt vândute către un cumpărător privat imediat ce circumstanțele economice și financiare o permit.

Articolul 47

Instrumentul de trecere temporară în proprietate publică

- (1) O CPC poate fi trecut temporar în proprietate publică prin intermediul unuia sau a mai multor ordine de transfer al instrumentelor de proprietate, executate de un stat membru, către un beneficiar al transferului care poate fi oricare dintre următoarele entități:
- (a) o persoană desemnată de statul membru; sau
- (b) o întreprindere deținută în întregime de statul membru.
- (2) CPC-urile care fac obiectul instrumentului de trecere temporară în proprietate publică sunt administrate în condiții comerciale și în mod profesionist și, ținând seama de posibilitatea recuperării costului rezoluției, sunt vândute unui cumpărător privat imediat ce circumstanțele economice și financiare o permit. Pentru a se stabili momentul vânzării CPC, se ține seama de situația financiară și de condițiile de piață relevante.

CAPITOLUL IV

Competențe de rezoluție

Articolul 48

Competențe generale

- (1) Autoritatea de rezoluție dispune de toate competențele necesare pentru a aplica instrumentele de rezoluție în mod eficace, inclusiv toate competențele următoare:
- (a) de a impune oricărei persoane să furnizeze autorității de rezoluție orice informații de care aceasta din urmă are nevoie pentru a lua decizii privind măsurile de rezoluție și a pregăti astfel de măsuri, inclusiv actualizări și informații suplimentare față de cele prezentate în planul de rezoluție sau solicitate prin inspecții la fața locului;
 - (b) de a prelua controlul asupra unei CPC aflate în rezoluție și de a exercita toate drepturile și competențele conferite deținătorilor de instrumente de proprietate ale CPC și consiliului de administrație al acesteia, inclusiv drepturile și competențele prevăzute în normele de funcționare ale CPC;
 - (c) de a transfera instrumentele de proprietate emise de o CPC aflată în rezoluție;
 - (d) de a transfera unei alte entități, cu acordul acesteia, drepturile, activele, obligațiile sau pasivele CPC;
 - (e) de a reduce, inclusiv până la zero, principalul sau quantumul exigibil datorat în legătură cu instrumentele de datorie sau alte pasive negarantate ale unei CPC aflate în rezoluție;
 - (f) de a converti instrumentele de datorie sau alte pasive negarantate ale unei CPC aflate în rezoluție în instrumente de proprietate ale acestei CPC sau ale unei CPC-punte căruia i-au fost transferate activele, drepturile, obligațiile sau pasivele CPC aflate în rezoluție;
 - (g) de a anula instrumente de datorie emise de o CPC aflată în rezoluție;
 - (h) de a reduce, inclusiv până la zero, valoarea nominală a instrumentelor de proprietate ale unei CPC aflate în rezoluție, precum și de a anula astfel de instrumente de proprietate;
 - (i) de a impune unei CPC aflate în rezoluție emiterea unor noi instrumente de proprietate, inclusiv a unor acțiuni preferențiale și a unor instrumente convertibile contingente;
 - (j) în ceea ce privește instrumentele de datorie și alte pasive ale CPC, de a modifica sau ajusta scadența acestora, de a modifica quantumul dobânzii datorate sau de a modifica data la care dobânda devine exigibilă, inclusiv prin suspendarea temporară a plăților;
 - (k) de a rezilia și a înceta contracte financiare;
 - (l) de a destitui sau a înlocui consiliul de administrație și conducerea superioară ale unei CPC aflate în rezoluție;
 - (m) de a impune autorității competente să evalueze cumpărătorul unei participații calificate în timp util prin derogare de la termenele prevăzute la articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (n) de a reduce, inclusiv până la zero, quantumul marjei de variație datorate unui membru compensator al unei CPC aflate în rezoluție;
 - (o) de a transfera pozițiile deschise și activele aferente, inclusiv transferurile de proprietate și contractele de garanție financiară fără transfer de proprietate, acordurile de compensare reciprocă și acordurile de compensare relevante, din contul unui membru compensator care se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, într-o modalitate conformă cu articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (p) de a asigura executarea obligațiilor contractuale existente și neachitate ale membrilor compensatori ai CPC aflate în rezoluție sau, în cazul în care este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției, de a se abține de la executarea unor astfel de obligații contractuale sau de a se abate în alt mod de la normele de funcționare ale CPC;
 - (q) de a asigura executarea obligațiilor existente și neachitate ale întreprinderii-mamă a CPC aflate în rezoluție, inclusiv obligația de a furniza CPC sprijin financiar sub formă de garanții sau de linii de credit; și

- (r) de a solicita membrilor compensatori să plătească contribuții suplimentare în numerar, sub rezerva limitei menționate la articolul 31.

Autoritățile de rezoluție pot exercita competențele menționate la primul paragraf individual sau în orice combinație.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament și în cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, autoritatea de rezoluție nu face obiectul niciuneia dintre următoarele cerințe atunci când exercită competențele menționate la alineatul (1):

- (a) cerința de a obține aprobarea sau acordul vreunei persoane publice sau private;
- (b) cerințele privind transferul instrumentelor financiare, al drepturilor, al obligațiilor, al activelor sau al pasivelor unei CPC aflate în rezoluție sau ale unei CPC-punte;
- (c) cerința de a transmite notificări vreunei persoane publice sau private;
- (d) cerința de a publica o notificare sau un prospect;
- (e) cerința de a depune sau de a înregistra vreun document la o altă autoritate.

Articolul 49

Competențe auxiliare

(1) În cazul în care este exercitată una dintre competențele menționate la articolul 48 alineatul (1) din prezentul regulament, autoritatea de rezoluție poate de asemenea exercita următoarele competențe auxiliare:

- (a) sub rezerva articolului 67, de a lua măsuri, astfel încât un transfer să poată fi efectuat în condițiile în care instrumentele financiare, drepturile, obligațiile, activele sau datoriile transferate sunt libere de orice obligație sau grevare cu sarcini;
- (b) de a revoca drepturile de a dobândi noi instrumente de proprietate;
- (c) de a impune autorității relevante încetarea sau suspendarea admiterii la tranzacționare pe o piață reglementată sau a cotării oficiale a instrumentelor financiare emise de CPC în conformitate cu Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾;
- (d) de a prevedea ca cumpărătorul sau CPC-punte, în temeiul articolului 40 și, respectiv, al articolului 42, să fie tratat în același mod în care ar fi tratată CPC aflată în rezoluție în legătură cu orice drepturi sau obligații ale CPC aflate în rezoluție, ori cu orice măsuri luate de aceasta, inclusiv în legătură cu eventualele drepturi sau obligații referitoare la participarea la o infrastructură a pieței;
- (e) de a impune CPC aflate în rezoluție sau cumpărătorului ori CPC-punte, dacă este cazul, să furnizeze celeilalte părți informații și asistență;
- (f) de a prevedea ca membrul compensator care beneficiază de eventuale poziții care i-au fost alocate ca urmare a exercitării competențelor menționate la articolul 48 alineatul (1) literele (o) și (p) să își asume drepturile și obligațiile care decurg din participarea la CPC în legătură cu pozițiile respective;
- (g) de a anula sau modifica clauzele unui contract la care CPC aflată în rezoluție este parte sau de a înlocui CPC aflată în rezoluție cu cumpărătorul sau CPC-punte în calitate de parte semnatară;
- (h) de a modifica normele de funcționare ale CPC aflate în rezoluție, inclusiv în ceea ce privește condițiile sale de acces la compensare pentru membrii săi compensatori și alți participanți;
- (i) de a transfera statutul de membru al unui membru compensator de la CPC aflată în rezoluție către un cumpărător al CPC sau către o CPC-punte.

Drepturile la despăgubire prevăzute în prezentul regulament nu se consideră a reprezenta o obligație sau o grevare cu sarcini în sensul primului paragraf litera (a).

⁽²⁵⁾ Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare (JO L 184, 6.7.2001, p. 1).

(2) Autoritatea de rezoluție poate institui acordurile de continuitate necesare pentru a se asigura că măsurile de rezoluție sunt eficace și că activitatea transferată poate fi administrată de cumpărător sau de CPC-punte. Aceste acorduri de continuitate pot include:

- (a) continuitatea contractelor încheiate de CPC aflată în rezoluție, astfel încât cumpărătorul sau CPC-punte să își asume drepturile și pasivele CPC aflate în rezoluție referitoare la orice instrument financiar, drept, obligație, activ sau pasiv transferat și să înlocuiască CPC aflată în rezoluție, în mod explicit sau implicit, în toate documentele contractuale relevante;
- (b) înlocuirea CPC aflate în rezoluție cu cumpărătorul sau CPC-punte în cadrul oricărei proceduri judiciare referitoare la instrumentele financiare, drepturile, obligațiile, activele sau pasivele transferate.

(3) Competențele prevăzute la alineatul (1) litera (d) și la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol nu aduc atingere:

- (a) dreptului de încetare a contractului de muncă deținut de angajații CPC;
- (b) exercitării, sub rezerva articolelor 55, 56 și 57, a drepturilor contractuale ale unei părți la un contract, inclusiv a dreptului de încetare, atunci când acest lucru este prevăzut în clauzele contractuale, din cauza unui act sau a unei omisiuni comise de CPC înainte de efectuarea transferului sau de cumpărător ori de CPC-punte după efectuarea acestuia.

Articolul 50

Administratorul special

(1) Autoritatea de rezoluție poate desemna unul sau mai mulți administratori speciali care să înlocuiască consiliul de administrație al CPC aflate în rezoluție. Administratorul special trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o expertiză corespunzătoare în domeniile serviciilor financiare, gestionării riscurilor și serviciilor de compensare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf.

(2) Administratorul special dispune de toate competențele acționarilor și ale consiliului de administrație al CPC. Administratorul special nu exercită aceste competențe decât sub controlul autorității de rezoluție. Autoritatea de rezoluție poate limita acțiunile administratorului special sau poate impune ca anumite acte să facă obiectul unui acord prealabil.

Autoritatea de rezoluție face publică desemnarea menționată la alineatul (1) și clauzele și condițiile aferente acestei desemnări.

(3) Mandatul unui administrator special nu poate depăși un an. Autoritatea de rezoluție poate reinnoi perioada respectivă în cazul în care acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției.

(4) Administratorul special ia toate măsurile necesare pentru a promova obiectivele rezoluției și pentru a pune în aplicare măsurile de rezoluție luate de autoritatea de rezoluție. În cazul existenței unor inconsecvențe sau a unor conflicte, această obligație statutară are prioritate față de orice altă obligație de conducere rezultând din statutul CPC sau din dreptul intern.

(5) Administratorul special elaborează rapoarte pentru autoritatea de rezoluție care l-a desemnat, la intervale regulate stabilite de aceasta, precum și la începutul și la sfârșitul mandatului. Aceste rapoarte descriu în detaliu situația financiară a CPC și motivația măsurilor adoptate.

(6) Autoritatea de rezoluție poate destitui administratorul special în orice moment. În orice caz, aceasta destituie administratorul special în următoarele situații:

- (a) dacă administratorul special nu își îndeplinește îndatoririle în conformitate cu clauzele și condițiile stabilite de autoritatea de rezoluție;
- (b) dacă obiectivele rezoluției ar fi îndeplinite mai bine prin demiterea sau înlocuirea respectivului administrator special; sau
- (c) dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile de desemnare.

Articolul 51

Competența de a impune furnizarea de servicii și facilități

(1) Autoritatea de rezoluție poate impune unei CPC aflate în rezoluție, oricărei entități care aparține aceluiași grup ca și CPC ori oricărui membru compensator al CPC să furnizeze orice servicii sau facilități necesare pentru a permite unui cumpărător sau unei CPC-punte să exercite în mod eficace activitățile care i-au fost transferate.

Primul paragraf se aplică indiferent dacă o entitate din același grup ca și CPC sau unul din membrii compensatori ai CPC a intrat în procedura obișnuită de insolvență sau se află, la rândul său, în rezoluție.

(2) Autoritatea de rezoluție poate să asigure aplicarea obligațiilor impuse, în temeiul alineatului (1), de către autoritățile de rezoluție din alte state membre, dacă respectivele competențe sunt exercitate în legătură cu entități care aparțin aceluiași grup ca și CPC aflată în rezoluție sau în legătură cu membrii compensatori ai acestei CPC.

(3) Serviciile și facilitățile menționate la alineatul (1) nu includ sprijinul financiar, indiferent de forma acestuia.

(4) Serviciile și facilitățile furnizate în conformitate cu alineatul (1) sunt furnizate:

- (a) în aceleași condiții comerciale ca cele în care acestea erau furnizate CPC imediat înainte de întreprinderea măsurilor de rezoluție, în cazul în care există un acord în sensul furnizării respectivelor servicii și facilități; sau
- (b) în condiții comerciale rezonabile, în cazul în care nu există un acord în sensul furnizării serviciilor și facilităților respective sau acordul respectiv a expirat.

Articolul 52

Competența de a asigura aplicarea măsurilor de prevenire a crizelor sau a măsurilor de rezoluție luate de alte state membre

(1) În cazul în care instrumentele de proprietate, activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unei CPC aflate în rezoluție sunt situate în alt stat membru decât statul membru al autorității de rezoluție sau sunt reglementate de legislația unui alt stat membru decât statul membru al autorității de rezoluție, transferul sau orice măsură de rezoluție în privința acestor instrumente, active, drepturi, obligații sau pasive produce efecte în conformitate cu legislația acestui alt stat membru.

(2) Autoritatea de rezoluție a unui stat membru primește de la autoritățile altor state membre relevante tot sprijinul necesar pentru a se asigura că transferul către cumpărător sau către CPC-punte al oricăror instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive se efectuează în conformitate cu dreptul intern aplicabil sau că orice altă măsură de rezoluție produce efecte în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

(3) Acționarii, creditorii și părțile terțe afectate de transferul de instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive menționat la alineatul (1) nu au dreptul de a împiedica, contesta sau retrage transferul din circuit în temeiul legislației statului membru în care sunt situate activele sau care reglementează transferul instrumentelor de proprietate, al activelor, al drepturilor, al obligațiilor sau al pasivelor.

(4) În cazul în care autoritatea de rezoluție a unui stat membru aplică instrumentele de rezoluție menționate la articolele 28-32, iar contractele, pasivele, instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie ale CPC aflate în rezoluție includ instrumente, contracte sau pasive reglementate de legislația altui stat membru ori pasive față de creditori și contracte având legătură cu membrii compensatori și, după caz, clienții lor situați în acest alt stat membru, autoritățile relevante din acest alt stat membru se asigură că măsurile rezultate în urma utilizării respectivelor instrumente de rezoluție produc efecte.

În sensul primului paragraf, acționarii, creditorii, precum și membrii compensatori și, după caz, clienții lor afectați de respectivele instrumente de rezoluție au dreptul de a contesta reducerea principalului sau a cuantumului de plată aferent instrumentelor ori pasivelor, sau a conversiei sau restructurării acestora, după caz, doar în temeiul legislației statului membru al autorității de rezoluție.

- (5) Următoarele drepturi și garanții sunt determinate în conformitate cu legislația statului membru al autorității de rezoluție:
- (a) dreptul acționarilor, al creditorilor și al părților terțe de a exercita o cale de atac, în temeiul articolului 74, împotriva transferului, menționat la alineatul (1) din prezentul articol, al instrumentelor de proprietate, al activelor, al drepturilor, al obligațiilor sau al pasivelor;
 - (b) dreptul creditorilor afectați de a exercita o cale de atac, în temeiul articolului 74, împotriva reducerii principalului sau a cuantumului de plată ori împotriva conversiei sau restructurării unui instrument, a unui pasiv sau a unui contract care intră sub incidența alineatului (4) de la prezentul articol; și
 - (c) mecanismele de siguranță menționate în capitolul V referitoare la transferurile parțiale ale activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor prevăzute la alineatul (1).

Articolul 53

Competența în ceea ce privește activele, contractele, drepturile, pasivele, obligațiile și instrumentele de proprietate ale persoanelor situate în țări terțe sau reglementate de legislația unor țări terțe

- (1) În cazul în care o măsură de rezoluție se referă la active sau contracte ale unor persoane situate într-o țară terță ori la instrumente de proprietate, drepturi, obligații sau pasive reglementate de legislația unei țări terțe, autoritatea de rezoluție poate impune ca:
- (a) CPC aflată în rezoluție și beneficiarul acestor active, contracte, instrumente de proprietate, drepturi, obligații sau pasive să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că măsura produce efecte;
 - (b) CPC aflată în rezoluție deține instrumentele de proprietate, activele sau drepturile ori achită pasivele sau obligațiile în numele destinatarului până în momentul în care măsura produce efecte;
 - (c) cheltuielile rezonabile ale destinatarului contractate în mod corespunzător în procesul de aplicare a măsurilor impuse la literele (a) și (b) din prezentul alineat sunt rambursate prin una dintre metodele prevăzute la articolul 27 alineatul (10).
- (2) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea de rezoluție impune CPC să asigure includerea în contractele sale și în alte acorduri cu membrii compensatori și cu deținătorii de instrumente de proprietate și de instrumente de datorie situați în țări terțe sau reglementați de legislația unor țări terțe a unei clauze prin care aceștia convin să își asume obligații ca efect al oricărei măsuri referitoare la activele, contractele, drepturile, obligațiile și pasivele lor luată de autoritatea de rezoluție, inclusiv al unor măsuri luate ca urmare a aplicării articolelor 28, 32, 55, 56 și 57.

Autoritatea de rezoluție poate impune CPC să asigure includerea unei astfel de clauze în contractele sale și în alte acorduri cu deținătorii de alte pasive situați în țări terțe sau care sunt supuși legislației din țări terțe. Autoritatea de rezoluție poate impune CPC să îi furnizeze un aviz juridic motivat din partea unui jurist independent, care să confirme caracterul executoriu și eficacitatea unei astfel de clauze.

- (3) În cazul în care măsura de rezoluție menționată la alineatul (1) nu ajunge să producă efecte, această măsură este nulă în ceea ce privește instrumentele de proprietate, activele, drepturile, obligațiile sau pasivele în cauză.

Articolul 54

Excluderea anumitor clauze contractuale în cazul intervenției timpurii și al rezoluției

- (1) O măsură de prevenire a crizelor sau o măsură de rezoluție luată în conformitate cu prezentul regulament sau orice eveniment direct legat de aplicarea unei asemenea măsuri nu este considerat a fi procedură de insolvență, un eveniment care determină executarea ori o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în înțelesul Directivei 98/26/CE, al Directivei 2002/47/CE și, respectiv, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca obligațiile de fond din cadrul contractului, inclusiv obligațiile de plată și de livrare, precum și furnizarea de garanții, să fie îndeplinite în continuare.

În sensul primului paragraf de la prezentul alineat, procedurile de rezoluție din țări terțe recunoscute în conformitate cu articolul 77 sau în alt mod, dacă autoritatea de rezoluție decide astfel, sunt considerate măsuri de rezoluție luate în conformitate cu prezentul regulament.

- (2) O măsură de prevenire a crizelor sau o măsură de rezoluție menționată la alineatul (1) nu se utilizează pentru:
- (a) a exercita o încetare, o suspendare, o modificare, drepturi la compensare sau drepturi de compensare reciprocă, inclusiv în legătură cu un contract încheiat de o entitate a grupului din care face parte CPC care include clauze de tip „cross-default” (declararea simultană a exigibilității obligațiilor ca urmare a neîndeplinirii culpabile a uneia dintre ele) sau obligații care sunt garantate sau susținute în alt mod de o entitate din grup;
 - (b) a intra în posesia unor elemente din patrimoniul CPC în cauză sau al unei alte entități din grup în legătură cu un contract care include clauze de tip „cross-default”, a exercita controlul asupra acestora sau a executa vreo garanție în ceea ce le privește; sau
 - (c) a afecta drepturile contractuale ale CPC în cauză sau ale unei alte entități din grup în legătură cu un contract care include clauze de tip „cross-default”.

Articolul 55

Competența de a suspenda anumite obligații

- (1) Autoritatea de rezoluție poate suspenda obligațiile de plată sau de livrare ale ambelor părți la un contract încheiat de o CPC aflată în rezoluție, de la momentul publicării avizului de suspendare în conformitate cu articolul 72 până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează acestei publicări.

În sensul primului paragraf, sfârșitul zilei lucrătoare înseamnă miezul nopții în statul membru al autorității de rezoluție.

- (2) Dacă o obligație de plată sau de livrare ar fi devenit scadentă pe perioada suspendării, această obligație devine exigibilă imediat după expirarea perioadei de suspendare.
- (3) Autoritatea de rezoluție nu exercită competența menționată la alineatul (1) în cazul obligațiilor de plată și de livrare datorate unor sisteme sau operatori de sisteme desemnați în sensul Directivei 98/26/CE, altor CPC-uri și băncilor centrale.

Articolul 56

Competența de a limita executarea garanțiilor reale mobiliare

- (1) Autoritatea de rezoluție poate împiedica creditorii garantați ai unei CPC aflate în rezoluție să execute garanțiile reale mobiliare aferente unor active ale acestei CPC aflate în rezoluție, de la momentul publicării avizului de limitare, în conformitate cu articolul 72, până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează acestei publicări.

În sensul primului paragraf, sfârșitul zilei lucrătoare înseamnă miezul nopții în statul membru al autorității de rezoluție.

- (2) Autoritatea de rezoluție nu exercită competența prevăzută la alineatul (1) în legătură cu garanțiile reale deținute de sisteme sau operatori de sisteme desemnați în sensul Directivei 98/26/CE, de alte CPC-uri și de bănci centrale asupra activelor gajate sau furnizate cu titlu de marjă sau de garanție reală de către CPC aflată în rezoluție.

*Articolul 57***Competența de a suspenda temporar drepturile de încetare**

(1) Autoritatea de rezoluție poate suspenda drepturile de încetare ale oricărei părți la un contract cu o CPC aflată în rezoluție, de la momentul publicării anunțului de încetare, în conformitate cu articolul 72, până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează acestei publicări, cu condiția ca obligațiile de plată și de livrare să fie îndeplinite în continuare, iar garanțiile reale să fie furnizate în continuare.

În sensul primului paragraf, „sfârșitul zilei lucrătoare” înseamnă miezul nopții în statul membru al autorității de rezoluție.

(2) Autoritatea de rezoluție nu exercită competența menționată la alineatul (1) în legătură cu sisteme sau operatori de sisteme desemnați în sensul Directivei 98/26/CE, cu alte CPC-uri și cu bănci centrale.

(3) O parte la un contract poate exercita un drept de încetare în temeiul respectivului contract înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (1) dacă partea respectivă primește un avis din partea autorității de rezoluție prin care i se aduce la cunoștință faptul că drepturile și pasivele care fac obiectul contractului:

- (a) nu vor fi transferate unei alte entități; sau
- (b) nu vor face obiectul unei reduceri a valorii contabile, al unei conversii sau al aplicării unui instrument de rezoluție pentru a aloca pierderi și poziții.

(4) În cazul în care avizul menționat la alineatul (3) de la prezentul articol nu a fost transmis, drepturile de încetare pot fi exercitate la expirarea perioadei de suspendare, sub rezerva articolului 54, după cum urmează:

- (a) dacă drepturile și pasivele ce decurg din contract au fost transferate către o altă entitate, o contraparte poate exercita drepturile de încetare în conformitate cu clauzele contractului respectiv doar dacă entitatea destinată provoacă evenimentul care determină executarea sau continuarea acestuia;
- (b) dacă CPC își păstrează drepturile și pasivele care decurg din contract, o contraparte poate exercita dreptul de încetare în conformitate cu condițiile de încetare astfel cum sunt prevăzute în contractul dintre CPC și contraparta relevantă doar dacă evenimentul care determină executarea are loc sau continuă după expirarea suspendării efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.

*Articolul 58***Competența de a exercita controlul asupra CPC**

(1) Autoritatea de rezoluție poate exercita controlul asupra CPC aflate în rezoluție pentru:

- (a) a gestiona activitățile și serviciile CPC, exercitând competențele acționarilor acesteia și ale consiliului de administrație al acesteia;
- (b) a consulta comitetul de risc;
- (c) a gestiona și a înstrăina activele și patrimoniul CPC aflate în rezoluție.

Controlul menționat la primul paragraf de la prezentul alineat poate fi exercitat direct de către autoritatea de rezoluție sau indirect de către un administrator special desemnat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 50 alineatul (1).

(2) Dacă autoritatea de rezoluție exercită controlul asupra CPC, autoritatea de rezoluție nu este considerată administrator din umbră sau administrator de facto în temeiul dreptului intern.

*Articolul 59***Exercitarea competențelor de către autoritățile de rezoluție**

Fără a aduce atingere articolului 74, autoritățile de rezoluție iau măsuri de rezoluție prin ordonanțe, în conformitate cu competențele și procedurile administrative naționale.

CAPITOLUL V

Mecanisme de siguranță*Articolul 60***Principiul potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”**

În cazul în care autoritatea de rezoluție aplică unul sau mai multe instrumente de rezoluție, aceasta se asigură că acționarii, membrii compensatori și alți creditori nu suportă pierderi mai mari decât ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC în momentul în care autoritatea de rezoluție a considerat că au fost îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în temeiul articolului 22 alineatul (1), iar CPC ar fi fost în schimb lichidată în temeiul procedurii obișnuite de insolvență, în urma aplicării integrale a obligațiilor contractuale aplicabile și a altor dispoziții din normele sale de funcționare.

*Articolul 61***Evaluarea pentru aplicarea principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”**

(1) În scopul evaluării respectării principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”, astfel cum este acesta prevăzut la articolul 60, autoritatea de rezoluție se asigură că o evaluare este efectuată de către o persoană independentă cât mai curând posibil după punerea în aplicare a măsurii sau măsurilor de rezoluție.

(2) Evaluarea prevăzută la alineatul (1) include:

- (a) tratamentul care ar fi fost aplicat acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC la momentul în care autoritatea de rezoluție a considerat că au fost îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în temeiul articolului 22 alineatul (1), iar CPC ar fi fost lichidată în schimb prin procedura obișnuită de insolvență, în urma aplicării integrale a obligațiilor contractuale aplicabile și a altor dispoziții din normele sale de funcționare;
- (b) tratamentul efectiv care a fost aplicat acționarilor, membrilor compensatori și altor creditori în cadrul procedurii de rezoluție a CPC;
- (c) o precizare din care să reiasă dacă există diferențe între tratamentul menționat la litera (a) de la prezentul alineat și cel menționat la litera (b) de la prezentul alineat.

(3) În scopul calculării tratamentelor menționate la alineatul (2) litera (a), evaluarea menționată la alineatul (1):

- (a) nu ține seama de acordarea de sprijin financiar public extraordinar CPC aflate în rezoluție sau de asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale sau de asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard;

- (b) se bazează pe pierderile pe care le-ar fi suportat în mod realist membrii compensatori și alți creditori dacă CPC ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, în urma aplicării integrale a obligațiilor contractuale aplicabile și a altor dispoziții din normele sale de funcționare;
- (c) ia în considerare o estimare rezonabilă din punct de vedere comercial a costurilor directe de înlocuire, inclusiv orice cerințe suplimentare în materie de marje, suportate de membrii compensatori pentru a redeschide, într-o perioadă corespunzătoare, pozițiile lor nete comparabile pe piață, luând în considerare condițiile reale de pe piață, inclusiv adâncimea pieței și capacitatea acesteia de a efectua tranzacții cu volumul relevant de astfel de poziții nete în cursul perioadei respective; și
- (d) se bazează pe metodologia proprie a CPC de stabilire a prețurilor, cu excepția cazului în care o astfel de metodologie pentru determinarea prețului nu reflectă condițiile reale de pe piață.

Durata perioadei menționate la primul paragraf litera (c) reflectă implicațiile legislației aplicabile în materie de insolvență și caracteristicile pozițiilor nete relevante.

(4) Evaluarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol este distinctă de evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).

(5) Ținând seama de standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 49 alineatul (5) și articolului 74 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează metodologia de efectuare a evaluării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv calculul pierderilor de pe urma lichidării rezultate din costurile menționate la alineatul (3) primul paragraf litera (c) de la prezentul articol, dacă CPC ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, în urma aplicării integrale a obligațiilor contractuale aplicabile și a altor dispoziții din normele sale de funcționare.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 62

Măsuri de siguranță pentru acționari, membri compensatori și alți creditori

În cazul în care, în conformitate cu evaluarea efectuată în temeiul articolului 61, un acționar, membru compensator sau alt creditor a suportat pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC, iar CPC ar fi fost lichidată în schimb prin procedura obișnuită de insolvență, în urma aplicării integrale a obligațiilor contractuale aplicabile sau a altor dispoziții din normele sale de funcționare, respectivul acționar, membru compensator sau alt creditor are dreptul la plata diferenței.

Articolul 63

Măsuri de siguranță pentru clienți și clienții indirecti

(1) Acordurile contractuale care permit membrilor compensatori să transfere către clienții lor consecințele negative ale instrumentelor de rezoluție includ, în același timp, în mod echivalent și proporțional, dreptul clienților la recompensele sau compensațiile primite de membrii compensatori în conformitate cu articolul 27 alineatul (6) sau la echivalentul în numerar al acestor despăgubiri sau compensații sau la orice încasări pe care le primesc în urma unei cereri efectuate în conformitate cu articolul 62, în măsura în care astfel de încasări au legătură cu pozițiile clienților. Aceste dispoziții se aplică, de asemenea, acordurilor contractuale încheiate de clienții și clienții indirecti care furnizează servicii de compensare indirectă clienților lor.

(2) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica, într-un mod transparent, în măsura permisă de confidențialitatea acordurilor contractuale, condițiile în care se impune transferarea compensațiilor, a echivalentului în numerar al acestor compensații sau a încasărilor menționate la alineatul (1), precum și condițiile în care aceasta este considerată proporțională.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 12 februarie 2022.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 64

Recuperarea plăților

Autoritatea de rezoluție își recuperează, în cea mai mare măsură posibilă, cheltuielile suportate în mod rezonabil în legătură cu o plată astfel cum este menționată la articolul 62 în oricare dintre modalitățile următoare:

- (a) de la CPC aflată în rezoluție, în calitate de creditor preferențial;
- (b) din contraprestațiile plătite de cumpărător, în cazul în care s-a aplicat instrumentul de vânzare a activității;
- (c) din încasările provenite din încetarea funcționării CPC-punte, în calitate de creditor preferențial.

Articolul 65

Măsuri de siguranță pentru contrapărți în caz de transfer parțial

Măsurile de protecție prevăzute la articolele 66, 67 și 68 se aplică în următoarele circumstanțe:

- (a) în cazul în care autoritatea de rezoluție transferă o parte, dar nu totalitatea, activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor unei CPC aflate în rezoluție către o altă entitate sau, în aplicarea instrumentului de rezoluție, de la o CPC-punte către un cumpărător; și
- (b) în cazul în care autoritatea de rezoluție exercită competențele menționate la articolul 49 alineatul (1) litera (g).

Articolul 66

Măsuri de protecție pentru contractele de garanție financiară și pentru acordurile de compensare reciprocă și de compensare

Autoritatea de rezoluție se asigură că aplicarea unui instrument de rezoluție, altul decât instrumentul de alocare a pozițiilor menționat la articolul 29, nu conduce la o situație în care sunt transferate o parte a, dar nu totalitatea, drepturilor și pasivelor aferente unui contract de garanție financiară cu transfer de proprietate, unui acord de compensare reciprocă sau unui acord de compensare între CPC aflată în rezoluție și alte părți la aceste contracte sau acorduri, nici la o situație în care drepturile și pasivele aferente acestor contracte sau acorduri sunt modificate sau încetează prin exercitarea competențelor auxiliare.

Acordurile și contractele menționate la primul paragraf includ orice acord sau contract la care părțile au dreptul pentru compensarea reciprocă sau pentru compensarea respectivelor drepturi și pasive.

*Articolul 67***Măsuri de protecție pentru contractele de garanție reală**

Autoritatea de rezoluție se asigură că aplicarea unui instrument de rezoluție nu conduce la niciuna dintre situațiile enumerate mai jos în ceea ce privește contractele de garanție reală dintre o CPC aflată în rezoluție și alte părți la aceste contracte:

- (a) transferul activelor cu care este garantat pasivul, cu excepția cazului în care sunt deopotrivă transferate atât pasivul respectiv, cât și dreptul de a beneficia de garanția reală;
- (b) transferul unui pasiv garantat, cu excepția cazului în care este transferat și dreptul de a beneficia de garanția reală;
- (c) transferul dreptului de a beneficia de garanția reală, cu excepția cazului în care este transferat și pasivul garantat;
- (d) modificarea sau încetarea unui contract de garanție reală prin exercitarea competențelor auxiliare, dacă respectiva modificare sau încetare are drept efect încetarea garantării pasivului.

*Articolul 68***Măsuri de protecție pentru mecanismele de finanțare structurată și pentru obligațiunile garantate**

Autoritatea de rezoluție se asigură că aplicarea unui instrument de rezoluție nu conduce la niciuna dintre situațiile enumerate mai jos în ceea ce privește mecanismele de finanțare structurată, inclusiv obligațiunile garantate:

- (a) transferul unei părți, dar nu a totalității activelor, drepturilor și pasivelor care reprezintă o parte sau totalitatea unui mecanism de finanțare structurată la care CPC aflată în rezoluție este parte;
- (b) încetarea sau modificarea, prin exercitarea competențelor auxiliare, a activelor, drepturilor și pasivelor care reprezintă o parte sau totalitatea unui mecanism de finanțare structurată la care CPC aflată în rezoluție este parte.

În sensul primului paragraf, mecanismele de finanțare structurată includ securitizările și instrumentele utilizate în scopul acoperirii riscului care constituie o parte integrantă a portofoliului de acoperire și care, conform dreptului intern, sunt garantate în mod asemănător cu obligațiunile garantate, care implică acordarea de garanții mobiliare și deținerea acestora de către una dintre părțile la mecanism ori de către un administrator fiduciar, un agent sau o persoană desemnată.

*Articolul 69***Transferuri parțiale: protecția sistemelor de tranzacționare, decontare și compensare**

(1) Autoritatea de rezoluție se asigură că aplicarea unui instrument de rezoluție nu afectează nici normele referitoare la sistemele reglementate de Directiva 98/26/CE, nici funcționarea acestora, atunci când autoritatea de rezoluție:

- (a) transferă o parte a, dar nu totalitatea, activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor unei CPC aflate în rezoluție, dar nu pe toate, către o altă entitate;
- (b) anulează sau modifică clauzele unui contract la care CPC aflată în rezoluție este parte sau înlocuiește un cumpărător sau o CPC-punte în calitate de parte semnatară.

(2) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea de rezoluție se asigură că aplicarea unui instrument de rezoluție nu conduce la niciunul dintre următoarele rezultate:

- (a) revocarea unui ordin de transfer în conformitate cu articolul 5 din Directiva 98/26/CE;

- (b) afectarea capacității de a produce efecte a ordinelor de transfer și a compensării, astfel cum este prevăzută la articolele 3 și 5 din Directiva 98/26/CE;
- (c) afectarea utilizării fondurilor, a titlurilor de valoare sau a facilităților de credit, astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva 98/26/CE;
- (d) afectarea protejării garanțiilor reale, astfel cum se prevede la articolul 9 din Directiva 98/26/CE.

CAPITOLUL VI

Obligații procedurale

Articolul 70

Cerințe de notificare

- (1) CPC informează autoritatea competentă în cazul în care consideră că este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, astfel cum se menționează la articolul 22 alineatul (2).
- (2) Autoritatea competentă informează autoritatea de rezoluție în legătură cu notificările primite în temeiul alineatului (1) și cu măsurile de redresare sau de alt tip luate în conformitate cu titlul IV pe care autoritatea competentă îi impune CPC să le ia.

Autoritatea competentă informează autoritatea de rezoluție în privința situațiilor de urgență menționate la articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care au legătură cu o CPC, precum și în privința notificărilor primite în conformitate cu articolul 48 din regulamentul respectiv.

- (3) În cazul în care o autoritate competentă sau o autoritate de rezoluție stabilește că sunt îndeplinite, în ceea ce privește o CPC, condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) literele (a) și (b) sau la articolul 22 alineatul (3), autoritatea în cauză comunică această constatare, fără întârzieri nejustificate, următoarelor organisme:
 - (a) autorității competente sau autorității de rezoluție a respectivului CPC;
 - (b) autorității competente a întreprinderii-mamă a CPC;
 - (c) băncii centrale;
 - (d) ministerului competent;
 - (e) CERS și autorității macroprudențiale naționale desemnate; și
 - (f) colegiului de supraveghere și colegiului de rezoluție pentru CPC respectivă.

Articolul 71

Decizia autorității de rezoluție

- (1) După transmiterea de către autoritatea competentă a unei notificări în conformitate cu articolul 70 alineatul (3), autoritatea de rezoluție stabilește dacă sunt necesare măsuri de rezoluție.
- (2) Decizia de a lua sau nu măsuri de rezoluție în legătură cu o CPC conține informații cu privire la următoarele elemente:
 - (a) evaluarea de către autoritatea de rezoluție a îndeplinirii sau nu de către CPC a condițiilor de declanșare a procedurii de rezoluție; și
 - (b) măsurile pe care autoritatea de rezoluție intenționează să le ia, inclusiv decizia de a solicita lichidarea, numirea unui administrator sau orice altă măsură prevăzută de procedura obișnuită de insolvență.

Articolul 72

Obligații procedurale ale autorităților de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție notifică colegiului de rezoluție măsurile de rezoluție pe care intenționează să le ia. Notificarea respectivă indică, de asemenea, dacă măsurile de rezoluție se abat de la planul de rezoluție.

De îndată ce este posibil după luarea unei măsuri de rezoluție, autoritatea de rezoluție transmite notificări tuturor entităților următoare:

- (a) CPC aflate în rezoluție;
- (b) colegiului de rezoluție;
- (c) autorității macroprudențiale naționale desemnate și CERS;
- (d) Comisiei, BCE și EIOPA; și
- (e) operatorilor de sisteme care intră sub incidența Directivei 98/26/CE la care participă CPC aflată în rezoluție.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) al doilea paragraf conține o copie a oricărui ordin sau instrument prin intermediul căruia este luată măsura relevantă și precizează data de la care măsura de rezoluție produce efecte.

Notificarea către colegiul de rezoluție, în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf, prezintă motivele oricărei abateri de la planul de rezoluție.

(3) O copie a ordinului sau a instrumentului prin intermediul căruia este luată măsura de rezoluție, sau o informare care rezumă efectele măsurii de rezoluție și, dacă este cazul, condițiile și perioada de suspendare sau de limitare menționate la articolele 55, 56 și 57 din prezentul regulament, este publicată prin toate modalitățile următoare:

- (a) pe site-ul web al autorității de rezoluție;
- (b) pe site-ul web al autorității competente, dacă aceasta este diferită de autoritatea de rezoluție, precum și pe site-ul web al ESMA;
- (c) pe site-ul web al CPC aflate în rezoluție; și
- (d) în cazul în care instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie ale CPC aflate în rezoluție sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, mijloacele utilizate pentru divulgarea informațiilor reglementate referitoare la CPC aflată în rezoluție, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾.

(4) În cazul în care instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, autoritatea de rezoluție se asigură că documentele care atestă existența ordinului menționat la alineatul (3) sunt trimise deținătorilor instrumentelor de proprietate și creditorilor CPC aflate în rezoluție care sunt cunoscuți din registrele sau bazele de date ale CPC aflate în rezoluție care se află la dispoziția autorității de rezoluție.

Articolul 73

Confidențialitate

(1) Cerințele privind secretul profesional sunt obligatorii pentru următoarele persoane:

- (a) autoritățile de rezoluție;
- (b) autoritățile competente, ESMA și ABE;

⁽²⁶⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror titluri de valoare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

- (c) ministerele competente;
- (d) administratorii speciali sau administratorii temporari desemnați în conformitate cu prezentul regulament;
- (e) dobânditorii potențiali contactați de autoritățile competente și cei solicitați de autoritățile de rezoluție, indiferent dacă acest contact sau solicitare a avut loc sau nu în cadrul pregătirii în vederea aplicării instrumentului de vânzare a activității sau dacă a condus sau nu la o achiziție;
- (f) auditorii, contabilii, consilierii juridici și profesionali, evaluatorii și alți experți angajați direct sau indirect de autoritățile de rezoluție, de autoritățile competente, de ministerele competente sau de dobânditorii potențiali menționați la litera (e);
- (g) băncile centrale și alte autorități implicate în procesul de rezoluție;
- (h) CPC-punte;
- (i) conducerea superioară și membrii consiliului de administrație al CPC și angajații organismelor sau entităților menționate la literele (a)-(j) înainte și în timpul numirii, precum și după numirea acestora;
- (j) toți ceilalți membri ai colegiului de rezoluție care nu sunt menționați la literele (a), (b), (c) și (g); și
- (k) orice alte persoane care furnizează sau au furnizat servicii direct sau indirect, permanent sau ocazional persoanelor menționate la literele (a)-(j).

(2) Pentru a se asigura că sunt respectate cerințele privind confidențialitatea stabilite la alineatele (1) și (3), persoanele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (g), (h) și (j) se asigură că sunt instituite norme interne, inclusiv norme pentru a garanta caracterul secret al informațiilor între persoanele implicate direct în procesul de rezoluție.

(3) Persoanelor menționate la alineatul (1) li se interzice divulgarea informațiilor confidențiale primite în exercițiul activităților lor profesionale sau de la o autoritate competentă sau o autoritate de rezoluție în legătură cu atribuțiile acestor persoane prevăzute în prezentul regulament, către orice persoană sau autoritate, cu excepția cazului în care această divulgare se face în exercitarea atribuțiilor lor prevăzute în prezentul regulament, sub formă de rezumat ori în formă agregată, astfel încât CPC-urile individuale să nu poată fi identificate, sau cu consimțământul expres și prealabil al autorității sau al CPC care a furnizat informațiile respective.

Înainte de a divulga orice tip de informație, persoanele menționate la alineatul (1) evaluează efectele posibile ale divulgării informației respective asupra interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică, precum și asupra intereselor comerciale ale persoanelor fizice și juridice, asupra scopului inspecțiilor, asupra anchetelor și asupra auditurilor.

Procedura de verificare a efectelor divulgării informațiilor include o evaluare specifică a efectelor divulgării conținutului și a detaliilor planurilor de redresare și de rezoluție, astfel cum sunt menționate la articolele 9 și 12, precum și a rezultatului evaluărilor efectuate în conformitate cu articolele 10 și 15.

Persoanele și entitățile menționate la alineatul (1) fac obiectul răspunderii civile în cazul încălcării prezentului articol, în conformitate cu dreptul intern.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), persoanele menționate la alineatul (1) pot face schimb de informații confidențiale cu oricare dintre următoarele persoane și entități, cu condiția ca destinatarul să facă obiectul unor cerințe de confidențialitate aplicabile acestui schimb:

- (a) orice altă persoană, în cazul în care este necesar în vederea planificării sau a aplicării unei măsuri de rezoluție;
- (b) comisiile parlamentare de anchetă din statul membru respectiv, curțile de conturi din statul membru respectiv și alte entități cu atribuții de anchetare din statul membru respectiv;
- (c) autoritățile naționale responsabile cu supravegherea sistemelor de plată, autoritățile responsabile de procedura obișnuită de insolvență, autoritățile care au sarcina publică de a supraveghea alte entități din sectorul financiar, autoritățile responsabile de supravegherea piețelor financiare și a întreprinderilor de asigurare, precum și inspectorii care acționează în numele acestora, autoritățile care au responsabilitatea de a menține stabilitatea sistemului financiar în statele membre prin utilizarea reglementărilor macroprudențiale, autoritățile responsabile de protejarea stabilității sistemului financiar, precum și persoanele responsabile de efectuarea de audituri statutare.

- (5) Prezentul articol nu împiedică:
- (a) angajații și experții organismelor sau ai entităților menționate la alineatul (1) literele (a)-(g) și litera (j) să facă schimb de informații între ei în cadrul fiecărui organism sau entități în parte;
 - (b) autoritățile de rezoluție și autoritățile competente, inclusiv angajații și experții acestora, să facă schimb de informații între ele, precum și cu alte autorități de rezoluție din Uniune, cu alte autorități competente din Uniune, cu ministerele competente, cu băncile centrale, cu autoritățile responsabile de procedura obișnuită de insolvență, cu autoritățile responsabile de menținerea stabilității sistemului financiar în statele membre prin utilizarea normelor macroprudențiale, cu persoanele însărcinate cu desfășurarea de audituri statutare ale conturilor, cu ABE și ESMA sau, sub rezerva articolului 80, cu autorități din țări terțe care îndeplinesc funcții echivalente cu cele ale autorităților de rezoluție sau, în condiții de strictă confidențialitate, cu un potențial dobânditor, în scopul planificării sau al executării unei măsuri de rezoluție.
- (6) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului intern privind divulgarea informațiilor în scopul procedurilor judiciare în cauze penale sau civile.

CAPITOLUL VII

Dreptul la o cale de atac și excluderea altor măsuri

Articolul 74

Aprobarea judiciară ex ante și dreptul la o cale de atac

- (1) O decizie de adoptare a unei măsuri de prevenire a crizelor sau a unei măsuri de rezoluție poate fi supusă unei aprobări judiciare *ex ante* în cazul în care acest lucru este prevăzut în dreptul intern, cu condiția ca procedura de acordare a acestei aprobări și examinarea de către instanță să fie rapide.
- (2) Orice persoană afectată de o decizie de a lua o măsură de prevenire a crizelor sau de o decizie de exercitare a oricăror competențe, cu excepția luării unor măsuri de rezoluție, are dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva acestei decizii.
- (3) Orice persoană afectată de o decizie de a lua o măsură de rezoluție are dreptul la o cale de atac împotriva acestei decizii.
- (4) Dreptul la o cale de atac menționat la alineatul (3) se exercită sub rezerva respectării următoarelor condiții:
- (a) introducerea unei căi de atac nu implică suspendarea automată a efectelor deciziei contestate;
 - (b) decizia autorității de rezoluție dobândește imediat forță executorie și dă naștere unei prezumții relative potrivit căreia suspendarea executării ar fi contrară interesului public; și
 - (c) procedura de exercitare a căii de atac este rapidă.
- (5) Instanța utilizează evaluările economice ale faptelor efectuate de autoritatea de rezoluție ca bază a propriei sale evaluări.
- (6) În cazul în care este necesar pentru a proteja interesul unor părți terțe care, acționând cu bună-credință, au dobândit instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive ale unei CPC aflate în rezoluție ca efect al unei măsuri de rezoluție, anularea unei decizii luate de o autoritate de rezoluție nu afectează actele administrative sau tranzacțiile încheiate ulterior de către autoritatea de rezoluție în cauză pe baza deciziei sale anulate.

În sensul primului paragraf, măsurile reparatorii de care poate beneficia solicitantul în cazul în care o decizie a autorității de rezoluție este anulată se limitează la acordarea de compensații pentru pierderile suferite ca urmare a acestei decizii.

*Articolul 75***Restricții referitoare la alte proceduri**

- (1) Procedura obișnuită de insolvență nu este declanșată în ceea ce privește o CPC decât la inițiativa autorității de rezoluție sau cu consimțământul acesteia, în conformitate cu alineatul (3).
- (2) Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție sunt informate fără întârziere cu privire la orice cerere de deschidere a procedurii obișnuite de insolvență în raport cu o CPC, indiferent dacă CPC se află în rezoluție sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu articolul 72 alineatul (3).
- (3) Autoritățile responsabile de procedura obișnuită de insolvență declanșează această procedură numai după ce autoritatea de rezoluție le-a comunicat decizia sa de a nu lua nicio măsură de rezoluție în legătură cu CPC sau dacă nu a fost primită nicio notificare în termen de șapte zile de la transmiterea informării menționate la alineatul (2).

În cazul în care este necesar pentru aplicarea eficace a instrumentelor și competențelor de rezoluție, autoritățile de rezoluție pot solicita instanței să suspende orice acțiune sau procedură judiciară la care o CPC aflată în rezoluție este sau poate deveni parte, pentru o perioadă corespunzătoare, în conformitate cu obiectivele rezoluției.

TITLUL VI

RELAȚII CU ȚĂRI TERȚE*Articolul 76***Acorduri cu țări terțe**

- (1) În conformitate cu articolul 218 din TFUE, Comisia poate înainta Consiliului recomandări în vederea negocierii unor acorduri cu una sau mai multe țări terțe referitoare la modalitățile de cooperare dintre autoritățile de rezoluție și autoritățile relevante din țări terțe având drept obiect planificarea redresării și a rezoluției în ceea ce privește CPC-urile și CPC-urile din țări terțe, în următoarele situații:
- (a) în cazul în care o CPC dintr-o țară terță prestează servicii sau are filiale în unul sau mai multe state membre;
 - (b) în cazul în care o CPC stabilită într-un stat membru prestează servicii sau are cel puțin o filială într-o țară terță.
- (2) Acordurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol urmăresc, în special, să garanteze instituirea de procese și mecanisme de cooperare pentru îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor menționate la articolul 79, inclusiv pentru schimbul de informații necesar în vederea îndeplinirii acestor scopuri.

*Articolul 77***Recunoașterea și aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe**

- (1) Prezentul articol se aplică în ceea ce privește procedurile de rezoluție din țări terțe cu excepția cazului în care intră în vigoare un acord internațional menționat la articolul 76 alineatul (1) cu țara terță relevantă și până la momentul intrării în vigoare a unui astfel de acord. Prezentul articol se aplică și ulterior intrării în vigoare a unui acord internațional menționat la articolul 76 alineatul (1) cu țara terță relevantă, în măsura în care recunoașterea și aplicarea procedurilor de rezoluție din țara terță nu sunt reglementate prin acordul respectiv.

(2) Autoritățile naționale relevante recunosc procedurile de rezoluție din țara terță având drept obiect o CPC din țara terță în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) CPC din țara terță prestează servicii sau are filiale stabilite în unul sau mai multe state membre;
- (b) CPC din țara terță deține active, drepturi, obligații sau pasive care sunt situate în unul sau mai multe state membre sau care sunt reglementate de dreptul statului sau a statelor membre respective.

Autoritățile naționale relevante asigură aplicarea procedurilor de rezoluție recunoscute din țări terțe în conformitate cu dreptul lor intern.

(3) Autoritățile naționale relevante au cel puțin competența de a îndeplini următoarele:

- (a) a exercita competențe de rezoluție în legătură cu următoarele elemente:
 - (i) activele unei CPC dintr-o țară terță care sunt situate în statul membru al autorității naționale relevante sau sunt reglementate de legislația acestuia; și
 - (ii) drepturile sau pasivele unei CPC dintr-o țară terță care sunt înregistrate în statul membru al autorității naționale relevante sau sunt reglementate de legislația acestuia ori pentru care există creanțe cu titlu executoriu în statul membru al autorității naționale relevante;
- (b) a efectua transferul de instrumente de proprietate într-o filială stabilită în statul membru de desemnare, inclusiv de a impune unei alte persoane să ia măsuri pentru efectuarea acestui transfer;
- (c) a exercita competențele prevăzute la articolele 55, 56 și 57 în legătură cu drepturile oricărei părți la un contract cu o entitate menționată la alineatul (2) din prezentul articol, atunci când aceste competențe sunt necesare pentru a aplica proceduri de rezoluție din țări terțe; și
- (d) a retrace caracterul executoriu al oricărui drept de a înceta, lichida sau accelera contracte al entităților menționate la alineatul (2) și al altor entități din grup sau de a aduce atingere drepturilor contractuale ale acestor entități, dacă un astfel de drept decurge din măsurile de rezoluție luate cu privire la CPC dintr-o țară terță, fie de către autoritatea de rezoluție din țara terță, fie în temeiul cerințelor legale sau de reglementare privind mecanismele de rezoluție din țara respectivă, cu condiția să fie în continuare îndeplinite obligațiile de fond stabilite prin contract, inclusiv obligațiile de plată și de livrare și furnizarea de garanții.

(4) Recunoașterea și aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe nu aduc atingere procedurilor obișnuite de insolvență aplicabile în temeiul dreptului intern.

Articolul 78

Dreptul de a refuza recunoașterea sau aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe

Prin derogare de la articolul 77 alineatul (2), autoritățile naționale relevante pot refuza recunoașterea sau aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) procedurile de rezoluție din țările terțe ar avea efecte negative asupra stabilității financiare din statul membru al autorităților naționale relevante;
- (b) creditorii, membrii compensatori și, după caz, clienții lor situați în statul membru al autorităților naționale relevante nu ar beneficia de același tratament ca cel aplicat creditorilor, membrilor compensatori și, după caz, clienților lor dintr-o țară terță care au drepturi legale similare conform procedurii de rezoluție interne din țara terță;
- (c) recunoașterea sau aplicarea procedurii de rezoluție din țara terță ar avea implicații bugetare semnificative pentru statul membru al autorităților naționale relevante;
- (d) recunoașterea sau aplicarea ar contraveni dreptului intern.

Articolul 79

Cooperarea cu autoritățile din țări terțe

(1) Prezentul articol se aplică în legătură cu cooperarea cu țările terțe, cu excepția cazului în care intră în vigoare un acord internațional menționat la articolul 76 alineatul (1) cu țara terță relevantă și până la momentul intrării în vigoare a acestui acord. Prezentul articol se aplică și ulterior intrării în vigoare a unui acord internațional prevăzut la articolul 76 alineatul (1) cu țara terță relevantă, în măsura în care obiectul prezentului articol nu este reglementat prin acordul respectiv.

(2) Autoritățile competente sau, după caz, autoritățile de rezoluție încheie acorduri de cooperare cu următoarele autorități relevante din țări terțe, ținând seama de acordurile de cooperare existente încheiate în temeiul articolului 25 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

- (a) în cazul în care o CPC dintr-o țară terță prestează servicii sau are filiale în unul sau mai multe state membre, autoritățile relevante ale țării terțe în care este stabilită CPC;
- (b) în cazul în care o CPC prestează servicii sau are una sau mai multe filiale în țări terțe, autoritățile relevante ale țărilor terțe în care sunt prestate serviciile sau în care sunt stabilite filialele în cauză.

(3) Acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol instituie procese și acorduri între autoritățile participante privind schimbul de informații necesare pentru îndeplinirea următoarelor sarcini și pentru exercitarea competențelor următoare, precum și privind cooperarea în aceste privințe, în raport cu CPC-urile menționate la literele (a) și (b) de la alineatul menționat sau cu grupurile care le includ:

- (a) elaborarea de planuri de rezoluție în conformitate cu articolul 12 și cu cerințe similare impuse de legislația țărilor terțe relevante;
- (b) evaluarea posibilităților de rezoluție a acestor instituții și grupuri în conformitate cu articolul 15 și cu cerințe similare impuse de legislația țărilor terțe relevante;
- (c) aplicarea competențelor de abordare sau de înlăturare a obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție în conformitate cu articolul 16 și a oricăror alte competențe similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;
- (d) aplicarea măsurilor de intervenție timpurie în conformitate cu articolul 18 și a oricăror alte competențe similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante; și
- (e) aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție, precum și a unor competențe similare conferite autorităților relevante din țări terțe.

(4) Acordurile de cooperare încheiate între autoritățile de rezoluție și autoritățile competente ale statelor membre și cele ale țărilor terțe în conformitate cu alineatul (2) pot să includă dispoziții privind următoarele aspecte:

- (a) schimbul de informații necesare pentru pregătirea și actualizarea planurilor de rezoluție;
- (b) consultarea și cooperarea pentru elaborarea planurilor de rezoluție, inclusiv în ceea ce privește principiile care guvernează exercitarea competențelor menționate la articolul 77 și a unor competențe similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;
- (c) schimbul de informații necesare pentru aplicarea instrumentelor de rezoluție și pentru exercitarea competențelor de rezoluție și a competențelor similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;
- (d) avertizări timpurii adresate părților la acordul de cooperare sau consultarea acestora înainte de luarea oricărei măsuri importante în temeiul prezentului regulament sau al legislației țărilor terțe relevante în raport cu CPC sau grupul care face obiectul acordului;
- (e) coordonarea comunicărilor publice în cazul luării unor măsuri comune de rezoluție;
- (f) procedurile și acordurile privind schimbul de informații și cooperarea în conformitate cu literele (a)-(e) de la prezentul alineat, inclusiv, după caz, prin instituirea și utilizarea unor grupuri de gestionare a crizelor.

Pentru a asigura aplicarea comună, uniformă și coerentă a alineatului (3), ESMA emite orientări referitoare la tipul și conținutul dispozițiilor menționate la prezentul alineat până la 12 august 2022.

(5) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente informează ESMA cu privire la orice acord de cooperare pe care l-au încheiat în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 80

Schimbul de informații confidențiale

(1) Autoritățile de rezoluție, autoritățile competente, ministerele competente și, după caz, alte autorități naționale relevante fac schimb de informații confidențiale, inclusiv în ceea ce privește planurile de redresare, cu autoritățile relevante din țări terțe numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritățile respective din țările terțe fac obiectul unor cerințe și standarde în materie de secret profesional care sunt considerate a fi, în opinia tuturor autorităților implicate, cel puțin echivalente cu cele impuse la articolul 73; și

(b) informațiile sunt necesare pentru îndeplinirea de către autoritățile relevante din țări terțe a funcțiilor lor prevăzute de legislația națională care sunt comparabile cu cele prevăzute în prezentul regulament, iar informațiile nu sunt utilizate în niciun alt scop.

(2) În măsura în care schimbul de informații se referă la date cu caracter personal, procesarea și transmiterea acestor date către autoritățile țărilor terțe sunt reglementate de legislația privind protecția datelor în vigoare la nivelul Uniunii și la cel național.

(3) În cazul în care informațiile confidențiale provin de la un alt stat membru, autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ministerele competente nu divulgă aceste informații autorităților relevante din țările terțe decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile este de acord cu această divulgare; și

(b) informațiile sunt divulgate doar în scopurile permise de către autoritatea menționată la litera (a).

(4) În sensul prezentului articol, informațiile sunt considerate confidențiale dacă fac obiectul cerințelor de confidențialitate prevăzute de dreptul Uniunii.

TITLUL VII

MĂSURI ȘI SANȚIUNI ADMINISTRATIVE

Articolul 81

Sanțiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și de a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiuni administrative și alte măsuri administrative aplicabile în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora.

În cazul în care statele membre decid să nu stabilească norme privind sancțiuni administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern, acestea comunică Comisiei și ESMA dispozițiile de drept penal relevante. Sancțiunile administrative și celelalte măsuri administrative trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Până la 12 august 2022, statele membre informează în detaliu Comisia și ESMA în legătură cu normele menționate la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat. Statele membre informează fără întârziere Comisia și ESMA în legătură cu orice modificări ulterioare ale acestora.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când obligațiile menționate la alineatul (1) se aplică CPC-urilor și membrilor compensatori, în cazul unei încălcări pot fi aplicate sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative menționate la alineatul respectiv, în condițiile prevăzute de dreptul intern, consiliului de administrație și conducerii superioare ale CPC-urilor și ale membrilor compensatori, precum și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, sunt răspunzătoare de respectiva încălcare.

(3) Competențele de a impune sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative prevăzute în prezentul regulament sunt atribuite autorităților de rezoluție sau, în cazul în care sunt diferite, autorităților competente, în funcție de tipul încălcării. Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente au toate competențele de colectare de informații și de investigare care sunt necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor corespunzătoare. Atunci când își exercită competențele de aplicare a sancțiunilor, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente colaborează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative produc efectele scontate și își coordonează acțiunile în cazurile cu caracter transfrontalier.

(4) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente își exercită competențele de aplicare a sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern, în oricare din următoarele moduri:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) sub responsabilitatea lor, prin delegare către astfel de autorități;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Articolul 82

Dispoziții specifice

(1) Statele membre se asigură că actele lor cu putere de lege și actele administrative prevăd sancțiuni administrative și alte măsuri administrative cel puțin pentru următoarele cazuri:

- (a) dacă nu sunt elaborate, menținute și actualizate planuri de redresare, prin încălcarea articolului 9;
- (b) dacă nu se respectă obligația de a furniza toate informațiile necesare pentru elaborarea planurilor de rezoluție, prin încălcarea articolului 13; și
- (c) dacă CPC nu înștiințează autoritatea competentă atunci când CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, prin încălcarea articolului 70 alineatul (1).

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), sancțiunile administrative și alte măsuri administrative care pot fi aplicate includ cel puțin următoarele:

- (a) o declarație publică prin care se indică persoana fizică, CPC sau altă persoană juridică răspunzătoare de încălcare și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care persoanei fizice sau juridice răspunzătoare i se cere să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea aceluia comportament;
- (c) o interdicție temporară de a exercita funcții în cadrul CPC aplicată membrilor conducerii superioare al CPC sau oricărei alte persoane fizice care este considerată răspunzătoare de încălcare;
- (d) în cazul unei persoane juridice, amenzi administrative de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală realizată de persoana juridică respectivă în exercițiul financiar precedent. În cazul în care persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri relevantă este cea care rezultă din situațiile financiare consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang în exercițiul financiar precedent;
- (e) în cazul unei persoane fizice, amenzi administrative de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la 11 februarie 2021; și
- (f) amenzi administrative cu până la de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul poate fi stabilit.

*Articolul 83***Publicarea sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative**

(1) Autoritățile de rezoluție sau autoritățile competente publică pe site-ul lor web oficial eventualele sancțiuni administrative sau măsuri administrative impuse de acestea pentru încălcarea prezentului regulament, în cazul în care astfel de sancțiuni sau măsuri nu au făcut obiectul unei căi de atac sau în cazul în care căile de atac au fost epuizate. Această publicare are loc fără întârzieri nejustificate după ce persoana fizică sau juridică este informată cu privire la sancțiunea sau măsura respectivă și include informații privind tipul și natura încălcării, precum și identitatea persoanei fizice sau juridice căreia i se aplică sancțiunea sau măsura.

În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative împotriva cărora există o cale de atac, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente publică, fără întârzieri nejustificate, pe site-urile lor internet oficiale, informații privind situația căii de atac și rezultatul acesteia.

(2) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente publică sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative pe care le impun, fără a indica identitatea entităților implicate, într-un mod conform cu dreptul intern, în oricare din următoarele situații:

- (a) în cazul în care sancțiunea administrativă sau altă măsură administrativă este impusă unei persoane fizice, iar în urma unei evaluări anterioare obligatorii a proporționalității publicării datelor cu caracter personal, să dovedește că publicarea este disproporționată;
- (b) în cazul în care publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă ori procedură penală în curs de desfășurare;
- (c) în cazul în care publicarea ar cauza, în măsura în care se poate stabili acest lucru, daune disproporționate CPC sau persoanelor fizice implicate.

Alternativ, în astfel de cazuri, publicarea datelor respective poate fi amânată pentru o perioadă rezonabilă dacă se poate preconiza că, în cursul perioadei respective, motivele care au justificat publicarea informațiilor, fără a indica identitatea entităților implicate, vor înceta să existe.

(3) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în conformitate cu prezentul articol este menținută pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe site-ul internet oficial al autorității de rezoluție sau al autorității competente numai pentru perioada care este necesară în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor.

(4) Până la 12 august 2022, ESMA înaintează Comisiei un raport privind publicarea sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative de către statele membre fără a indica identitatea entităților implicate, astfel cum se prevede la alineatul (2), în special atunci când au existat diferențe semnificative între statele membre în această privință. De asemenea, raportul abordează eventualele diferențe semnificative în ceea ce privește durata publicării sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative în temeiul dreptului intern al statelor membre privind publicarea sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative.

*Articolul 84***Menținerea de către ESMA a unei baze de date centrale**

(1) Sub rezerva cerințelor de păstrare a secretului profesional menționate la articolul 73, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente informează ESMA cu privire la toate sancțiunile administrative pe care le-au impus în temeiul articolului 81 și cu privire la stadiul căii de atac introduse împotriva unor astfel de sancțiuni și la rezultatul acesteia.

(2) ESMA menține o bază de date centrală a sancțiunilor administrative care i-au fost aduse la cunoștință exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile de rezoluție, iar această bază de date este accesibilă doar pentru autoritățile de rezoluție și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

(3) ESMA menține o bază de date centrală a sancțiunilor administrative care i-au fost aduse la cunoștință exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente, iar această bază de date este accesibilă doar pentru autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

(4) ESMA menține o pagină web pe un site existent cu link-uri către paginile pe care fiecare autoritate de rezoluție și fiecare autoritate competentă își publică sancțiunile administrative în temeiul articolului 83 și indică perioada pentru care fiecare stat membru publică aceste sancțiuni.

Articolul 85

Exercitarea competențelor de a impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative și aplicarea efectivă a acestora de către autoritățile competente și autoritățile de rezoluție

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și nivelul amenzilor administrative, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei fizice sau juridice răspunzătoare;
- (c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice răspunzătoare, astfel cum este indicată, de exemplu, de cifra de afaceri totală a persoanei juridice răspunzătoare sau de venitul anual al persoanei fizice răspunzătoare;
- (d) cuantumul profiturilor acumulate sau al pierderilor evitate de persoana fizică sau juridică răspunzătoare, în măsura în care ele pot fi stabilite;
- (e) pierderile suferite de părțile terțe din cauza încălcării, în măsura în care pot fi stabilite;
- (f) măsura în care persoana fizică sau juridică răspunzătoare cooperează cu autoritatea competentă și cu autoritatea de rezoluție;
- (g) încălcări anterioare comise de persoana fizică sau juridică răspunzătoare;
- (h) orice consecințe potențial sistemice ale încălcării.

TITLUL VIII

MODIFICAREA REGULAMENTELOR (UE) NR. 1095/2010, (UE) NR. 648/2012, (UE) NR. 600/2014, (UE) NR. 806/2014 ȘI (UE) 2015/2365 ȘI A DIRECTIVELOR 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE ȘI (UE) 2017/1132

Articolul 86

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1095/2010

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 punctul 3, se adaugă următorul subpunct:

„(iv) în ceea ce privește Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului *, o autoritate de rezoluție astfel cum este definită la articolul 2 punctul 3 din respectivul regulament.

* Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1).”

2. La articolul 40 alineatul (5), se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când este chemat să acționeze în cadrul Regulamentului (UE) 2021/23, membrul consiliului supraveghetorilor menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit, dacă este cazul, de un reprezentant al autorităților de rezoluție din fiecare stat membru, fără drept de vot.”

Articolul 87

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6b

Suspendarea obligației de compensare în cazul aplicării procedurii de rezoluție

(1) În cazul în care o CPC îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului *, autoritatea de rezoluție a CPC desemnată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din regulamentul respectiv sau autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din prezentul regulament poate, din proprie inițiativă sau la cererea unei autorități competente responsabile cu supravegherea unui membru compensator al CPC aflate în rezoluție, să solicite Comisiei să suspende obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1) din prezentul regulament pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) CPC aflată în rezoluție este autorizată să compenseze clasele specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare pentru care se solicită suspendarea; și
- (b) suspendarea obligației de compensare pentru acele clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte este necesară pentru a se evita sau a se remedia o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a bunei funcționări a piețelor financiare din Uniune în legătură cu rezoluția CPC, iar suspendarea respectivă este proporțională cu aceste obiective.

Cererea menționată la primul paragraf este însoțită de dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la literele (a) și (b) de la paragraful respectiv.

Autoritatea menționată la primul paragraf comunică ESMA și CERS cererea sa motivată, în același timp cu transmiterea cererii către Comisie.

(2) În termen de 24 de ore de la notificarea cererii de către autoritatea menționată la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol și, în măsura posibilului, după consultarea CERS, ESMA emite un aviz cu privire la suspendarea avută în vedere, ținând seama de necesitatea de a evita sau de a aborda o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a bunei funcționări a piețelor financiare în Uniune, de obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 21 din Regulamentul (UE) 2021/23 și de criteriile menționate la articolul 5 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care suspendarea obligației de compensare este considerată de ESMA ca fiind o modificare semnificativă a criteriilor pentru intrarea în vigoare a obligației de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, ESMA poate cere Comisiei suspendarea obligației de tranzacționare prevăzute la articolul 28 alineatele (1) și (2) din regulamentul respectiv pentru aceleași clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul cererii de suspendare a obligației de compensare.

ESMA înaintează cererea sa motivată autorității menționate la alineatul (1) primul paragraf și CERS în același timp cu transmiterea cererii către Comisie.

(4) Cererile menționate la alineatele (1) și (3) și avizul menționat la alineatul (2) nu se publică.

(5) După primirea cererii menționate la alineatul (1), pe baza motivației și a dovezii furnizate de autoritatea menționată la alineatul (1) și fără întârzieri nejustificate, Comisia fie suspendă, printr-un act de punere în aplicare, obligația de compensare pentru clasele specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere, fie refuză suspendarea solicitată.

La adoptarea actului de punere în aplicare menționat la primul paragraf, Comisia ține seama de avizul emis de ESMA menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, de obiectivele rezoluției menționate la articolul 21 din Regulamentul (UE) 2021/23, de criteriile stabilite la articolul 5 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament referitoare la respectivele clase de instrumente financiare derivate extrabursiere și de necesitatea suspendării pentru a evita sau a aborda o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a bunei funcționări a piețelor financiare în Uniune.

În cazul în care refuză suspendarea solicitată, Comisia transmite motivele sale în scris autorității solicitante menționate la alineatul (1) primul paragraf și ESMA. Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la acest refuz și le transmite motivele furnizate autorității solicitante menționate la alineatul (1) primul paragraf și ESMA. Aceste informații nu se publică.

Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 86 alineatul (3).

(6) În cazul în care acest lucru este solicitat de ESMA în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, actul de punere în aplicare privind suspendarea obligației de compensare poate suspenda, de asemenea, obligația de tranzacționare prevăzută la articolul 28 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 pentru aceleași clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul respectivei suspendări a obligației de compensare.

(7) Suspendarea obligației de compensare și, după caz, a obligației de tranzacționare se comunică autorității solicitante menționate la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol și ESMA și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pe site-ul web al Comisiei și în registrul public menționat la articolul 6.

(8) Suspendarea obligației de compensare în temeiul alineatului (5) este valabilă pentru o perioadă inițială de maximum trei luni de la data la care se aplică suspendarea.

Suspendarea obligației de tranzacționare astfel cum este menționată la alineatul (6) este valabilă pentru aceeași perioadă inițială.

(9) În cazul în care motivele suspendării sunt în continuare valabile, Comisia poate să prelungească, prin intermediul unui act de punere în aplicare, perioada de suspendare menționată la alineatul (5) cu perioade suplimentare de maximum trei luni, durata totală a suspendării nedepășind 12 luni. Prelungirile suspendării se publică în conformitate cu alineatul (7).

Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 86 alineatul (3).

(10) Oricare dintre autoritățile menționate la alineatul (1) primul paragraf poate adresa Comisiei, în timp util înainte de încheierea perioadei de suspendare inițiale menționate la alineatul (5) sau a perioadei de prelungire menționate la alineatul (9), o cerere de prelungire a suspendării obligației de compensare.

Cererea este însoțită de dovada îndeplinirii în continuare a condițiilor prevăzute la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b).

Autoritatea menționată la primul paragraf comunică ESMA și CERS cererea sa motivată, în același timp cu notificarea cererii către Comisie.

Cererea menționată la primul paragraf nu se publică.

Fără întârzieri nejustificate după primirea notificării cererii și, dacă consideră necesar, după consultarea CERS, ESMA emite un aviz în atenția Comisiei prin care stabilește dacă motivele suspendării sunt în continuare valabile, ținând seama de necesitatea de a evita sau de a aborda o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a bunei funcționări a piețelor financiare din Uniune, de obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 21 din Regulamentul (UE) 2021/23 și de criteriile stabilite la articolul 5 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament. ESMA trimite o copie a respectivului aviz Parlamentului European și Consiliului. Avizul respectiv nu se publică.

Actul de punere în aplicare care prelungește suspendarea obligației de compensare poate, de asemenea, prelungi perioada de suspendare a obligației de tranzacționare menționate la alineatul (6).

Prelungirea suspendării obligației de tranzacționare este valabilă pentru aceeași perioadă ca și prelungirea suspendării obligației de compensare.

* Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1)."

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13a

Înlocuirea indicilor de referință ai ratei dobânzii în tranzacțiile istorice

(1) Contrapărțile menționate la articolul 11 alineatul (3) pot continua să aplice procedurile lor de gestionare a riscurilor în vigoare la data aplicării prezentului regulament în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate sau novate înainte de data la care intră în vigoare obligația de a dispune de proceduri de gestionare a riscurilor în temeiul articolului 11 alineatul (3), în cazul în care, după 11 februarie 2021, contractele respective sunt novate cu unicul scop de a înlocui indicii de referință ai ratei dobânzii la care se referă sau de a introduce dispoziții alternative în legătură cu respectivii indici de referință.

(2) Tranzacțiile încheiate sau novate înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte în temeiul articolului 4 și care, după 11 februarie 2021, sunt ulterior novate cu unicul scop de a înlocui indicii de referință ai ratei dobânzii la care se referă sau de a introduce dispoziții alternative în legătură cu respectivii indici de referință, nu sunt, din acest motiv, supuse obligației de compensare menționate la articolul 4.”

3. La articolul 24a alineatul (7), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) organizează și coordonează, cel puțin o dată pe an, evaluări la nivelul Uniunii în ceea ce privește reziliența CPC la evoluții negative ale pieței, în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ținând seama, acolo unde este posibil, de efectul cumulat al mecanismelor de redresare și rezoluție a CPC asupra stabilității financiare a Uniunii;”.

4. La articolul 28, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comitetul de risc adresează recomandări consiliului de administrație cu privire la măsurile care pot afecta gestionarea riscurilor CPC, cum ar fi o modificare semnificativă a modelului de risc, procedurile în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată, criteriile de acceptare a membrilor compensatori, compensarea unor noi clase de instrumente sau externalizarea unor funcții. Comitetul de risc informează consiliul de administrație în timp util cu privire la orice nou risc care afectează reziliența CPC. Nu sunt necesare recomandări ale comitetului de risc pentru operațiunile zilnice ale CPC. În situații de urgență, se depun eforturi rezonabile pentru a consulta comitetul de risc cu privire la evoluțiile care au un impact asupra gestionării riscurilor a CPC, inclusiv cu privire la evoluțiile care au un impact asupra expunerilor membrilor compensatori față de CPC și asupra interdependențelor cu alte CPC.”

5. La articolul 28, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) CPC informează de îndată autoritatea competentă și comitetul de risc în legătură cu orice decizie a consiliului de administrație de a nu urma recomandările comitetului de risc și explică această decizie. Comitetul de risc sau orice membru al acestuia poate informa autoritatea competentă în privința domeniilor în care consideră că nu au fost respectate recomandările comitetului de risc.”

6. La articolul 37 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„CPC informează autoritatea competentă cu privire la orice evoluție negativă semnificativă în ceea ce privește profilul de risc al oricărui dintre membrii săi compensatori stabilită în contextul evaluării CPC menționate la primul paragraf sau al oricărei alte evaluări cu o concluzie similară, inclusiv cu privire la o eventuală creștere a riscului pe care oricare dintre membrii săi compensatori îl prezintă pentru CPC, despre care CPC consideră că are potențialul de a declanșa o procedură de neîndeplinire a obligațiilor de plată.”

7. La articolul 38 se adaugă următorul alineat:

„(8) Membrii compensatori ai CPC își informează în mod clar clienții existenți și potențiali în privința pierderilor potențiale sau a altor costuri pe care aceștia le pot suporta ca urmare a aplicării procedurilor de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată și a mecanismelor de alocare a pierderilor și a pozițiilor în conformitate cu normele de funcționare ale CPC, inclusiv în privința tipului de despăgubiri pe care le pot primi, ținând seama de articolul 48 alineatul (7). Clienții primesc informații suficient de detaliate pentru a se asigura faptul că aceștia înțeleg pierderile sau alte costuri pe care le-ar putea suporta în scenariul cel mai defavorabil cu care s-ar putea confrunta în cazul în care CPC ar lua măsuri de redresare.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 45a

Restricții temporare în cazul unei situații semnificative care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată

(1) În cazul unei situații semnificative care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2021/23, autoritatea competentă poate solicita CPC să se abțină de la oricare dintre următoarele acțiuni, pentru o perioadă specificată de autoritatea competentă, care nu poate depăși cinci ani:

- (a) efectuarea unei distribuiri de dividende sau asumarea unui angajament irevocabil de a efectua o distribuție de dividende, cu excepția drepturilor la dividende menționate în mod specific în Regulamentul (UE) 2021/23 ca o formă de compensare;
- (b) să răscumpere acțiuni ordinare;
- (c) să creeze o obligație de a plăti o remunerație variabilă, astfel cum este definită în politica de remunerare a CPC, în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din prezentul regulament, beneficii discreționare de tipul pensiilor sau indemnizații de plecare conducerei superioare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 29 din prezentul regulament.

Autoritatea competentă nu împiedică CPC să întreprindă niciuna dintre acțiunile menționate la primul paragraf, dacă CPC este obligată din punct de vedere legal să întreprindă acțiunea respectivă, iar obligația datează dinaintea situațiilor menționate la primul paragraf.

(2) Autoritatea competentă poate decide să renunțe la restricțiile menționate la alineatul (1) în cazul în care consideră că renunțarea la restricțiile respective nu ar reduce cantitatea sau disponibilitatea resurselor proprii ale CPC, în special resursele proprii disponibile pentru a fi utilizate ca măsură de recuperare.

(3) Până la 12 februarie 2022, ESMA elaborează proiecte orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 care să precizeze circumstanțele în care autoritatea competentă poate solicita CPC să se abțină de la întreprinderea oricăreia dintre acțiunile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.”

9. La articolul 81 alineatul (3) primul paragraf, se adaugă următoarea literă:

„(r) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) 2021/23.”

Articolul 88

Modificarea Regulamentului (UE) 2015/2365

La articolul 12 alineatul (2), se adaugă următoarea literă:

„(n) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului*.

* Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1).”

Articolul 89

Modificarea Directivei 2002/47/CE

Directiva 2002/47/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Articolele 4-7 din prezenta directivă nu se aplică niciunei restricții privind aplicarea contractelor de garanție financiară și niciunei restricții privind efectul vreunui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, niciunei dispoziții de compensare cu exigibilitate imediată sau dispoziții de compensare reciprocă care este impusă în temeiul titlului IV capitolul V sau VI din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului * sau în temeiul titlului V capitolul III secțiunea 3 sau capitolul IV din Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului ** și niciunei astfel de restricții impuse în temeiul unor competențe similare conform legislației unui stat membru pentru a facilita rezoluția ordonată a unei entități menționate la alineatul (2) litera (c) punctul (iv) sau litera (d) de la prezentul articol care face obiectul unor mecanisme de siguranță cel puțin echivalente cu cele prevăzute în titlul IV capitolul VII din Directiva 2014/59/UE sau în titlul V capitolul V din Regulamentul (UE) 2021/23.

* Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

** Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1).”

2. Articolul 9a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9a

Directiva 2008/48/CE, Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) 2021/23

Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE, Directivei 2014/59/UE și nici Regulamentului (UE) 2021/23.”

Articolul 90

Modificarea Directivei 2004/25/CE

La articolul 4 alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că articolul 5 alineatul (1) din prezenta directivă nu se aplică în cazul aplicării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție menționate în titlul IV din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului * sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului **.

* Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

** Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1).”

Articolul 91

Modificarea Directivei 2007/36/CE

Directiva 2007/36/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că prezenta directivă nu se aplică în cazul aplicării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului * sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului **.

* Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

** Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1).”

2. La articolul 5, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că, în sensul Directivei 2014/59/UE și al Regulamentului (UE) 2021/23, adunarea generală poate, cu o majoritate de două treimi din voturile valabil exprimate, să convoace o adunare generală, sau să modifice statutul astfel încât să prevadă convocare unei adunări generale, într-un termen mai scurt decât cel prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol, pentru a decide asupra unei majorări de capital, cu condiția ca respectiva adunare să nu aibă loc în termen de zece zile calendaristice de la data convocării, să fie îndeplinite condițiile stipulate la articolul 27 sau 29 din Directiva 2014/59/UE sau la articolul 18 din Regulamentul (UE) 2021/23, iar majorarea de capital să fie necesară pentru a se evita condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la articolele 32 și 33 din Directiva 2014/59/UE sau la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/23.”

Articolul 92

Modificarea Directivei (UE) 2017/1132

Directiva (UE) 2017/1132 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 84, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că articolul 49, articolul 58 alineatul (1), articolul 68 alineatele (1), (2) și (3), articolul 70 alineatul (2) primul paragraf, articolele 72-75, 79, 80 și 81 din prezenta directivă nu se aplică în cazul aplicării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului * sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului **.

* Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

** Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 (JO L 022, 22.1.2021, p. 1).”

2. Articolul 86a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) societatea face obiectul instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23.”;

(b) alineatul (4) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) măsurilor de prevenire a crizelor astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 101 din Directiva 2014/59/UE sau în articolul 2 punctul 48 din Regulamentul (UE) 2021/23.”

3. La articolul 87, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că prezentul capitol nu se aplică societăților comerciale care fac obiectul aplicării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23.”

4. Articolul 120 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) societatea face obiectul instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23.”;

(b) alineatul (5) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) măsurilor de prevenire a crizelor astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 101 din Directiva 2014/59/UE sau în articolul 2 punctul 48 din Regulamentul (UE) 2021/23.”

5. Articolul 160a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) societatea face obiectul instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE sau în titlul V din Regulamentul (UE) 2021/23.”;

(b) alineatul (5) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) măsurilor de prevenire a crizelor astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 101 din Directiva 2014/59/UE sau în articolul 2 punctul 48 din Regulamentul (UE) 2021/23.”

Articolul 93

Modificarea Directivei 2014/59/UE

La articolul 1 se adaugă următorul alineat:

„(3) Prezenta directivă nu se aplică entităților care sunt de asemenea autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.”

Articolul 94

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 806/2014

Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Primul paragraf se numerează ca alineatul (1).

(b) Se adaugă următorul alineat:

„(2) Prezentul regulament nu se aplică entităților care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.”

Articolul 95

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014

La articolul 54 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care Comisia consideră că nu este nevoie să se excludă instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă din domeniul de aplicare al articolelor 35 și 36, în conformitate cu articolul 52 alineatul (12), o CPC sau un loc de tranzacționare poate, înainte de 11 februarie 2021, să solicite autorității sale competente permisiunea de a se prevala de regimul de tranziție. Autoritatea competentă, ținând seama de riscurile care rezultă din aplicarea drepturilor de acces conform articolului 35 sau 36 în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă pentru buna funcționare a CPC sau a locului de tranzacționare respectiv, poate decide ca articolul 35 sau 36 să nu se aplice CPC relevante și, respectiv, locului de tranzacționare relevant în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă pentru o perioadă de tranziție până la 3 iulie 2021. În cazul în care această perioadă de tranziție este aprobată, CPC sau locul de tranzacționare nu poate beneficia de drepturile de acces acordate în temeiul articolului 35 sau 36 în ceea ce privește instrumentele financiare derivate tranzacționate la bursă pe durata perioadei respective. Autoritatea competentă notifică ESMA și, în cazul unei CPC, colegiului de autorități competente pentru CPC respectivă, atunci când se aprobă o perioadă de tranziție.”

TITLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 96

Reexaminare

Până la 12 februarie 2024, ESMA evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Până la 12 februarie 2026, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentului regulament și transmite un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului. Acesta evaluează cel puțin următoarele elemente:

- (a) caracterul adecvat și suficient al resurselor financiare de care dispune autoritatea de rezoluție pentru a acoperi pierderile care rezultă dintr-o situație care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată;
- (b) cuantumul resurselor proprii ale CPC care urmează să fie utilizate pentru recuperare și pentru rezoluție, precum și mijloacele de utilizare a acestora; și
- (c) dacă instrumentele de rezoluție aflate la dispoziția autorității de rezoluție sunt adecvate.

Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de revizuire a prezentului regulament.

Până la 31 decembrie 2021, Comisia reexaminează aplicarea articolului 27 alineatul (7). Comisia evaluează în special necesitatea unor modificări ulterioare în ceea ce privește aplicarea instrumentului de reducere a valorii contabile și de conversie în cazul rezoluției CPC-urilor în combinație cu alte instrumente de rezoluție care conduc la pierderi financiare suportate de membrii compensatori. Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport în acest sens, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de revizuire a prezentului regulament.

Până la 12 august 2027, Comisia reexaminează prezentul regulament și punerea sa în aplicare, evaluează eficacitatea mecanismelor de guvernare destinate redresării și rezoluției CPC-urilor din Uniune și înaintează un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului, însoțit, după caz, de propuneri de revizuire a prezentului regulament.

Articolul 97

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 12 august 2022, cu următoarele excepții:

articolul 95, care se aplică de la 4 iulie 2020;

articolul 87 alineatul (2), care se aplică de la 11 februarie 2021;

articolul 9 alineatele (1)-(4), alineatele (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16)-(19), articolul 10 alineatele (1), (2), (3), (8)-(12), și articolul 11, care se aplică de la 12 februarie 2022;

articolul 9 alineatul (14) și articolul 20, care se aplică de la 12 februarie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 decembrie 2020.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
M. ROTH

ANEXĂ

SECȚIUNEA A

Cerințe aplicabile planurilor de redresare

Planul de redresare include următoarele elemente:

1. un rezumat al elementelor-cheie ale planului și un rezumat al capacității generale de redresare;
2. un rezumat al modificărilor semnificative ale CPC survenite de la cel mai recent plan de redresare depus;
3. un plan de comunicare și informare care să sublinieze modul în care CPC intenționează să țină la curent autoritatea sa competentă cu privire la situația redresării și să gestioneze orice eventuale reacții potențial negative de pe piață, acționând într-un mod cât mai transparent posibil;
4. o gamă cuprinzătoare de măsuri privind capitalul, alocarea pierderilor, alocarea pozițiilor și lichiditățile, necesare pentru a menține sau a restabili viabilitatea și soliditatea financiară ale CPC, inclusiv pentru a restabili portofoliul corelat și capitalul CPC, pentru a reconstitui resursele prefinanțate și a menține accesul la suficiente surse de lichiditate necesare pentru ca CPC să își mențină viabilitatea în cadrul desfășurării normale a activității și să furnizeze în continuare serviciile sale critice în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3) și articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Măsurile de alocare a pierderilor pot include apeluri la fonduri bănești în scopul redresării și o reducere a valorii câștigurilor datorate de către CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, atunci când acestea sunt definite în normele de funcționare ale CPC, și nu utilizează marjele inițiale depuse de membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, pentru a aloca pierderile în conformitate cu articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
5. o evaluare a opțiunilor de redresare în ceea ce privește:
 - (i) impactul punerii lor în aplicare asupra solvabilității, lichidității, pozițiilor de finanțare, profitabilității și operațiunilor CPC;
 - (ii) impactul extern și consecințele sistemice ale punerii lor în aplicare asupra funcțiilor critice, acționarilor, membrilor compensatori, creditorilor și altor părți interesate ale CPC și, după caz, asupra restului grupului și, în măsura în care informațiile sunt disponibile, asupra clienților și clienților indirecti ai CPC;
 - (iii) fezabilitatea punerii lor în aplicare, în urma unei analize detaliate a riscurilor, a impedimentelor și a soluțiilor pentru impedimente; și
 - (iv) impactul punerii lor în aplicare asupra continuității operațiunilor, în special asupra resurselor umane și tehnologiei informației, precum și asupra accesului la alte infrastructuri financiare;
6. condiții și proceduri adecvate pentru a garanta punerea în aplicare în timp util a măsurilor de redresare, incluzând o estimare a calendarului de punere în aplicare a fiecărui aspect semnificativ al planului;
7. o descriere detaliată a obstacolelor semnificative care stau în calea punerii în aplicare eficace și oportune a planului, ținându-se seama de impactul asupra membrilor compensatori și a clienților, inclusiv în cazurile în care este probabil ca membrii compensatori să ia măsuri în conformitate cu planurile lor de redresare, astfel cum se menționează la articolele 5 și 7 din Directiva 2014/59/UE, precum și asupra restului grupului, dacă este cazul;
8. o evaluare a caracterului adecvat al opțiunilor de redresare pentru a aborda fiecare scenariu relevant al planului de redresare, pe baza modului în care aceste opțiuni:
 - (i) asigură transparența și permit celor care ar putea fi expuși la pierderi și deficite de lichiditate să măsoare, să gestioneze și să controleze aceste potențiale pierderi și deficite de lichiditate;
 - (ii) oferă stimulente pentru acționari, membrii compensatori și clienții acestora, precum și pentru sistemul financiar; și
 - (iii) reduce la minimum impactul negativ asupra membrilor compensatori și clienților acestora, precum și asupra sistemului financiar;
9. identificarea funcțiilor critice;
10. o descriere detaliată a proceselor pentru determinarea valorii și a tranzacționabilității liniilor de activitate, operațiunilor și activelor esențiale ale CPC;

11. o descriere detaliată a modului în care planificarea redresării este integrată în structura guvernanței corporative a CPC, a modului în care aceasta face parte din normele de funcționare ale CPC asupra cărora membrii compensatori au căzut de acord, precum și a politicilor și procedurilor care reglementează aprobarea planului de redresare și identificarea persoanelor din organizație care sunt responsabile cu elaborarea și punerea în aplicare a acestuia;
12. mecanismele și măsurile prin care membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată sunt stimulați să facă oferte în mod concurențial în cadrul licitațiilor având drept obiect pozițiile membrilor care se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
13. mecanismele și măsurile menite să garanteze că CPC are acces adecvat la surse de finanțare de urgență, inclusiv la surse potențiale de lichidități, pentru a-i permite să continue să își desfășoare operațiunile și să își îndeplinească obligațiile în momentul în care devin exigibile;
14. o evaluare a garanțiilor disponibile și o evaluare a posibilității de a transfera resurse sau lichidități între liniile de activitate;
15. mecanisme și măsuri:
 - (i) pentru reducerea riscurilor;
 - (ii) pentru restructurarea contractelor, a drepturilor, a activelor și a pasivelor;
 - (iii) pentru restructurarea liniilor de activitate;
 - (iv) necesare pentru menținerea accesului continuu la IPF-uri și la locurile de tranzacționare;
 - (v) necesare pentru menținerea funcționării continue a proceselor operaționale ale CPC, inclusiv a infrastructurii și a serviciilor IT;
 - (vi) pentru a înceta parțial sau complet contracte;
 - (vii) pentru a reduce valoarea oricărui câștiguri datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, dacă este cazul, în funcție de tipul de instrumente pe care CPC le compensează; și
 - (viii) pentru a obliga membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să transfere CPC o contribuție în numerar până la cel puțin concurența unui quantum echivalent cu contribuția fiecărui membru compensator la fondul de garantare. Această obligație privind apelurile la fonduri bănești în scopul redresării este, de asemenea, inclusă și menționată în normele CPC și în alte acorduri contractuale;
16. mecanismele pregătitoare menite să faciliteze vânzarea activelor sau a liniilor de activitate într-un interval de timp adecvat pentru a restabili soliditatea financiară, inclusiv o evaluare a impactului potențial al unei astfel de vânzări asupra operațiunilor CPC;
17. în cazul în care sunt avute în vedere alte măsuri de gestionare sau strategii de restabilire a solidității financiare, o descriere a acțiunilor sau strategiilor respective și efectul financiar anticipat al acestora;
18. măsurile pregătitoare pe care CPC le-a luat sau intenționează să le ia pentru a facilita punerea în aplicare a planului de redresare, inclusiv măsurile necesare pentru a permite recapitalizarea în timp util a CPC, recorelarea portofoliului și reconstituirea resurselor sale prefinanțate, precum și caracterul executoriu la nivel transfrontalier al planului;
19. un cadru de indicatori cantitativi și calitativi care identifică situațiile în care pot fi luate măsurile adecvate menționate în plan;
20. dacă este cazul, o analiză a modului și a momentului în care CPC poate solicita, în condițiile prevăzute în plan, accesul la facilități oferite de banca centrală și identificarea activelor care ar putea fi folosite drept garanții în conformitate cu termenii facilităților oferite de banca centrală;
21. ținând seama de articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o serie de scenarii care ar afecta grav soliditatea financiară sau viabilitatea operațională a CPC și ar fi relevante pentru condițiile specifice ale CPC, cum ar fi mixul său de produse, modelul de afaceri și cadrul de gestionare a lichidității și a riscului, inclusiv scenarii care implică evenimente de amploare sistemică sau evenimente specifice entității juridice și oricărui grup căruia îi aparține aceasta și crize specifice membrilor compensatori individuali ai CPC sau, dacă este cazul, unui IPF afiliat; și
22. ținând seama de articolul 34 și articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o serie de scenarii care ar afecta grav soliditatea financiară sau viabilitatea operațională a CPC și care ar rezulta atât din stresul sau din starea de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi, inclusiv scenarii care merg dincolo de stresul sau incapacitatea de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care CPC are cele mai mari expuneri în condiții de piață extreme, dar plauzibile, cât și din alte motive, printre care pierderile rezultate din activitățile de investiții ale CPC sau din probleme operaționale, inclusiv în caz de amenințări externe grave la adresa operațiunilor unei CPC din cauza unei perturbări, a unor șocuri sau a unor incidente informatice externe.

SECȚIUNEA B

Informații pe care autoritățile de rezoluție le pot solicita CPC-urilor în scopul elaborării și actualizării planurilor de rezoluție

În scopul elaborării și actualizării planurilor de rezoluție, autoritățile de rezoluție pot solicita CPC-urilor să furnizeze cel puțin următoarele informații:

1. o descriere detaliată a structurii organizatorice a CPC, inclusiv o listă a tuturor persoanelor juridice;
2. identificarea deținătorilor direcți și a procentajelor drepturilor de vot și ale altor drepturi ale fiecărei persoane juridice;
3. sediul, jurisdicția locului de înregistrare, licențele și principalii administratori ai fiecărei persoane juridice;
4. o descriere a funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale ale CPC, inclusiv detalii bilanțiere ale acestor funcții și linii de activitate, în raport cu persoanele juridice;
5. o descriere detaliată a componentelor activităților economice ale CPC și ale tuturor entităților juridice ale acestora, defalcate cel puțin în funcție de tipul de servicii și în funcție de valoarea volumelor compensate, a totalului pozițiilor deschise, a marjei inițiale, a fluxurilor marjei de variație și a fondurilor de garantare și de eventualele drepturi de evaluare aferente sau alte măsuri de redresare care au drept obiect aceste linii de activitate;
6. detalii ale instrumentelor de capital și de datorie emise de CPC și de entitățile sale juridice;
7. identificarea entităților de la care CPC a primit garanții reale, menționarea formei acestora (transfer de proprietate sau constituire de garanții reale) și indicarea entităților în favoarea cărora a constituit garanții reale, a formei acestor garanții și a persoanei care deține garanțiile, precum și, în ambele cazuri, indicarea jurisdicției în care este situată garanția;
8. o descriere a expunerilor extrabilanțiere ale CPC și ale entităților sale juridice, inclusiv stabilirea de corespondențe cu operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale acestora;
9. principalele operațiuni de acoperire a riscurilor ale CPC, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice;
10. identificarea expunerilor relative și a importanței membrilor compensatori ai CPC, precum și o analiză a impactului asupra CPC al intrării în dificultate a membrilor compensatori principali;
11. fiecare sistem în care CPC efectuează tranzacții al căror număr sau a căror valoare sunt semnificative, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC;
12. fiecare sistem de plată, de compensare sau de decontare în cadrul căruia CPC este membru direct sau indirect, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC;
13. un inventar detaliat și o descriere a principalelor sisteme informatice de gestionare, inclusiv cele de gestionare a riscurilor, de contabilitate și de raportare financiară și statutară utilizate de CPC, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC;
14. identificarea proprietarilor sistemelor identificate la punctul 13, a acordurilor privind nivelul serviciilor legate de acestea, precum și a eventualelor programe informatice, sisteme sau licențe, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale acestora;
15. identificarea și descrierea persoanelor juridice și a interconexiunilor și interdependențelor dintre diferitele persoane juridice, cum ar fi:
 - (i) personal, facilități și sisteme comune sau partajate;
 - (ii) mecanisme de capital, de finanțare sau de lichiditate;
 - (iii) expuneri de credit existente sau contingente;
 - (iv) acorduri de garanții personale încrucișate, acorduri de garanții reale încrucișate, acorduri privind clauze de tip „cross-default” și acorduri de compensare încrucișată între entități afiliate;
 - (v) mecanisme privind transferul riscului și mecanisme de tranzacționare „back-to-back”;
 - (vi) acorduri privind nivelul serviciilor;

16. autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție pentru fiecare persoană juridică, dacă acestea sunt diferite de cele desemnate în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament;
17. membrul consiliului de administrație responsabil cu furnizarea informațiilor necesare pentru elaborarea planului de rezoluție al CPC, precum și, dacă sunt diferite, persoanele responsabile cu diversele persoane juridice, operațiuni critice și linii de activitate esențiale;
18. o descriere a mecanismelor pe care CPC le-a pus la punct pentru a se asigura că, în caz de rezoluție, autoritatea de rezoluție va dispune de toate informațiile necesare, astfel cum au fost stabilite de către autoritatea de rezoluție, pentru aplicarea instrumentelor și exercitarea competențelor de rezoluție;
19. toate acordurile încheiate de CPC și de entitățile sale juridice cu terțe părți a căror încetare poate fi declanșată de o decizie a autorităților de a aplica un instrument de rezoluție, precum și precizarea dacă urmările provocate de încetare pot afecta aplicarea instrumentului de rezoluție;
20. o descriere a eventualelor surse de lichiditate pentru sprijinirea rezoluției;
21. informații privind grevarea cu sarcini a activelor, activele lichide, activitățile în afara bilanțului, strategiile de acoperire împotriva riscurilor și practicile de înregistrare.

SECȚIUNEA C

Chestiuni de care trebuie să țină seama autoritatea de rezoluție atunci când evaluează posibilitățile de rezoluție ale unei CPC

Atunci când evaluează posibilitățile de rezoluție ale unei CPC, autoritatea de rezoluție ține seama de următoarele aspecte:

1. măsura în care CPC poate stabili corespondențe între liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, pe de o parte, și persoanele juridice, pe de altă parte;
2. măsura în care structurile juridice și corporative sunt armonizate cu liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;
3. măsura în care structura juridică a CPC împiedică aplicarea instrumentelor de rezoluție, ca urmare a numărului de persoane juridice, a complexității structurii grupului sau a dificultății de a stabili corespondențe între liniile de activitate și entitățile din grup;
4. măsura în care sunt în vigoare mecanisme care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii, a finanțării, a lichidităților și a capitalului care sunt indispensabile pentru a sprijini și menține liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;
5. existența și soliditatea acordurilor privind nivelul serviciilor;
6. măsura în care acordurile de servicii ale CPC își păstrează pe deplin forța executorie în eventualitatea unei rezoluții a CPC;
7. măsura în care structura de guvernantă a CPC este adecvată pentru gestionarea și asigurarea respectării politicilor interne ale CPC cu privire la acordurile sale privind nivelul serviciilor;
8. măsura în care CPC dispune de un proces pentru transferarea treptată către terți a serviciilor furnizate în cadrul acordurilor privind nivelul serviciilor în caz de separare a funcțiilor critice sau a liniilor de activitate esențiale;
9. măsura în care există planuri și măsuri de urgență pentru a asigura continuitatea accesului la sistemele de plată și decontare;
10. capacitatea sistemelor informatice de gestiune de a garanta că autoritățile de rezoluție sunt în măsură să colecteze informații exacte și complete privind liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, astfel încât să se faciliteze luarea de decizii rapide;
11. capacitatea sistemelor informatice de gestiune de a furniza informațiile esențiale pentru rezoluția eficace a CPC în orice moment, chiar și atunci când condițiile se schimbă rapid;
12. măsura în care CPC și-a testat sistemele informatice de gestiune pe baza scenariilor de criză, astfel cum sunt definite de autoritatea de rezoluție;
13. măsura în care CPC poate asigura continuitatea funcționării sistemelor sale informatice de gestiune, atât pentru CPC afectată, cât și pentru noua CPC în cazul în care operațiunile critice și liniile de activitate esențiale sunt separate de restul operațiunilor și liniilor de activitate;

14. măsura în care orice garanții intragrup sunt furnizate în condițiile pieței, iar sistemele de gestionare a riscurilor aferente acestor garanții sunt solide, în cazul în care CPC beneficiază de astfel de garanții sau este expus la acestea;
 15. măsura în care tranzacțiile intragrup se efectuează în condiții de piață, iar sistemele de gestionare a riscurilor aferente acestor tranzacții sunt solide, în cazul în care CPC se angajează în astfel de tranzacții;
 16. măsura în care utilizarea oricăror garanții sau tranzacții intragrup sporește contaminarea din cadrul grupului;
 17. măsura în care rezoluția CPC ar putea avea un impact negativ asupra unei alte părți a grupului, în special în cazul în care un astfel de grup cuprinde alte IPF-uri, după caz;
 18. dacă autoritățile țărilor terțe dispun de instrumentele de rezoluție necesare pentru a sprijini măsurile de rezoluție întreprinse de autoritățile de rezoluție din Uniune, precum și posibilitatea de acțiune coordonată între autoritățile din Uniune și din țările terțe;
 19. fezabilitatea aplicării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând seama de instrumentele disponibile și de structura CPC;
 20. eventualele cerințe specifice necesare pentru emiterea unor noi instrumente de proprietate, astfel cum se prevede la articolul 33 alineatul (1);
 21. mecanismele și mijloacele prin care ar putea fi împiedicată rezoluția în cazul CPC-urilor care au membri compensatori sau contracte de garanție financiară în jurisdicții diferite;
 22. credibilitatea aplicării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând seama de impactul posibil asupra membrilor compensatori și, după caz, asupra clienților acestora, asupra altor contrapărți și asupra angajaților, precum și de eventualele măsuri pe care le-ar putea lua autoritățile țărilor terțe;
 23. măsura în care impactul rezoluției CPC asupra sistemului financiar și asupra încrederii pieței financiare poate fi evaluat în mod adecvat;
 24. măsura în care rezoluția CPC ar putea avea un efect negativ semnificativ, direct sau indirect, asupra sistemului financiar, asupra încrederii pieței sau asupra economiei;
 25. măsura în care contagiunea afectând alte CPC-uri sau piețele financiare ar putea fi controlată prin aplicarea instrumentelor și exercitarea competențelor de rezoluție; și
 26. măsura în care rezoluția CPC ar putea avea un efect semnificativ asupra funcționării sistemelor de plăți și de decontare.
-